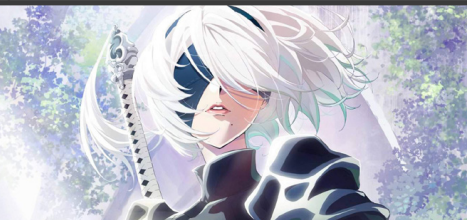

AnimMagazin

TÉLI SZEZON 2023

TAMAYURA

ROCKET PUNCH

LERYSSA INTERJÚ

AniPalace

Less rá a [Cikk adatbázisunkra](#),
böngéssz a cikkeink között és
töltsd le az adott számot!
Korábbi számainkat keresd
a weboldalunkon: [animagazin.hu](#)

Kiemelt partnerek

- [Animefordítások](#)
- [Animegun](#)
- [Anime Raptors](#)
- [Animológia](#)
- [Cosplay.hu](#)
- [Eastern Hub](#)
- [Riczy/Ronin Factories](#)
- [ShiroNeko](#)
- [DragonHall TV](#)

További partnerek

- [AnimeAddicts](#)
- [ANIME Hungary](#)
- [Anime Hungary ☸](#)
- [Anime-Japan-HU](#)
- [Anime Örültek'3](#)
- [Anime Sekai Team](#)
- [AnimeWeb](#)
- [AoiAnime](#)
- [Boys Love sorozatok magyar felirattal](#)
- [Dragon Hall +](#)
- [Namida Fansub](#)
- [PAF-Pécs](#)
- [Uraharashop](#)

Előző szám

Hirdetés

Dragon Hall+TV

A Dragon Hall online TV műsorrendjéért
[KATTINTS IDE](#)
A műsorrend oldalán kattintsatok a
logóra a TV eléréséhez.

*Tian Guan Ci Fu /
Heaven Official's Blessing*
rajongói fordítás
[Részletekért kattints ide](#)

Impresszum

Alapító: [NewPlayer](#)
Főszerkesztő: [Catrin](#)
Tervezőszerkesztő: [Hirotaka](#)
Lektor: [Risa](#)
Webfejlesztő: [pintergreg](#)
Közösségi média: [Kuroko Ai](#)

Szerzők:

Venom, A. Kristóf, tomyx20, Yuuko,
Balu, Edina Holmes, Jucuky,
xZsoltixf, Dózsa Gergő, GentleRain,
Kovács Gergő

Cikkek beküldése:
bekuldes@anipalace.hu
Információ, kérdések:
info@anipalace.hu

Weboldal: [animagazin.hu](#)
Facebook: [fb.com/anipalace](#)
Twitter: [twitter.com/anipalace](#)
Instagram:
[instagram.com/animagazinhu/](#)

Sziasztok!

Idei utolsó számunk egyben a 70. is, újabb kerek mér-
földkő, ennek apropóján néhány veterán szerzőnkkel ké-
szítettünk egy aprócska, közös cikket az elsőként látott
animéinkről. Persze ezt szépen besoroltuk a tartalom-
jegyzék legvégére, addig viszont annyi minden más érke-
zett, hogy alig fértek el a következő oldalon.

Találunk sok újdonságot: *Bleach* új évad, *Cyberpunk: Edgerunners*, őszi szezonos anime
vélemények, téli szezonajánló, de megismerhetünk egy most megjelenő BL könyvet, a *Bang-
kok felett a csillagok*-at is.

A retrófanok is örülhetnek a *Gamer Center Arashi*, *A hosszúlábú apu* vagy a *Dante Mao*
és *Devilman* cikkeknek.

Ellátogattunk a MondoConra és a Koreai Filmfesztiválra, utóbbi kínálatából két animét
és 19 élőszereplős filmet ajánlunk nektek.

Befejeződött a *Resident Evil* cikksorozatunk és újabb cosplayert, Leryssát köszönhet-
tük magazinunk hasábjain.

Persze ez is csak egy válogatás sok-sok mostani irományunk közül... Említettem már,
hogy a japánul tanulóakra átfogó forrásgyűjtemény vár?

Érdemes tehát átböngészni a tartalomjegyzéket, ahogy mindig. Igyekeztünk minél
több mindenkinek olvasnivalót kínálni. A nagy ünnepi ráhangolódások előtt vagy közben jól
is jön a kikapcsolódás, bár éppenséggel a „karácsony szelleméről” is megosztottunk pár gon-
dolatot.

Kitartást és boldog karácsonyt kívánunk minden olvasónknak így év végére, meg ter-
mészetesen boldog új évet is! Köszönjük cikkíróink, szerkesztőink kemény munkáját, és hogy
Ti, kedves olvasók letöltöttétek és böngészítek a magazint. Találkozunk ismét januárban!

- Catrin

A 71. szám várható megjelenése:
2023.01.24.

ANIME

- Bleach - Az ezeréves vérháború
Edina Holmes
- Cyberpunk: Edgerunners
Kovács Gergő
- Chuubyou Gekihatsu Boy
Balu
- Sengoku Otome: Momoiro Paradox
tomyx20
- Tamayura
Hirotaka
- Koreai Filmfesztivál - Animék
Catrin
- Game Center Arashi
xZsoltixf
- Watashi no Ashinaga Ojisan
GentleRain
- Téli szezon 2023
Hirotaka
- Szezonos animékről
Yuuko, Venom
- Egy boszorka boltja
Yuuko

MANGA

- Mao Dante és Devilman
A. Kristóf
- Ao no Exorcist
A. Kristóf
- Le Theatre de A & B
Yuuko

LIVE ACTION

- Bishoujo Senshi Sailor Moon
GentleRain
- Koreai Filmfesztivál
Dózsa Gergő, Catrin

KÖNYVTÁR

- 04 Bangkok felett a csillagok
Jucuky 77

KONTROLLER

- 11
- 13 Twisted Wonderland
Kuroko Ai 81

- 16 Resident Evil történelem III.
Venom 84

RENDEZVÉNYEK

- 23 Őszi MondoCon
Catrin 92

TÁVOL-KELET

- 26
- 28 Ki nem érti a „karácsony szellemét”?
A. Kristóf 95

ZENE

- 41 Rocket Punch
Balu 98

KREATÍV

- 50
- 54 Leryissa interjú
cosplay.hu 102

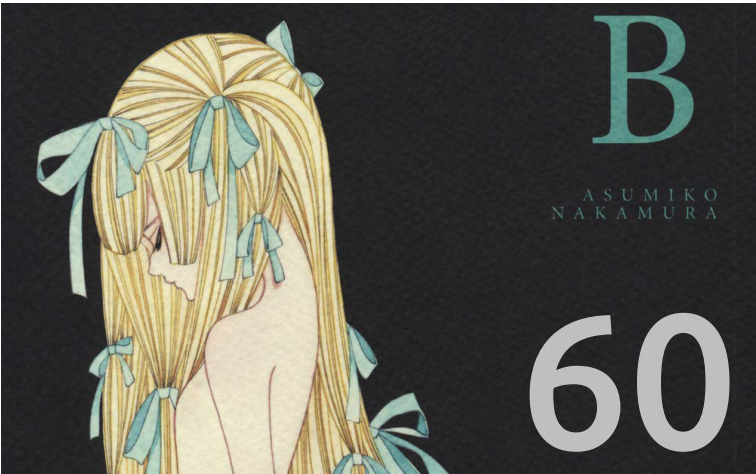
- 57 Cosplay photoshoots
cosplay.hu 105

SENSEI TUTORIAL

- 60 Japántanulós forrásgyűjtemény
Balu 108

HÁZUNK TÁJÁN

- 64
- 68 Első animéink
AniMagazin 115

anime

BLEACH

Az ezeréves vérháború

Írta: Edina Holmes

Elérkezett minden halál- és eper-rajongó álma, folytatódik a Bleach anime a manga utolsó történetívének feldolgozásával. De vajon az új epizódok vannak olyan jók, mint a régi részek? Hűen követi a manga történetét? Vettek bele valami egyedit is, vagy csak sima, könnyen elfelejthető iparosmunka lett? Többek közt ezekről is szó lesz a cikkben.

Ez már a negyedik cikkem Bleach témában itt, az AniMagazinban. Az első cikkben a mangáról, a másodikban az animéről írtam 2014-ben, a harmadik cikk pedig tavaly jelent meg, és összefoglalja a hét év történetét a két cikk között. Úgyhogy ha nem vagy képben, mi is a Bleach, vagy csak többet szeretnél tudni, akkor olvasd el először ezeket:

- Animagazin 20 - Bleach manga
- Animagazin 21 - Bleach anime
- Animagazin 63 - Bleach 2021

De ha nem szeretnéd, az sem gond. Nagy kár nem ér. :)

2021

A tavalyi cikket ott hagytam abba, hogy a Bleach manga 20. évfordulójára megjelent a *No Breath from Hell* oneshot, ami nagy sikert aratott a rajongók körében. Ezután nem történt semmi különös a decemberi **Jump Festáig**, ahol bemutatták az első **PV**-t a *Thousand Year Blood War* (ezeréves vérháború) történetívhez. Ekkor megbizonyosodhattunk arról, hogy az új anime jó kezek-

ben van, és a grafika is szép lesz. Kiderült, hogy 2022 októberében érkezik az anime (ami akkor nagyon hosszú időnek tűnt), illetve új Bleach logót és egy key visualt is kaptunk, amin a főszereplő, Ichigo látható.

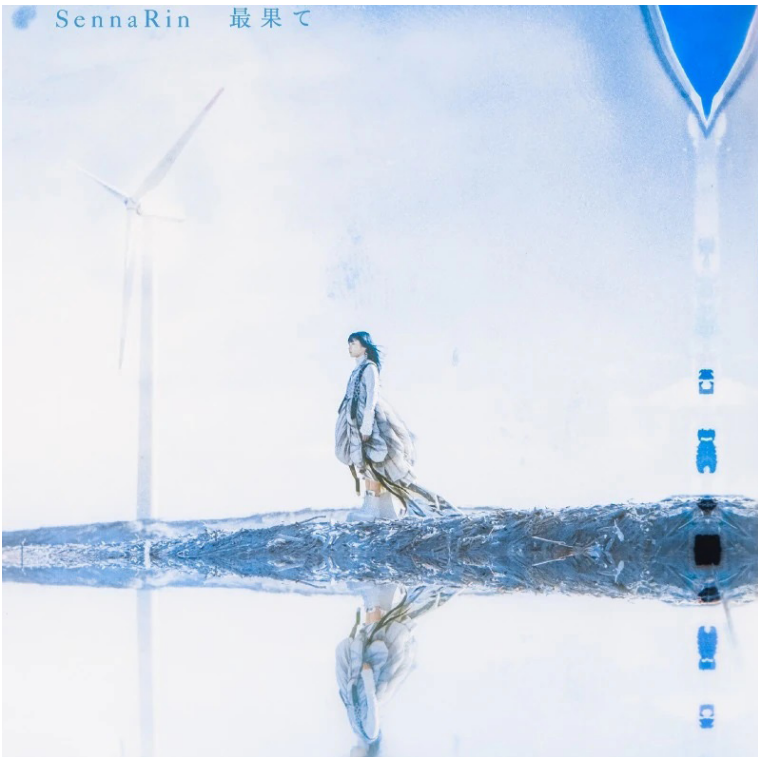
Az anime a Studio Pierrot égisze alatt készül, ahogy az előző 365 rész is. A régi széria alkotói közül visszatérnek páran, köztük a karakterdizájnért felelős **Kudo Masashi** és **Sagisu Shiro** zeneszerző. Az animét **Taguchi Tomohisa** rendezi, aki többek közt a 2020-as Akudama Drive-on is dolgozott. Megerősítésre került, hogy a manga alkotója, **Kubo Tite** is belefolyik az anime készítésébe, és néhány, a mangából kimaradt jelenet (pl. Unohana kapitány bankai-ja) és harc is lesz az új animében.

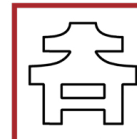
2022

El is érkeztünk az idei évhez. Az első félévben nem volt semmi új hír a Bleach háza táján, de nyáron felpörögtek az események. Július harmadikán jelent meg a **második key visual és PV**, amelyek szerepükhöz híven csak fokozták a várakozást. A key visual-on ezúttal a 13 védelmi osztag kapitányai és az új ellenség, a Quincy tábor főbb tagjai láthatók. A PV-ben bemutatkozik a főgonosz, illetve az első harcokból és az új OST-ból is kapunk ízelítőt. A **harmadik key visualt** augusztusban adták ki, amin Ichigo és barátai vannak, és megkaptuk az első rész pontos vetítési dátumát: 10.10.

Az **első** hosszabb **előzetes** szeptember 11-én érkezett meg, teljesen váratlanul. Nem jelentették be előre, és nagyot is ütött. Számomra innentől kezdve volt bizonyos, hogy már el nem ronthatják az új arcot (nagyon), ami cenzúrázatlan lesz, és ezért éjfélkor adják le Japánban. A trailerben hallható az új opening dal, a **Scar**. **Kitani Tatsuya** énekl, aki nagy Bleach-rajongó hírében áll, úgyhogy a lehető legjobb embert választották. Az ending dalt, a **Saihatét** pedig **SennaRin** adja elő, aki idén áprilisban debütált énekesként.

10.10. és a viszontagságok

Elérkeztünk október első napjához, ami azt jelenti, hogy kilenc nap múlva folytatódik az anime a **TV Tokyo** műsorán. Vajon mit csinálhat ilyenkor egy rajongó, vagy az, aki fel akarja venni a fonalat a következő történetív kezdetéig? Hát, ezerral újranézi a régi részeket, hogy képbe kerüljön, legalábbis csak szeretne, ugyanis a **Crunchy-Roll** letörölte az összes Bleach epizódot a kínálatából október elsején. Így - Ázsiát leszámítva - csak a **Hulun** lehetett nézni Bleach-et, ami kizárólag az USA-ban elérhető. Másik platformot csak harmadikán jelentett be a **VIZ Media**. (A vállalatokról több információt találsz a keretes írásban.)

A **Disney+** kapta meg a streaming jogokat, ami eléggé fáj az Ázsián kívül létezőknek, az angol anyanyelvű országokat leszámítva. Ugyanis kizárólag ezen régiókban érhetőek el legálisan a legújabb epizódok (a cikk írásakor). Ráadásként a

Disney+ nem is promótálta, hogy náluk lesz nézhető a Bleach.

10-én, a japán premier után pár órával feltették az első epizódot angol felirattal, és kész. Ennyi. Ahhoz képest, hogy az a hír járja, hogy fejleszteni akarják az animerészlegüket, és a Bleach lenne a zászlóshajójuk e téren, **eléggé alulteljesítettek mind kommunikáció, mind marketing terén, de nemcsak ők, hanem a VIZ is.**

Más animéknél már hónapokkal előre tudni lehet, hogy melyik szolgáltatónál lehet majd nézni és mikor, ráadásként sokáig az sem volt biztos, hogy a japán megjelenés után pár órával fent lesz-e az aktuális epizód (*simulcast*) vagy várni kell rá pár napot, esetleg hetet.

Nem tudom, mi ez a nagy hallgatás, hogy valamelyik fél esetleg kikötötte a szerződésben, de elég gáz az egész. Így bánni egy sorozattal, ami tíz év után tér vissza, és ünnepelni kellene mindkinek, nem pedig bosszakodni azon, hogy hiába akarom megnézni legálisan, egyszerűen nem tudom. Arról nem is beszélve, hogy **a franciákat is kihagyták**, ahol igen népszerű a Bleach. Annyira, hogy két databook is megjelent franciául, holott angolul nem. Szerintem azzal, hogy nem tették elérhetővé az új történetívet legalább angol felirattal Európában, igen sok pénzt veszítenek, mert valószínűleg nem sokan fognak előfizetni a Disney+-ra azért, hogy megnézzék azt, amit már máshol láttak. Úgy néz ki, hogy nem kell nekik a pénzünk. Ez van.

A nagy felháborodásom közepette elfelejtettem megírni, hogy nem sokkal az első rész megjelenése előtt kijött *három darab PV*.

Shueisha, VIZ, Crunchyroll, Disney+

Shueisha: az 1925-ben alapított cég manga-magazinokat publikál, többek közt a *Weekly Shōnen Jumpot* is, amelyben olyan mangák jelentek meg, mint a *Dragon Ball*, *Slam Dunk*, *JoJo's Bizarre Adventure*, *Yu-Gi-Oh!*, *Naruto*, *One Piece* és a *Bleach*. Most olyan híres sorozatok futnak, mint a *My Hero Academia*, *Black Clover* és a *Jujutsu Kaisen*.

VIZ Media: a Shueisha egyesült államokbeli leányvállalata. Nemcsak mangák angol nyelvű változatát jelentetik meg, hanem foglalkoznak többek közt a mangákból készült animékkel, könyvekkel, és a streaming jogokat ők értékesítik.

Crunchyroll: amerikai streaming szolgáltató, kínálatában a japán animékre és doramákra fókuszál. 10 évig volt elérhető náluk a Bleach, de 2022. október elsején minden figyelmeztetés nélkül törölték a platformjukról.

Disney+: streaming szolgáltató. Leginkább saját filmek, produkciók és MCU tartalom található a kínálatában és októbertől a Bleach (jelenlegi) otthona is. Nem igazán reklámozták, hogy hozzájuk került az egyik leghíresebb anime streaming joga. Ráadásként csak az angol anyanyelvű országokban nézhető a sorozat.

Hulu: Disney-hez tartozó streaming szolgáltató; USA-ban csak náluk lehet nézni a Bleach-et.

Az első előzetesben Ichigót és társait, a másodikban a Quincyket, a harmadikban a 13 védelmi osztagot mutatják be. Október végén felkerült az összes Bleach anime rész a Disney+-ra, illetve november 4-én elérhető lett a TYBW arc első része angol szinkronnal.

“Hátrányok”

A feljebb említett streaming gondokon kívül is „problémás” a sorozat, ugyanis Japánban több animerajzoló és stúdió is panaszkodott. Nincs elég rajzoló az animékhez (pl.: Boruto), mert a Bleach produkció elszívja előlük. Illetve a (népszerű) szinkronsínészekből is hiány keletkezett, mert van, hogy egy epizódon 80 színész dolgozik. Amennyi szereplőt felvonultat a manga, nem is csodálkozom a dolgon. Úgy néz ki, Japánban igen menő jelenleg a Bleach, és mindenki ezen akar dolgozni. :)

Japán marketing

Igaz, nemzetközi szinten alig kap reklámot az új Bleach anime, de *Japánban eléggé megnyomták a reklámkampányt*. Többek közt **Bleach-plakátokkal** volt tele egy vonat, illetve *Shibuya* központi részén is ott virított Ichigo. Az erről készült képekből ítélve nem lehetett nem észrevenni.

A *Coca-Cola* is beszállt a bizniszbe. Piacra dobta limitált kiadású, nulla cukrot tartalmazó és akció ízesítésű (ez vajon milyen lehet?) italát **Soul**

Blast néven. Ráadásként olyan automaták is vannak, amelyekből csak és kizárólag a Soul Blast vásárolható.

Az ezeréves vérháború története

Hivatalos szinopszis: Mindez csak véletlen vagy az elkerülhetetlen? Karakura városban új halálistenek és egy új ellenség jelenik meg, így Ichigo, a város helyettes halálistene visszatér a csatákra, hogy segítsen a bajbajutottakon. Eközben a Lelkek Világában észrevették, hogy nagy számban tűnnek el a lidércek az Élők Világából és Hueco Mundóból is. Szintén érkeznek riportok arról, hogy a Lelkek Világában, a szegény körzetekben is tűnnek el lelkek. Nem sokkal a felfedezés után a Wandenreich megtámadja a Lelkek Világát, nem kis károkat okozva.

A vezetőjük Yhwach, a Quincyk atyja háborút hirdet a halálistenek ellen a következő üzenettel: „Öt nap múlva a Lelkek Világa megsemmisül a Wandenreich keze által.”

A halálistenek elől eddig eltitkolt ezer évvel ezelőtti háborúra most fény derül.

Egyszer minden történet véget ér, Ichigo utolsó csatája most kezdődik el.

Nem hivatalosan: a halálistenek elég komoly fenyegetéssel néznek szembe, és olyan főellenséggel, aki erősebb Aizennél. A halálistenek hullanak, mint a legyek, még a kapitányok sem igazán tudják felvenni a versenyt Yhwach embereivel. Vajon van innen kiút?

Milyen az új anime arc?

Lapzártáig öt részt adtak le. Eddig elmondható, hogy a látványvilág szemet gyönyörködtető, és a történetbe eddig nemigen nyúltak bele. Viszont **kivágtak egy pár jelenetet a mangából**, főként a vicces részeket. Talán a komor hangulat megőrzése érdekében teszik ezt, hiszen az ellenség nem az a félvállról vehető fajta.

Az első rész, főként az eleje leginkább a rajongóknak készült. **Emlékeztetőt kapunk Ichigo, Uryū, Chad és Orihime** képességeiből, de azt úgy, és akkora erő mellett, hogy egész Karakura városnak romba kellett volna dőlnie, nemhogy még utána háttérként díszilegjen. Na mindegy is, azért jó volt újra félelmetesnek látni a lédérceket. Előtört belőlem egy kis nosztalgia az anime kezdetéről, amikor még azok voltak a legerősebb ellenségek. A többi meg már történelem.

A harmadik részben kaptunk új jeleneteket. Spoiler nélkül annyi, hogy Uryū megpróbál

utánanézni az új ellenségnek, de az apja csak hátráltatja. Igazából elég nehéz spoilerek nélkül írni, úgyhogy most lépünk tovább, mielőtt lelövöm a poént.

Mi vár ránk?

Körül-belül **48-52 résznyi új Bleach epizód** és mivel egy ilyen jó minőségű produkcióhoz idő kell, ezért **az új történetívben lesznek szünetek** 12-13 részenként (egy szezon), azt nem tudni, hogy pontosan mennyi ideig fog tartani egy szünet, az az egy biztos, hogy lesz.

Felröppentek olyan hírek, hogy ha lemegy a manga utolsó történet íve, akkor megalimálják a light novelek (hat könyv) történeteit is, de ez egyelőre csak pletyka, hivatalos bejelentés nincs. Nemrég még úgy reklámoztak a TYBW történetét, hogy ez az utolsó arc, de a legújabb japán reklámokból ez elmarad. Remélem, ez is egy jel, hogy folytatódni fog az anime vagy talán a manga is.

Karakterbemutató

Most, a negyedik Bleach-cikk írásakor döbbenem rá, hogy még nem írtam karakterbemutatót. Úgyhogy ami késik, nem múlik alapon, most álljon itt. A TYBW főbb karakterei kerülnek bemutatásra lakhely/származási hely alapján. Erősen spoileres, aki nem akar semmit sem tudni róluk, hagyja ki ezt a részt.

Élők Világa (Karakura város)

Kurosaki Ichigo: főhősünk, aki mindig készen áll megmenteni a bajba jutottakat, így keveredik bele a Quincy háborúba is. Fő jellemzője narancsszínű haja. Ő Karakura város helyettes halálistene.

Ishida Uryū: az utolsó Quincy. Főhősünk „riválisa”, legalábbis Uryū így látja a dolgokat a manga elején. Komor külseje érző szívet takar. Nem mellesleg szeret varrni.

Inoue Orihime: kiskora óta a bátyja, Sora nevelte, aki sajnos meghalt, így a lány azóta egyedül él. Gyakran elkalandoznak a gondolatai, és álmodozik. Főhősünk iránt gyengéd érzelmeket táplál.

Sado Yasutora (Chad): idősebbnek néz ki a koránál, csendes lélek. Sportos és okos is. Ha bántják, sosem üt vissza. Szereti az aranyos dolgokat. Ichigo osztálytársa, ahogy Uryū és Orihime is.

Urahara Kisuke: tudós, felfedező és halálisten. Tévesen száműzték a Lelkek Világából, ahol a 12. osztag kapitánya volt. Azóta Karakura városban él, és egy boltot üzemeltet. Persze, ez csak a felszín.

Lelkek Világa (Soul Society)

Kuchiki Rukia: a manga kezdetén ő adta át Ichigónak a halálisten erejét, így beindítva a sztorit. A 13. osztág tagja, Aizen legyőzése után hadnagy lett. Szereti a nyuszis dolgokat, és rajzolni is szeret (nyuszikat).

Abarai Renji: Rukia gyerekkori barátja. Erős, magabiztos (és némileg elbizakodott) harcos, aki a 6. osztág hadnagya. Nagyon tiszteli a kapitányát. Szereti a futsalt.

Kuchiki Byakuya: Nemes, a Kuchiki klán feje, Rukia testvére, a 6. osztág kapitánya. A manga elején egy rendkívül hideg, érzelmek nélküli személyiségként ismertük meg, ami a későbbi fejezetek során némileg oldódott.

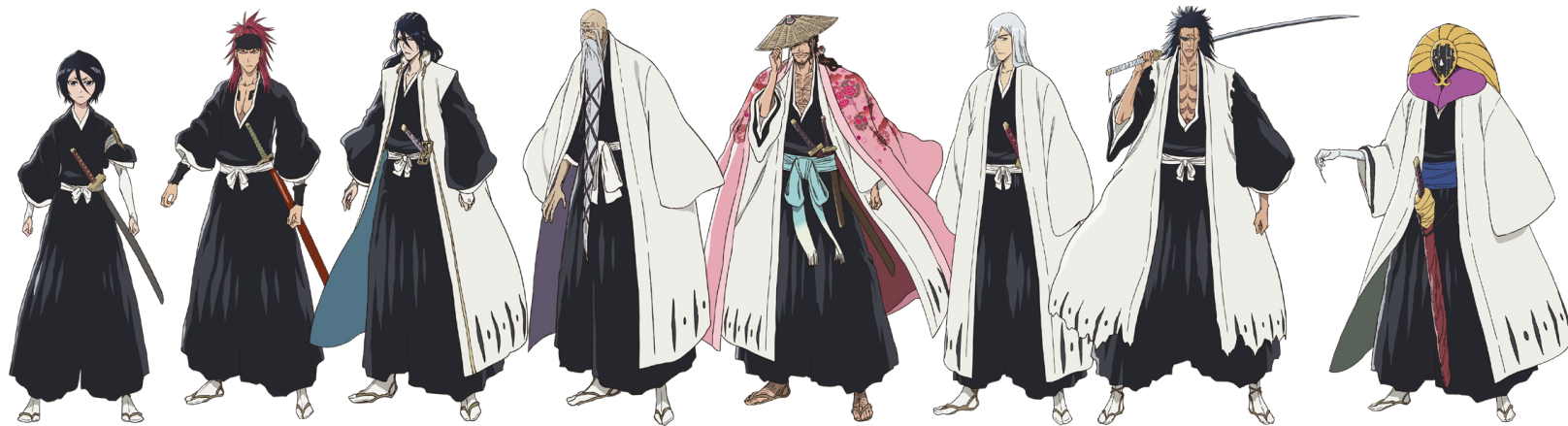
Yamamoto Shigekuni Genryūsa: az 1. osztág kapitánya és egyben a 13 védelmi osztág főkapitánya is. A legerősebb halálisten, akit mindenki tisztel a Lelkek Világában. Mestere a japán teaszertartásnak.

Kyōraku Shunsui: a 8. osztág kapitánya. Leginkább a nyugalmat és a békét szereti, na meg a szakét. A papírmunka nem az ő stílusa. Könnyen felismerhető, mivel a kapitányi haorija felett női kimonót visel.

Ukitake Jūshirō: a 13. osztág egyfolytában betegeskedő kapitánya. Tisztelik és szeretik őt, mert mindenivel kedvesen bánik erőtlől és rangtól függetlenül (ez érvényes a csatákban is).

Zaraki Kenpachi: a 11. osztág harcnak élő kapitánya. Kizárólag erős ellenfelekkel harcol, a gyengék untatják őt. Tiszteli azokat, akik legyőzték vagy legalább megszorongatták már csatában.

Kurotsuchi Mayuri: a 12. osztág jelenlegi kapitánya. Tipikus őrült tudós. Kegyetlen és szadisztikus. Nem életbiztosítás a közelében tartózkodni, mert a végén még a kutatási alanya lesz az ember.

Wandenreich (Quincy tábor)

Yhwach: a Quincyk atyja és vezére. Nem tesz neki a jelenlegi világrend, amit a Lélek király tart fent, és szeretné megváltoztatni. Ezer évvel ezelőtt is megpróbálkozott ezzel, akkor nem sikerült, de most visszatért.

Jugram Haschwalh: Yhwach jobb keze, nagyon lojális hozzá. Mindent feláldozna érte, és ha más nem így gondolkodik, az bizony bajban van.

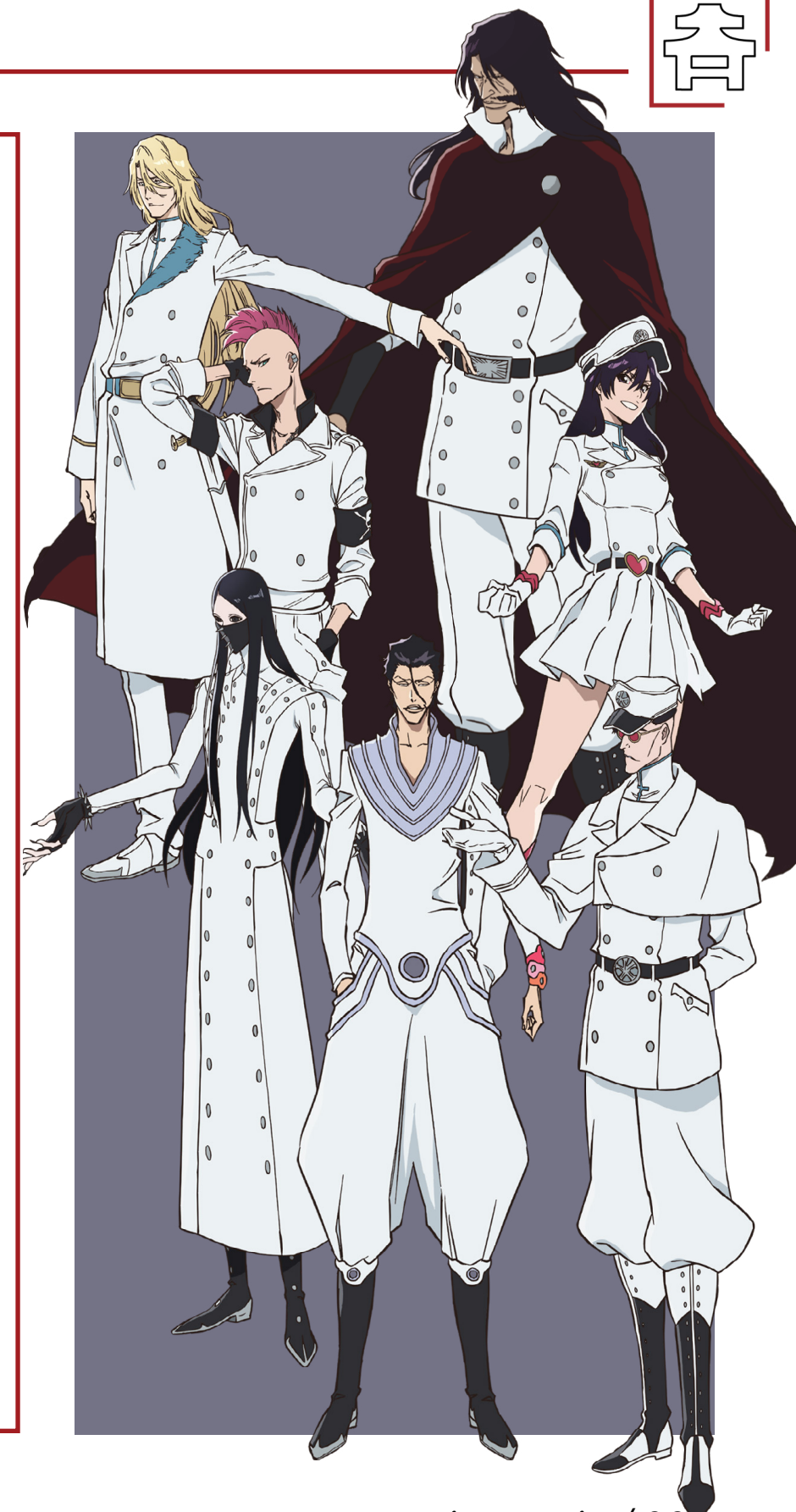
Bazz-B: forrófejű, szarkasztikus, és mindig ki-mondja, amit gondol. Hű Yhwach-hoz, de nem elvakultan. Nem kímél senkit sem a harctéren.

Bambietta Basterbine: a fiatal hölgy kinézete ellenére eléggé veszélyes és szadista. Főleg férfiaknak jobb elkerülni őt, de ennek ellenére nagy a rajongótábora.

Äs Nödt: arrogáns és kegyetlen. Két dologtól fél: attól, hogy Yhwach leszidja őt, illetve attól, hogy meghal és a pokolba kerül, ahol még nagyobb fájdalmakat kell átélnie, mint amikor még élt.

Askin Nakk Le Vaar: intelligens, szarkasztikus és kissé arrogáns. Ha lehet, kerüli a harcot. Azért harcol Yhwach mellett, mert kíváncsi, hogy milyen világot fog létrehozni.

Quilge Opie: diktatórikus, barbár és igencsak arrogáns. Nem véletlenül bízzák rá Hueco Mundo kipucolását.

HÁTTÉRKÉP: BLEACH

Letöltéshez kattints a képre!

ANIMAGAZIN

anime

CYBERPUNK: EDGERUNNERS

Night City, ahol legendák születnek

Írta: Kovács Gergő

A Cyberpunk 2077 az utóbbi pár év egyik legfelkapottabb videójátéka volt. A játék megjelenése után két évvel pedig megérkezett az anime, ami visszarepít Night Citybe egy újabb kalandra.

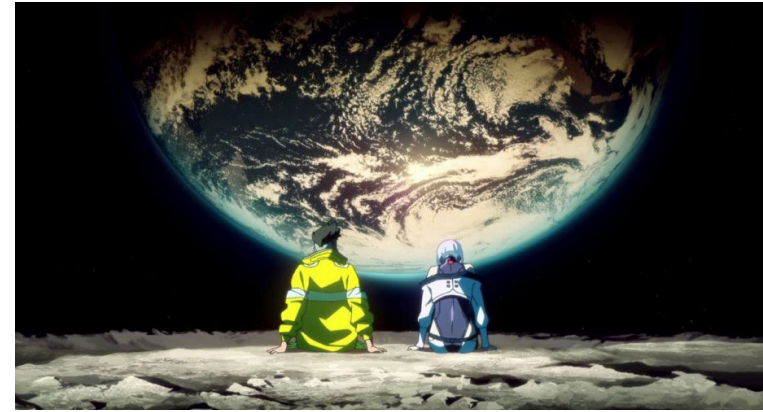
2076-ban járunk, Amerikában, ahol az utcák neonfényben úsznak, az emberek kibernetikus testrészekkel rendelkeznek, a színpalak mögött viszont a szervezett bűnözés virágzik, a megacégek pedig a kormányok fölött állva irányítják a világot. A sorozat Night Citybe kalauzol minket, ahol David Martinez életébe nyerünk betekintést. Bár osztályelső, iskolatársai megvetik, mert szegény családból származik. A történet viszonylag gyorsan beindul, a spoilereket viszont szeretném elkerülni, amennyire csak lehet. Nagyvonalakban, David édesanyja meghal, és a fiú szert tesz egy különleges kibernetikus gerincre, a Sandevistan-ra. Az eszköz eredeti tulajdonosai, az Edgerunner banda viszont vissza akarja kapni a technológiát, és befogadják a fiút. Daveyből zsoldos lesz, és rengeteg traumával szembesül.

A sorozat vizualitása megegyezik az alapul szolgáló videójátékéval, de a Triggernek köszönhetően nem 3D CGI-t kapunk, hanem a stúdióra jellemző látványos és kreatív animációt, tovább színesítve az eredeti közeget. Az épületek falain megjelenő reklámok neonfénye megvilágítja a graffitivel tűzdelt utcákat. Az emberek a legkülönbözőbb kibernetikus implantátumokkal rendelkeznek, az egyik karakternek például jobb oldalon három szeme van egy helyett. A sorozat

nem bánik csínján a vérrel és csonkítással sem. Karakterek robbannak fel vagy szakad le egy végtagjuk. Ez is hozzátesz a sorozat hangulatához. Aki ismeri valamilyen szinten a Cyberpunk világot, az tudja, hogy Night Cityben a „boldogan éltek, míg meg nem haltak” nem opció.

A zene az egyik gyengepontom, az aláfesztés nagyban meg tudja határozni egy médiaszöveg hangulatát, tempóját, azt, hogy mit vált ki a nézőből. Az *Edgerunners* estében telitalálat volt a kiválasztott hanganyag. A számok egyszerre kísérik az eseményeket és adják át a karakterek által érzett haragot, szomorúságot vagy örömet. A fel-

használt zenék egyfajta futurisztikus világérzést kölcsönöznek az animének. Érdekesség, hogy openingnek egy Franz Ferdinand számot választottak, animéseknek a bandától a Paradise Kiss endingje lehet ismerős.

Végül, de nem utolsósorban pedig térjünk ki a karakterekre. Alapvetően David kapcsolatát látjuk az Edgerunners banda tagjaival. A banda vezére, Main, apafiguraként van ábrázolva, egyengeti a fiú útját a zsoldossá válás felé. A célja, hogy meggazdagodjon és Night Citybeli legendaként tartsák számon. A csapatát azonban saját ambícióinál is fontosabbnak tartja. Kiwi, a távolságtartó

hacker, aki saját céljai elérése érdekében használja ki a bandát. Rebeca az enyhén agresszív fegyvermániás lány, akit David kishúgaként kezel. Elérkezünk Lucyhoz, akibe Martinez első találkozásukkor beleszeret. A zárkózott hackerlány az egyik legrejtélyesebb karakter a sorozatban (nem meglepően emlékeztet Motokóra a *GitS*-ből, persze sok más klasszikus cyberpunk elem is visszaköszön a játékban és a sorozatban, amit címéből adódóan el is várunk). A meghatározó személyek sorából nem hagyhatjuk ki Ms. Martinezt sem, aki szintén rejteget dolgokat fia előtt, de tiszta szívből szereti őt, és a legjobbat akarja neki.

A sorozatban megjelenő egyéniségek egytől egyig élőnek hatnak, és nagyon könnyen kaphatjuk azon magunkat, hogy az örömük vagy szomorúságuk ránk is kihat, legalábbis nálam így volt.

Megnézésre ajánlom azoknak, akik egy hangulatos, gore-ral megspékelt animét keresnek. A Cyberpunk rajongóknak pedig egy kötelező darab. (Jelentős mennyiségű papírzsebkendő ajánlott.)

Típus: ONA

Hossz: 10x25 perc

Premier: 2022. szeptember 13.

Stúdió: Trigger

Műfaj: akció, sci-fi

anime

CHUUBYOU GEKIHATSU BOY

Írta: Balu

Itt egy újabb cute boys doing cute things taggel ellátott anime, ami számomra azért különleges, mert az első ilyen animém volt. 2020 februárjában néztem, és ezzel a 13. helyet foglalja el az összesített animelistámon. Így a kevésbé kiemelkedő hivatalos értékelése (6,3/10 pont) ellenére is egy klasszikus darab számomra. Idén nyáron újra-nézve is ugyanúgy élveztem, megtartotta a tőlem kapott 8,5-ös pontszámát.

Sztori

Hijiri Mizuki iskolát vált, és reménykedik, hogy az új osztályában olyan barátokra talál, akikkel nyugodtan töltheti mindennapjait. Spoiler: nem jön össze. Ugyanis egy rakat srác közé kerül, akiknél látszólag elmentek otthonról. Súlyos chuunibyouban szenvedve alkotja a négy, majd öt fiú a nem hivatalosan működő hősklubot. Ennek az a célja, hogy segítsenek a bajbajutottaknak. Igaz, hogy elég érdekes, néha megbotránkoztató módon teszik meg, mégis meglepően népszerűek

az iskolán kívül is. Hijiri teljes mértékben tagadja, hogy élvezi a többiek társaságát, mégis velük tart, aztán a végére őt is teljesen elveszítjük. Ám néhány hasonló animéhez mérten itt sem a történet az igazán érdekes, hanem a karakterek viszik el a hátukon a sorozatot.

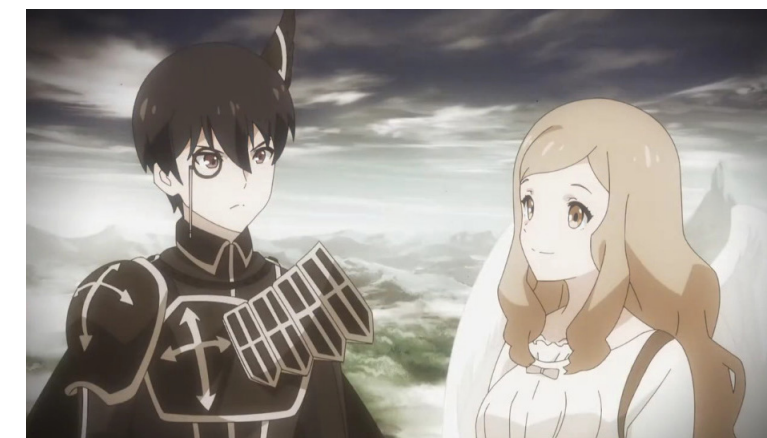
Főszereplők

Noda (Red) a hősklub vezetője. Superhősnek képzelet magát, és a fizikumának köszönhetően néha úgy is tűnik, mintha szupererővel rendelkezne és mesébe illő hőstetteket hajtana végre. Elhivatott Power Rangers-fan, a többi klubtagra (és nem klubtagra) is a színével hivatkozik. Nagy sajnálatomra Blue nincs a csapatban. Noda a legalacsonyabb, mégis belé szorult a legtöbb energia és lelkesedés, rendkívül optimista, bár néha azért használhatná kicsit az agyát is.

Takashima (Yellow) a másik Noda mellett, aki még egy osztályba jár Hijirivel. Azt pletykálják, hogy ő a sulis egyik leghelyesebb sráca, mégsem próbálkoznak nála a lányok. Ugyanis köztudott, hogy Takashima csak a 2D-s lányoknak él. Azért lóg folyton a telefonján, hogy többet nézhessen Sora-chant, a kedvenc animált idolját, illetve arról álmodik, hogy a gachajátékban egyszer megkaparintja az SS Sora-chan-kártyát. Kívülről tudja a számok szövegét és koreográfiáját is, illetve néha benéz a mangaklubba is.

Nakamura (Black) emlékszik az előző életére. Ahol egy angyal vagy ördög volt (vagy mindkettő), és mágiával küzdött a szörnyek ellen. Most is nagyon próbálkozik a fekete mágiával, de általában nem működik. Egyébként nagyon okos, csak ha töriből kérünk tőle korrepetálást, akkor előfordulhatnak sárkányok és egyéb titkos hadseregek is kiegészítő anyagként, amikre a dolgozatban a tanárok nem kérdeznek rá. Hűséges társa Faust, a papagáj, aki egy fönix reinkarnációja. Beszélni is tud, mindig megmondja a tutit, főleg a sértegetés nagy erőssége.

Tsukumo (Purple) egy gonosz mesterelmének gondolja magát, aki a háttérből irányítja az eseményeket. Mindig erősnek és magabiztosnak mutatkozik, kivéve, amikor nem. Olyankor a többiek háta mögé bújik. Ő az anime macskafiúja, aki állandóan macskafüles kapucnit hord, és a pulóver hátulján még egy zöld farkinca is lóg. Macskája is van, aki Benjamin névre hallgat, és egyáltalán nincs jóban Fausttal. Sokáig rejtegeti a kilétét, miszerint ő egy nagycsalád középső gyereke, aki a kistesóra vigyáz és a nagytesóra főz, vagyis egy tündéri testvér.

Mikuriya (Green) később érkezik a sorozatba, egyenesen az USA-ból. Ahol elvileg nagyon jól megtanult angolul, de még így is akcentussal mondja a szavakat. És mindig visszaköszönnek az angol kifejezések a beszédében, kicsit olyan, mintha sem angolul, sem japánul nem tudna. (A kedvencem, amikor indulatosan káromkodik: Shit! Stupid!) A titkos identitása pedig Tsukumo unokatestvére. Meg a híres idol, Kirito.

Hijiri (Pink) pedig az egyetlen lány a csapatban. Illetve egyedül ő normális, bár ő sem sokáig, mert a fiúk rossz hatással vannak rá. Szarkasztikusan kommentálja az eseményeket, és pánikol, amikor rájön, hogy bírja ezeket a tökkelütötteket, akik csak segíteni akarnak az embereknek. Végül a nagy karakterfejlődés után csatlakozik a klubhoz.

A hat klubtag így veszi fel a harcot a kihívásokkal, legyen szó egy kéretlen udvarló elűzéséről, egy elveszett macska megkereséséről, nyakig érő sárban való betakarításról vagy eltűnt

tárgyak hollétének kinyomozásáról. A két kedvenc részem az volt, amikor a vidámparkban ugrottak be a nátha miatt megfogyatkozó személyzet helyére, illetve amikor a drámaklubnak segítettek, és a legmenőbb hercegnőket alakították a fiúk. Van egy OVA is, ahol pedig egy fürdőben festik a falat, meg a tengerparton vízipisztoly-csatáznak.

Zenék, hangok

Az openinget maguk a fiúk éneklik, ami a klippel és a szöveggel együtt éppen olyan chuunibyou örület, mint maga az anime. Engem az ending lepett meg az újranézésnél, egyáltalán nem emlékeztem, hogy ilyen kellemes szám volt. **Nakamura Shuugo** (Takashima seiyuuje) énekl, a szám címe pedig Here comes The SUN. A seiyuuk között van még **Enoki Junya** (Itadori a Jujutsu Kaisenből vagy Nasa a Tonikaku Kawaii-ból), **Kabumoto Hideaki** (Miya Osamu a Hai-kyuu!!-ból) és **Yamashita Daiki** (Deku a BNHA-ból vagy Senpai a Nagatoróból) is. Hijiri hangját pedig

Akasaki Chinatsu szolgáltatja, akinek híresebb szerepei például a Re:Zeróból Felt, a Chuunibyou demo Koi ga Shitai!-ból Nibutani vagy a Shokugeki no Soumából Alice.

Összességében tehát egy cuki és szórakoztató animéről van szó, aminek mindenképp érdemes egy esélyt adni, ha szeretjük a hasonszőrű társait. Elégé hozzám nőttek a szereplők, nagyon jó érzés volt egy évvel az anime után az OVA-t megnézni. Ha pedig nem szimpatikus, de valaki szereti a cute boys doing cute things kategóriát, ajánlom a korábbi cikkeimet.

Hasonló animét keresel?
Olvasd el alábbi ismertetőinket is.

Ryman's Club
BokuHaka
Fukigen na Mononokean
Idolish7

68. szám
66. szám
65. szám
64. szám

Angol cím: Outburst Dreamer Boys
Stúdió: Studio DEEN
Év: 2019
Hossz: 12×24 perc
Értékelés: AL 63%, MAL 6,77

MAL

AL

AG

anime

SENGOKU OTOME

avagy a nagycsöcsű Oda Nobunaga háreme

Írta: tomyx20 (tomyx20.wordpress.com)

A Sengoku Otome: Momoiro Paradox a TMS Entertainment egyik 13 részes animesorozata 2011-ből. Az azonos című pachinko (japán félkarú rabló) játékból adaptált szintén azonos című manga mozgóképes adaptációja. Ez nem túl biztató, de most kiderül, hogy történelmileg mennyire hű, azaz mit lehet belőle tanulni a Sengoku-korról, másnéven a Hadakozó fejedelemségek időszakáról.

A sablon történettel indítunk, Hideyoshi egy átlagos középiskolás lány, aki gyakran elkésik, mert nem tud a jó megállóban leszállni a vonatról a zsúfoltság miatt. Történetünk elején tanulnia kéne egy vizsgára, hogy ne bukjon meg, mert akkor elveszíti a nyári szünetét, ezért elmegy egy shinto szentélyhez imádkozni, ahol valami rituáléba keveredik, és a középkorban ébred. Itt segít a dúskeblű Oda Nobunagának, hogy uralkodhasson Japán felett.

Egy jóslat szerint Oda Nobunagának egy vörös páncélt kell összegyűjtenie, hogy uralhassa a vidéket. Azaz nők harcolnak ruháért egy fiatal

fiúknak készült sorozatban. A páncél megszerzésével azonban nem ér véget a történet. Kiderül, hogy nem csak Hideyoshi került oda a jelenből. Továbbá isekai anime. Főhősünk egy olyan világba csöppen, ahol a japán középkor még javában zajlik, csak éppen nőkkel. Bizonyos szempontból hárem is, némi shoujo ai-jal meghintve.

A Ricz/Ronin Factories által készített nagyszerű magyar felirat és minimális utánajárás (esetleg történelemtanulás) után a következőket lehet megtanulni a műből.

Ki kicsoda?

Oda Nobunaga (1534-1582): Owari földesura és tábornok a Sengoku korban, valamint a Nagoya-kastély ura. Az animében megcserélték a nemét mindenkinek, így míg ott anyja Nobuhide, nagynyja Nobusada, a valóságban az apját és nagyapját nevezték így. A valóságban népszerűsítette a teaszertartást, az animében az alkoholt jobban kedveli.

Akechi Mitsuhide (1526-1582): hadvezér, Oda Nobunaga jobbkeze. Kapcsolatuk messze nem volt olyan bensőséges a valóságban, mint az animében, de ura bízott benne. Valamint a valóságban heteroszexuális volt, míg az animében Nobunagába szerelmes.

Tokugawa Ieyasu (1543-1616): a Sengoku-kor egyik tábornoka, Japán egyesítője és Edo-bakufu (Tokugawa-sógunátus) alapítója.

Imagawa Yoshimoto (1519-1560): Suruga tartomány ura, egyike a Tokaido-régiót uraló három hadúrnak.

Date Masamune (1567-1636): Gyermekkorában himlő miatt jobb szemére megvakult. Szintén híres ismertető jegye jellegzetes sisakja, amelyet egy félhold díszít. Ezutóbbi az animében egy Shiro nevű beszélő kutya is hordja.

Felbukkan még Hattori Hanzou, Chousokabe Motochika, Ootomo Sourin, Mouri Motonari, Uesugi Kenshin és Takeda Shingen, utóbbi kettő sokat rivalizált, úgy a valóságban, mint az animében. De róluk már nem sokat tudunk meg.

Mi micsoda?

abekawa mochi: szójabab-porral bevont sült rizssütemény

anko: számos japán édességben használt vörösbabkrém

Aokigahara: Fák tengere: a Fuji északnyugati lábánál elterülő erdő. Közkedvelt hely az öngyilkosságokra. 2018-ban Logan Paul YouTuber videója miatt került rivaldafénybe.

A lefejezettek dombja: a háború során lefejezettek temetője

Genji története: Genji monogatari, Magyarországon Gendzsi szerelmei és Gendzsi regé-

nye címen is megjelent 3-3 kötetben (Animagazin 17). Murasaki Shikibu írta.

hoshii: főzés után szárított rizs. Könnyen leöblítették vízben, és hagyták a napon száradni. A túlfőtt rizs elrakásához használták. A fejadagok és a befőzött ételek egy részét is így hívják.

kaidou: az ősi japán főutak elnevezése az Edo-kor óta

kunai: kőművesszerszámból lett multifunkcionális fegyver, amit a ninják használtak

miko: szentélyi szűz, a shinto vallás papnője

miso: főleg erjesztett gabonából és szójababból készült paszta, ízesítőszerként használják

niboshi: szárított aprósardínia

nó, nogaku: zenés-táncos, maszkban előadott, egész napos színelőadás

omikuji: szerencsét jósoló lapok a shinto szentélyekben (Animagazin 26)

solymászat/sólyomvadászat: a tehetősebbek régen sólymokkal vadásztak szórakozásból

Miket meséltek akkoriban?

A következő mondákra utalnak az animében:

Momotaro: barackból kel ki a gyermek, ez egyébként 18-19. századi történet

A bambuszgyűjtő öregember meséi/Kaguya hercegnő története: a csecsemőt egy bambusz szárában találják, ez egy 10. századi japán népmese. A legrégebbi japán prózai elbeszélésnek tartják számon.

A gólya hozza a babákat: ez az ókori görögöktől ered

Hyakumonogatari Kaidankai: tanítójellegű buddhista társasjáték az Edo-korban, ahol 100 gyertyát gyújtottak, és 100 természetfeletti történetet kellett elmesélni, mindegyik után eloltva egy gyertyát, így egyre sötétebb lett.

Mi mikor történt?

Eiroku-kor: Ogimachi császár uralkodási ideje (1558-1570)

Heisei-kor: Akihito császár uralkodási ideje (1989-2019)

Honnouji-incidens: 1582-ben a Kiotóban található Honnouji-templomban, Japán teljes meghódítása előtt nem sokkal, Oda Nobunagát elárulta és megölte csatlósa, Mitsuhide. A templomot pedig porig égette. Adalék, ami az animéből már nem derül ki: aztán Mitsuhide Nobunaga fiának, Nobutada palotáját is megostromolta, és seppukura (rituális öngyilkosságra) kényszerítette.

Egyéb történelmi tények

Ekkor már létezett melltartó, habár csak 1889-ben szabadalmaztatták. Az animében is viselnek melltartószerűségeket.

Szemüveg is létezett, sőt, a 14-15. században jelent meg a kengyeles kialakítás, ami a maihoz hasonló, és amilyen az animében is szerepel. Megtudjuk azt is, hogy akkor már volt intim szőrtelenítés. Ami szintén igaz, hiszen már az ókorban feltalálták a gyantázást.

Akkoriban 50 évig éltek az emberek.

Az animében mindenki fiatal, miközben a valóságban Mitsuhide 40 évesen találkozott először Nobunagával.

méről nem lehet elmondani, így ez az átlag felé emeli. Fontos erénye még, hogy Nobunaga kastélyát részletesen kidolgozták.

Kapcsolódó művek

Egy háromkötetes manga, a *Hyakka Ryouran: Sengoku Otome - Haruna Denshou-hen* szolgáltatja az alanyanyagot, mely 2009-től 2011-ig futott a *Dengeki Daioh*-ban.

2016-ban készült belőle egy videojáték Playstation Vitára *Sengoku Otome: Battle Legend* címen.

A manga 2018-ban kapott egy hatfejezetes melléktörténetet, a *Hyakka Ryouran: Sengoku Otome - Karakuri Soudou-hen*-t.

Összességében egy átlagos, semmiben sem kiemelkedő anime lenne, de azért lehet belőle tanulni néhány dolgot, amit azért minden ani-

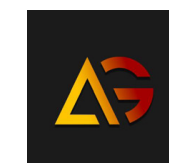
Cím: Sengoku Otome: Momoiro Paradox

Hossz: 13 rész

Év: 2011

Műfaj: történelmi, isekai, shounen, yuri, hárem

Források: wikipédia

anime

TAMAYURA

Írta: Hirotaka

Bizonyára sokan vagyunk, akik egy nehezebb nap után (legyen az munka vagy iskola), semmiféle agytevékenységet igénylő címre nem vágyunk. Esetleg a hétvégi lazulást szeretnénk úgymond kiegészíteni. Ilyenkor nem akarunk bunyót, világ-megváltást, érzelmi válságot, csak nézzük, ahogy a karakterek élnek és mókás dolgokat csinálnak. Egyszerűen megnyugtat, hogy az animében hétköznapi - rózsaszín ködbe csomagolt - dolgokon kívül nem történik semmi.

Egy kép többet mond...

Egy négy részes OVA-t, két évadot, két specialt és négy filmet magába foglaló Tamayura 2010 és 2016 között futott, és bár original történet, kapott egy négy kötetes mangát is. A „cute girls doing cute things” címek egyik korábbi képviselője, de hangulatával bármikor könnyedén megállja a helyét.

Apja halála után Sawatari Fuu édesanyjával visszaköltözik a családfő szülővárosába, Takeharába. Míg Fuu (Potte) iskolába jár, és a barátnőivel tölti ideje nagy részét, édesanyja és nagymamája egy kis cukrászdát vezet. Potte apjának hobbija a fényképezés volt, és ez annyira megragadta a lányt, hogy ő is belevág, és apja régi, analóg fényképezőgépével elkezd megörökíteni a várost, az embereket, a barátait, élményeit. Az animében lényegében azt követhetjük, ahogy Potte és barátai (Sakurada Maon, Hanawa Kaoru, Okazaki Norie) a felső középiskola első évétől az érettségiig és

egyetemi felvételiig, milyen emlékeket gyűjtenek össze. Így mi is részeseivé válunk ezeknek az eseményeknek, és megismerünk még családtagokat, barátokat és a helyi nagytiszteletű őmacskaságát, Momoneko-samát (semmi extra, csak egy nagy rózsaszín szőrgolyót kell elképzelni).

Gyakorlatilag nekünk csak nézni kell, élvezni és pihenni.

...ezer szónál.

Az anime egyik központi eleme a fényképezés. Potte mindig magánál hordja apja gépét, és amit csak érdekesnek talál lefényképez. Amatőr lévén sok rossz kép is készül, de szépen lassan fejlődik, és nagyon hangulatos, idilli képeket láthatunk majd. Később csatlakoznak még hozzá hobbitársak is, hála az iskolai klubnak. Az, hogy Potte a fényképezés iránt érdeklődik nem meglepő, hisz ez az egyetlen kapocs halott apjához, és ez a kötődés szignifikánsan jelen van, újra és újra előjön egy szituáció vagy egy emlék kapcsán. Talán animében itt tapasztaltam eddig a legjobban, hogy mennyire hiányozhat az apa egy gyermeknek; keresi azokat a szituációkat, helyszíneket, amikhez az apjának köze volt. De nagyon jó látni, hogy anyja és nagymamája milyen támogatóan segítik a lányt.

A Tamayura három évet felölelő történetében többször visszaköszönnék ugyanazon elemek, mint az újév ünneplése, fesztiválok vagy a tavaszi kirándulás. A lányok többször elutaznak barátokhoz

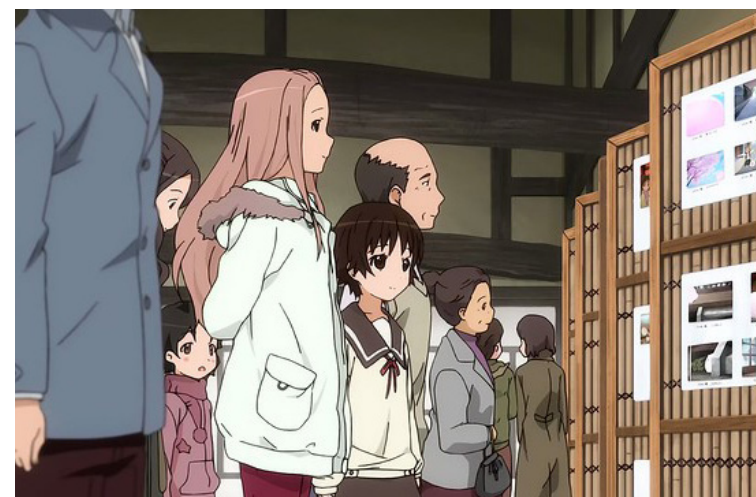
más városba, sütit sütnek, valamint megrendezik a saját kis kiállításukat, ahol többek között az adott év alatt elkészült fotókat tekintheti meg a helyiek.

Ugyanakkor komolyabb témák is előkerülnek olykor-olykor, főleg a vége felé, amikor a pályaválasztás és az egyetem kérdése a tét, így egy kis coming of age is bele van szőve a történetbe. Persze ez teljesen megszokott, mert mint tudjuk, a japán diák számára a középiskola lezárultával véget ér az élet talán legboldogabb és legszabadabb korszaka, az egyetem más élményeket kínál, a jól összeszokott barátok nélkül.

Fotóalanyok

Nem szokásom sokat írni a karakterekről, de most muszáj külön részt szentelnem nekik.

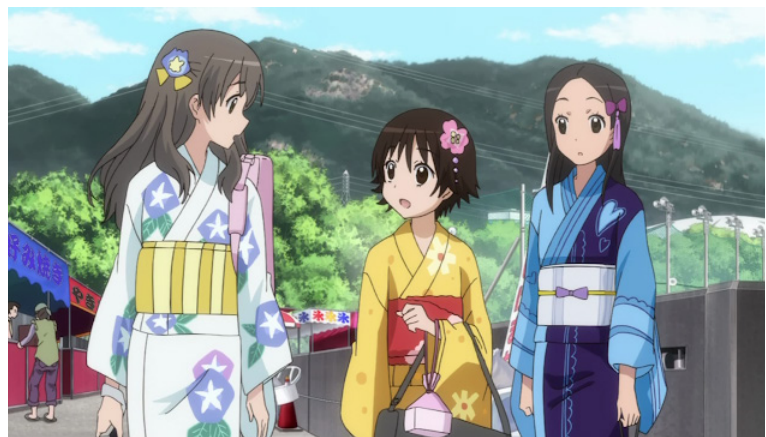
Pottéről már elég sok szó volt, így nem ismétlem meg magam, annyit tennék hozzá, hogy félénk, főleg sok ember előtt, és hajlamos megfeledkezni mindenről, ha jó fotótémát lát.

Maon, még félénkebb, mint Potte, csendesebb, és néha beszéd helyett inkább csak elfütyüli mondandóját. Családja a szomszéd városban vezet egy fogadót, ahol többször megszállnak barátaikkal.

Kaoru talál a legátlagosabb, szóval alig tudok róla írni valamit, ő a támogató személyiség, aki mindenkinek ott van, ha kell. Nővére, Sayomi viszont igazi egyéniség, már egyetemista és kissé felelőtlen sofőr, a lányok mindig megbánják, hogy beülnek mellé. Számunkra ez a humorfaktort erősíti.

Norie mind közül a legenergikusabb, szinte mindig aktívkodik valamit, és imád sütni, nasikat gyártani, ezért Potte mamájával gyakorta ügyeskedik valamin. Jah, és odáig van Potte öccséért Kou-ért, aki egyébként az egyik legcukibb gyerek karakter, akit eddig láttam.

A négy lány mellé később csatlakoznak még Potte fotóklubjának tagjai. De itt van még Potte anyja és nagymamája, Maon szülei, a helyi fotóboltot vezető fickó, akit simán Maestroként emlegetnek, az osztályfőnök, aki bele van zúgva az éttermet vezető Chimóba, nem utolsósorban pedig Shihomi Riho, aki fotós és Potte példaképe.

Szóval igazi élő városkát kapunk, és aki szereti a japán vidéki hangulatot, az garantáltan élvezni fogja a sorozat minden egyes percét.

Expozíció

Mivel nem ez volt 2010 első felének hype címe, így értelemszerűen nem is a legmenőbb

grafikát kapta, ugyanakkor nem kell szégyenkeznie, mégha itt-ott már meg is látszik az a pár év. A karakterábrázolástól kezdve a kisvárosi környezeten át a természetes tájak látványig mindegyik nagyon szép, nem minden részletgazdag, valahol egészen elnagyolt (főleg ami a természetet illeti), de könnyen tudnánk háttérképet választani. A színek nem is túl erősek és nem is teljesen pasztellesek, mindenképp kellemes a szemnek.

Tudjuk jól, hogy a japánok remekül ültetnek át valós helyszíneket az animékbe, és itt sincs ez másként. Takehara városa tényleg létezik, a Seto beltenger partján fekszik. Érdekes rákeresni, nagyon szép hely.

Zenék tekintetében meglehetősen egy-síkú a cím. A jelenetek alatt (már ahol van) főleg lágy, kellemes dallamokat kapunk. Az openingek és endingek, legyen szó akármelyikről, szintén a kedves, lágy dallamvonalat erősítik. Valamelyik egészen fülbemászó, másikon pedig gond nélkül el lehetne aludni.

A Tamayura nem kínál sem többet, sem kevesebbet, minthogy segít ellazulni, és bár néhol kötelezően drámaíz egyet, vagy inkább komolyra fordítja a cselekményt, ez már szinte műfaji sajátosság, és megengedjük neki.

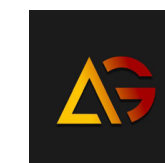
Aki szereti az olyan címeket, mint a Non Non Biyori vagy a Yuru Camp, az ebben sem fog csalódni.

OVA - 4 epizód (18 perc/rész)
Tamayura

TV sorozat - 2x12 epizód (24 perc/rész)
Tamayura: Hitotose
Tamayura: More Aggressive

Filmek - 4x1 epizód (52 perc/rész)
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 1 - Kizashi
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 2 - Hibiki
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 3 - Akogare
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 4 - Ashita

Stúdió: TYO Animations
Műfaj: vígjáték, slice of life, dráma, iyashikei
Év: 2010-2016

anime

KOREAI FILMFESZTIVÁL - ANIMÉK

Írta: Catrin

Az idei Koreai Filmfesztiválon 38 filmet láthatott a közönség, amelyek nagy részéről Dózsa Gergő írt a [Live action kategóriánkban](#). A kínálatban szerepelt két animációs film is, ezeket igyekszem most röviden bemutatni. Mindkettő dráma, ahogy az a fesztivál túl nagy szejtéré jellemző volt... de ezek az animék jól működnek, szívfacsaróak és rendkívül szépek.

Egy sámánasszony története / The Shaman Sorceress

Az anime nagyjából a 19-20. század fordulójára kalauzol minket, a vidéki, falusi koreai közösséget láthatjuk, ahol még mindig aktív szerepet töltenek be az úgynevezett sámánok. A koreai sámánizmus mondhatni lefedi hitvilágukat, vallásukat, ötvöz számos elemet, gyakorlatot akár a buddhizmusból, akár a taoizmusból, és megjelennek benne ősi hiedelmek. Főszereplőnk Mohva, egy kétgyermekes anyuka, aki egyben a falusi közösségük sámánja is: elűzi az ártó szellemeket,

gyógyítja a betegeket, levezeti a különböző ceremóniákat. Kislánya, Nangi néma, bár úgy tűnhet, kevesebb szerep jut neki, de az rendkívül fontos: egyrészt keret ad a filmnek, másrészt több felvetülő témának is egyfajta kulcsfigurája lesz. Fia, Ugi már sokkal látványosabban kapja meg a maga szerepét: néhány év városi élet és tanulás után keresztényként tér haza. Míg a film első felében Mohva sámán életét és rituáléit követhetjük, hit-térítő fia felbukkanása után a kereszténység és a sámánizmus szembeállításának lehetünk tanúi.

A rendezés, a mondanivaló eleinte lassúnak érződik, de nagyon szépen, színesen, hangsúlyosan, szimbólumokkal teli mutatja be a szereplők hitét. A nyugati és a távol-keleti vallási irányzatok összeütköztetése anya és fia kapcsolatán kereszt-

„A nyugati és a távol-keleti vallási irányzatok összeütköztetése anya és fia kapcsolatán keresztül, a dráma egyik csúcspontja.”

tül, a dráma egyik csúcspontja. Súlyja van minden mondatuknak, cselekedetüknek, vágyuknak, a konzervatív értékeknek és az újító, missziós gondolatoknak. Egyszerre felemelő és ijesztő nézni a véleménykülönbségüket. Valamikor nevetünk rajtuk, valamikor megsiratjuk őket... A film nem billen egyik irányba sem, amit nagyon jól tesz, tiszteleg mindkét vallás előtt, és megmutatja mindkettő árnyoldalát, pontosabban a szélsőséges gondolkodás és az elengedés hiányának árnyoldalait. Nagyon szép tanítás, de nagyon megrázó is.

A megvalósítás egyik eszköze, az ének. Az anime lényegében musical, ami meglepett. Elsőre már-már disney-s hangulatúnak tűnt, amikor a karakterek dalra fakadtak, de aztán teljesen magával ragadtak ezek az énekek. Egyrészt minden giccsesebb szakasz ellenére a távol-keleti hangulatot, hangszerelést maximálisan hozták, másrészt nagyon szép hangjuk volt az énekeseknek, harmadrészt pedig a dalok szövege a cselekmény szerves részét képezte, még hatásosabbá téve ezzel a szimbolikus és festményszerűen látványos jeleneteket.

A film vége katartikus, egyszerre visszafo-gott és magával ragadó, szomorú és gyönyörű, ha eleinte nem is fogott meg a történet, itt már biztosan lehengetelt minket. Nagyon szép alkotás, amit érdemes bárkinek megtekinteni, bár a myanimelist szerint 2018-as, valójában tavaly készült csak el, így a mozis vetítésein kívül még nem igazán lehet hozzáférni. De érdemes rajta tartani a szemünket, és lecsapni rá online, amint elérhető lesz.

Cson Theil: A láng örökké lobog / Chun Tae-il: A flame that lives on

Az anime Cson Theil szabó és munkajogi aktivista igaz történetét meséli el. Megelevenedik a hatvanas évek Koreája, a lényegében rabszolgaként dolgoztatott munkások elkeserítő helyzete és mindennapjai. Cson Theil foglalkozása miatt a fókusz a szegénységben élő varrónőkre, majd a jogaikért küzdő munkásokra helyeződik.

Eleinte a főszereplő családi helyzetét, jól kezdődő munkába állását követhetjük, majd egyre több formában realizálja, mennyire nem működnek jól a dolgok a munkahelyén. Fordulópont, mikor megismeri a „munka törvénykönyvét”, és szembesül vele, mennyire nem tartják azt be. Theil idővel munkásmozgalmat szervez, amit számos barátja és kollégája támogat, azonban a zsarnok rendszer ellen ez sajnos kevés lesz.

Aki a film előtt nem ismeri meg a főszereplő valós életének eseményeit, annak inkább nem említeném a történet zárását, de annyit elárulok, hogy cselekedetei idővel eredményesen megalapozták és hozzájárultak a munkások jogaiért harcoló szakszervezetek kialakulásához.

Az animáció részletgazdagabb, mint az előző film esetében, viszont sokkal hidegebb, egyszínűbb képekkel, szinte végig barnás tónussal játszik. A hangulata is végig komorabb, tragikusabb, a kedvesebb, pozitívabb, itt-ott humorosabb jelenetek ellenére. Drámája viszont nem vált át túlzó melodrámba, sokkal nyersebben,

halkabban, egyszerűbben szúrja a nézőbe késeit. Persze a cselekedetek önmagukért beszélnek, semmi szükség azok dramaturgiai (túl)fokozására, sikerült azokat megfelelően hangsúlyozni.

A történet elég nehéz témát dolgoz fel, nem könnyű befogadni, nem is való mindenkinek. A dráma persze hatásos, és bár nem éreztem olyan katartikusnak a zárást, mint a sámánasszony történeténél, jóval megrázóbbnak viszont igen. Elég csak anya és fia jeleneteire gondolni a végén, amit a moziban nem nagy túlzás azt mondani, hogy mindenki megkönnyezett.

„....nem vált át túlzó melodrámba, sokkal nyersebben, halkabban, egyszerűbben szúrja a nézőbe késeit.”

Cím: Munyeodo

Hossz: 85 perc

Premier: 2021

Stúdió:

Studio Meditation With a Pencil

Forrás: regény

Műfaj: dráma

Cím: Tae-il

Hossz: 99 perc

Premier: 2021

Stúdió: Myung Films

Forrás: original

Műfaj: dráma, slice of life

anime

GAME CENTER ARASHI

Írta: xZsoltixf (Sailor)

Amondhatni általam vezetett retró rovatban ezúttal egy olyan animét hoztam el, aminek hiába finoman szólva sem elhanyagolható a kulturális hatása Japánban, de sajnos semmilyen nyelvű felirat nem lelhető fel hozzá az interneten. Így én is a so called japán tudásomat bevetve néztem meg RAW-ban, és még így is nagyon jó élményben lett részem.

Teljességgel epizodikus történetről beszélhetünk, melyben a főszereplőnk, Ishino Arashi „videójáték őstehetség” küzd meg különlegesebbnél különlegesebb (furábbnál furább) ellenfelekkel, igencsak battle shouneneket megidéző stílusban. Az anime 26 rész, és annyi original dolgot belevittek, hogy két visszatérő antagonist próbálja mindenáron legyőz(et)ni Arashit, ezzel egy kis ívet adva a sztorinak: egy tudós és az asszisztensnője, akik leszervezik a különböző ellenfeleket Arashinak. Arashin kívül két barátja, Ippeita és Satoru is gyakran szerepelnek, akik szintén rendszerességgel kapnak kihívókat az epizódokban. Teljességgel ennyiről szól az anime, aminek nagy erősségei

az izgalmas csaták és a tipikusan 80-as évek eleji humor, ami nem kevés alkalommal vált nagyon groteszkbe.

Arashi egy nagyon király kis főszereplő, akinek a mangaka a dizájnát szándékosan vette olyanra, hogy ne egy megszokott „szépségideálnak megfelelő” illetőn legyen a fókusz, és ez szerintem egy baromi bátor, jó és érdekes döntés volt részéről. (Mellesleg a foga kapcsán egy olyan képessége is van, hogy játék közben ki tudja ám ugrasztani a helyéről, és egy fénycsóva segítségével használni tudja azt is gombok nyomkodására.) Az animében Majima Satomi alakítja, aki nem sokkal a sorozat után a Furuya Tooruval kötött mai napig tartó házassága miatt visszavonult sajnos. De előtte megjelent mint a rendkívül megosztó *Stop!! Hibari-kun!*, a „kis izéket egymásnak ugrasztós” proxy battle animék legelső képviselőjének, a *Plawres Sanshirónak* és a *Captain Harlock* második sorozatának főszerepében (utolsó példában nyilván nem mint a kapitány, hanem kisgyerek változataként XD). Valamint mellékszerepekben: a legelső *Gundam* animében mint Miharu és Kum, az *Akage No Anne*-ben mint Gertie Pye, és a *Xabungleben* mint Birin Nada. Nem titkolom, hogy ő egy hatalmas kedvenc seiyuum, és Arashi is toplistas karakter lett nálam.

A többi szereplő is nagyon kis mókás. Ippeita, aki idősebb bőven az áltisulis korosztálytól, és egy igazi fenyegető aurás utcagyerek, viszont titokban rajong a shoujo mangákért, és lányos plüssállatokkal alszik. Satoru egy fiatal géniusz, aki

sok segítséget tud nyújtani rengeteg helyzetben, eszének köszönhetően. Valamint az anime folyamán megszületett Tongarashi, aki Arashi kisöccse, nem tud beszélni, viszont videójátékokhoz bátyjához hasonlóan nagyon jól ért. Még van egy potential love interest karakter is, Sumire-chan, de ő a jelenlétét és a néha tsundere megnyilvánulásait leszámítva nem sok vizet zavar. Az ellenfelek között Hitler hasonmástól, Arashi tulajdon anyjától, a kaszástól egészen elátkozott Marionett bábukig mindenki akad, ezért is mondom, hogy tényleg egy nagyon fun kis anime.

A manga és az anime is konkrétan az egyik, ha nem a legelső volt, amelynek a számítógépes játékok álltak a középpontjában. A műben szereplő játékok egytől egyig valóságok, az akkori évekből lettek kiválogatva, így *Space Invaderstől Galaxianig* minden van (bár legtöbbször Invaderst játszanak). A mangából kb. 5 millió példány fogyott el, szóval tényleg egy kifejezetten sikeres műről van szó. Első fejezete le van fordítva angol nyelvre; arról tudok nyilatkozni, hogy gyönyörű a rajzolása, és még jobban átjönnek a teljesen hajmeresztő csaták, a pózokkal együtt. Szóval tényleg remélem, hogy egyszer valaki tovább fordítja, mert az anime közel sem fedi le a teljes mangát.

Overall azoknak tudnám ajánlani, akiket érdekel a retro játékok világa és nyitottak betegbb poénokra, mivel abból elég sok van. Sajnos ezek egy része tipikusan az a nyolcvanas évekbeli humor, ami ma már problémásnak hathat, de ha az ember túlteszi magát ezeken, akkor fogja így is élvezni. És igen, japán tudást sajnos igényel.

Hossz: 26 x 24 perc

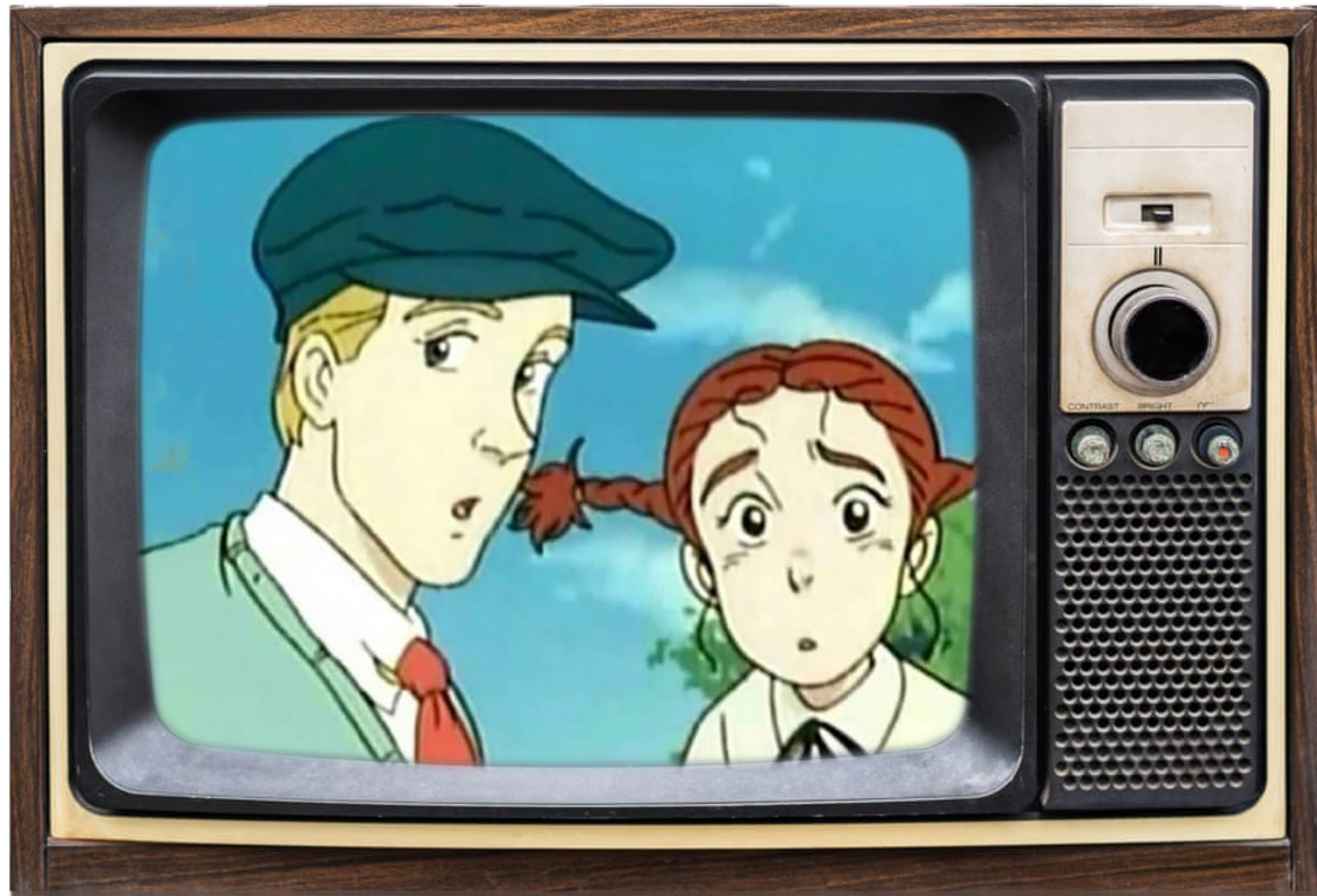
Év: 1982

Stúdió: Shin-Ei Animation

Forrás: manga

Műfaj: vígjáték

anime

WATASHI NO ASHINAGA OJISAN

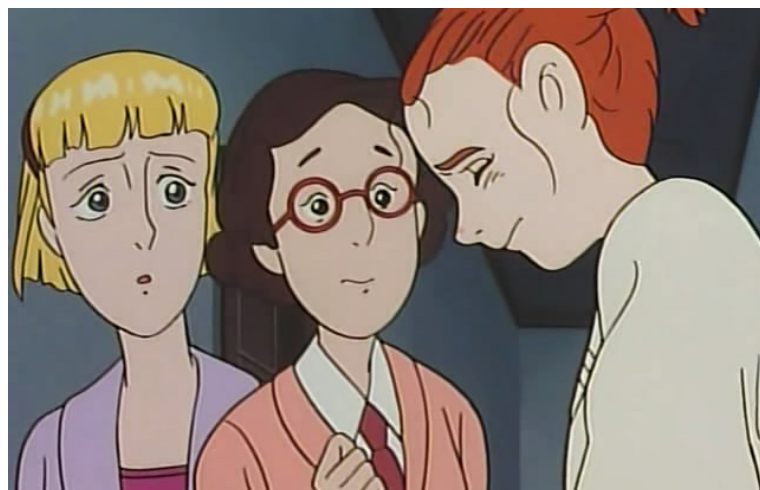
Írta: GentleRain

Japánban rengeteg nyugati regényt adaptálnak, ami nem csoda, hiszen rettentően népszerűek. Gondoljunk csak Hayao Miyazakitól „A vándorló palota” c. filmre, amely szintén egy nyugati regényből készült. De ugyanígy a Grimm legszebb meséi sorozatot sem érdemes elfeledni, amely a Grimm testvérek meséit dolgozta fel a '80-as években. A most következő anime szintén regényadaptáció, amely hazánkban annyira nem ismert, ahogy sajnos a belőle készült anime is elfelejtődött az évek folyamán.

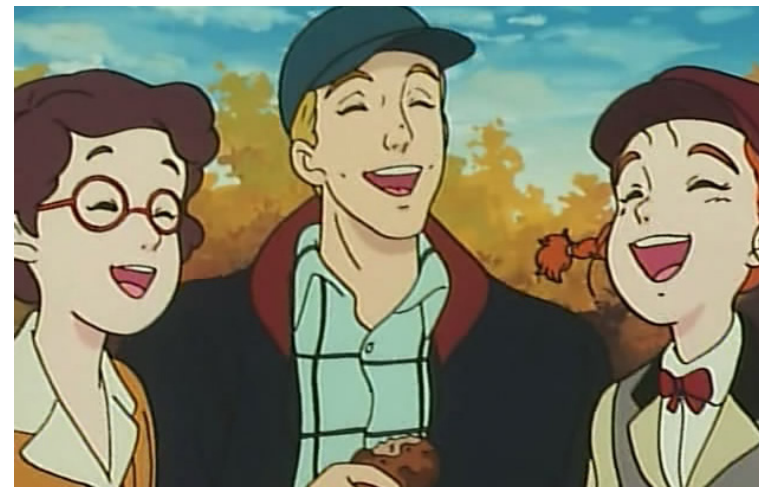
Judy Abbott egy árva, aki tizennégy éves, és egy árvaházban él a XX. század elején. Nagyon jószívű, de nagyon csintalan és jó a beszélőkéje. Ezért egy nap, amikor az árvaházat felkeresi egy jótévő, aki egy fogalmazás elbírálása után finanszírozza a legjobb fogalmazó középiskolai tanulmányait, Judy is ír egy fogalmazást. Ő nyer, ezért felvételt is nyer az előkelő Lincoln Memorial lányiskolába. Judy meg akarja köszönni jótévőjének a lehetőséget, de csak egy hosszú árnyékot lát, ami miatt az illetőt Hosszúlábú apunak nevezi el. Judy élete pedig hamarosan fenekestül felfordul, amikor bekerül a kizárólag előkelő, gazdag lányok által látogatott intézménybe.

A regény Jean Webster eredetileg 1912-ben megjelent „*Daddy Long Legs*” című regényén alapul. A regény nálunk is megjelent előbb Nyakigláb apó, majd később Gólyaláb apó címmel is. Az animét pedig az 1990-es években magyar szink-

ronnal az RTL Klub is vetítette, sok más anime mellett. Persze az olyan híresebb shoujo animék mellett, mint a *Candy Candy* vagy a *Sailor Moon*, nem tudott igazán népszerű lenni. Pedig egy nagyon jó kis történet, amit vétek kihagyni.

A legtöbb adaptációhoz hasonlóan, természetesen itt is láthatóak változtatások. Ez elsősorban Judy életkorát jelenti. Míg az eredeti regényben főiskolára küldi Hosszúlábú apu – hiszen ott a lány már 18 éves –, addig az animében Judy mindössze tizennégy éves, és középiskolai tanulmányait folytatja az Egyesült Államok egyik legpatinásabb intézetében. Más apró változtatások is előfordulnak, de nem annyira szembetűnőek, hiszen a történet nézeti magát, hol vidám, hol keserű, hol szomorkás. A három év alatt sok minden történik Judyval és két szobatársával, Sallyval és Juliával, akik mind gazdag családból jöttek. Sally apja egy hajógyárat vezet, a bátyja a Princetonra jár, és az ottani futballcsapat oszlopos tagja. Julia család-

ja pedig az egyik legelőkelőbb és leggazdagabb New York-i család, ami hatalmas súllyal nehezedik Julia vállára. Mindhárom lány külön egyéniség, de az évek folyamán elválaszthatatlan barátnőkké válnak. Átélik a felnőtté válás minden fájdalmát, kezdve az első szerelemtől egészen a jövőkép kialakításáig. De természetesen Judy – a regényben Jerusha – marad a középpontban. A regényhez hasonlóan csak levélben tartja a kapcsolatot Apuval, aki egy levelére sem válaszol. Közben ő is szerel-

„Mindhárom lány külön egyéniség, de az évek folyamán elválaszthatatlan barátnőkké válnak.”

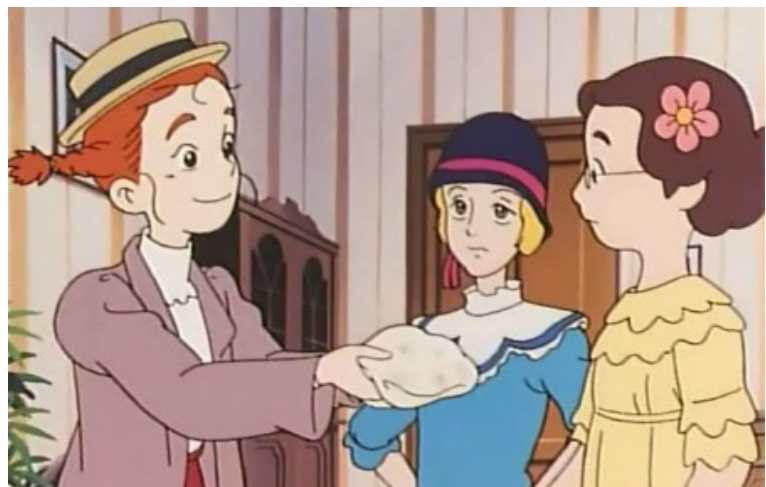
mes lesz, és rájön, hogy valamit kezdenie kell az életével, hiszen nem akar állandóan a jótévőjére támaszkodni. A regényhez hasonlóan ekkor kezdődik az írói útkeresése is, amit minden barátja támogat.

A sorozat alatt persze a nézők könnyen rájöhetnek, hogy kicsoda valójában Mr. Smith – Apu ezt az álnevet használja –, de Judy előtt csak az utolsó részben lebben fel a fátyol. Jó shoujo animéhez mérten a történet vége természetesen happy end, nem is lehetne más. Viszont az addig vezető út göröngyös, sokszor fájdalommal és könnyekkel teli, de mégsem válik hatásvadásszá. Az akkori kort is szépen jeleníti meg, és bár a regény 1912-ben jelent meg, az anime később, valamikor az 1920-as években játszódik.

Engem nagyon megfogott a kor, nagyon jól bemutatja az akkori lányok helyzetét, akik közül a többség a középiskola elvégzése után azonnal férjhez ment. Akkoriban ez volt a szokás, mivel még jóval kevesebb nő választotta az egyetemi tanulmányokat, különösen, ha előkelő családból származott. Másrészt akkoriban egy nőnek nem is volt annyi lehetősége, mint manapság, és a kiutat inkább egy jól kötött házasság jelentette, természetesen a megfelelő anyagi helyzetben levő férfival. Mind Judy, mind Sally és Julia szembesülnek ezzel a lehetőséggel, de hogy melyikük mit választ, az legyen titok.

A karakterek egyébként zseniálisan lettek megalkotva. Nekem a személyes kedvencem Joanna Sloane kisasszony, a lánykollégium vénkisasszony felügyelője, aki nagyon komolyan veszi a munkáját. És dühbe gurul, ha valaki asszonyomnak hívja. Sokszor tüskés természete ellenére nagyon is szíven viseli a lányok sorsát, és mindig mellettük

áll, ha bajba kerülnek. Egy igazi, sokszínű karakter, akit nem lehet nem szeretni.

Pár szót mondanék a magyar szinkronról, mert hát úgy láttam először. Szerintem zseniális lett, bár érezni, hogy nem az eredetiről, hanem valószínűleg francia nyelvről fordították. Ám itt nem éreztem olyan kínos, feltűnően félrefordított szövegeket, mint a Sailor Moon magyar szinkronja esetében. A hangok nagyon jól lettek kiválasztva, Judyt például a Sailor Moonban Hino Rei / Sailor Mars hangját adó Dögei Éva alakította. De olyanok szinkronizáltak benne, mint Csondor Kata, Fekete Zoltán vagy éppen Schubert Éva. Tehát egy remek szinkrongárda jött össze, és a fordítás is nagyon élvezhető lett.

A japán seiyuukra sem lehet panasz, hiszen nagy neveket láthat az ember a stáblistán, mint például Horie Mitsuko, Shimada Bin, Tsuru Hiromi vagy Satou Chie.

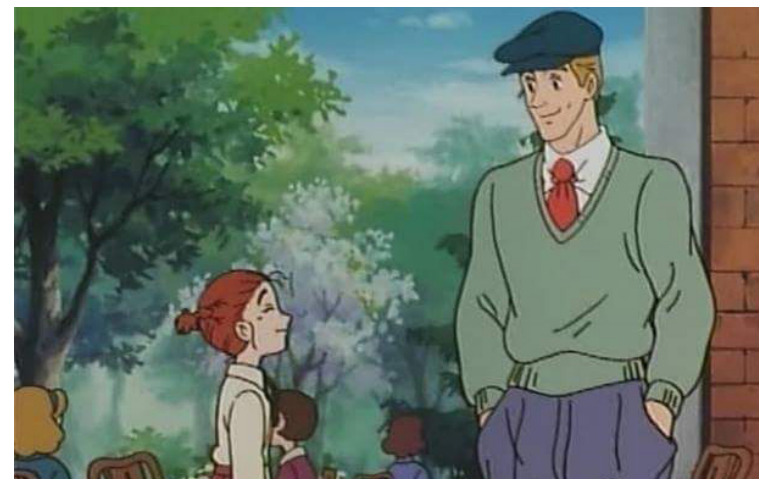
Az anime grafikája az akkori korra jellemző, illik a történethez, bár néhol picit csúnyácskának

tűnik, de abszolút vállalható. Az opening és ending – mind az eredeti és a magyar – nagyon élvezetesek, fülbemászóak.

Én azt mondom, aki még nem látta ezt a kis klasszikust, mindenképpen nézze meg! Maximálisan megéri, akár japánul, akár magyarul. Számomra örökzöld, sokszor nézős kedvenc.

Személyes értékelés: 10/10

Cím: 私のあしながおじさん / Watashi no Ashinaga Ojisan

Angol cím: Daddy Long Legs

Magyar cím: A hosszú lábú apu

Eredeti mű:

Jean Webster „Daddy Long Legs” c. regénye

Hossz: 40 rész

Műfaj: dráma, romantikus, shoujo

Stúdió: Nippon Animation

TV-adó: Fuji TV

Magyar TV-adó: RTL Klub

Eredeti sugárzás: 1990. 01. 14. - 1990. 12. 23.

Opening: Horie Mitsuko – Growing Up

Ending: Horie Mitsuko & SHINES – Kimi no Kaze

2023年
1月
放送決定

これは、甘くて焦れたい恋の物語

anime

TÉLI SZEZON 2023

Összeállította: Hirotaka

Ars no Kyojuu

fantasy, kaland, akció		
Ogura Akira	Asahi Production	original

A kardok, hősök és mítoszok kora. Hatalmas szörnyek alkották e földet, amit az emberek elvettek, ezért a szörnyek elkezdtek enni őket. Hogy visszavágjanak, az emberek életre hívják az isteneket. A harcok során az emberiség jár jól, mivel fel tudják használni a levágott, kyojuuknak nevezett szörnyek darabjait.

Jiiro, aki kyojuukra vadászik, hogy megéljen, találkozik Kuumival, akit üldöz valaki. Jiiro és barátai elkezdik felfedezni a világ mögött rejlő titkokat.

Rendező korábbi munkái: Namu Amida Butsu!: Rendai Utena
Stúdió korábbi munkái: Dolls’ Frontline, Peach Boy Riverside

akció, vígjáték, ecchi, romantika, shounen		
Akitaya Noriaki	Connect	manga

Japánban hemzseghetnek az ayakashinak nevezett rejtélyes szörnyek, de van egy különleges ördögűző ninja, aki megoldja a gondokat. A fiatal Matsuri harccal tölti napjait, hogy megvédje gyerekkori barátját, Suzut. De amikor egy ayakashi macska, Shirogane megjelenik, minden a feje tetejére áll.

Rendező korábbi munkái: Bakuman., Joukamachi no Dandelion
Stúdió korábbi munkái: Slow Loop, Strike the Blood, Senryuu Shoujo

Benriya Saitou-san, Isekai ni Iku

kaland, vígjáték, fantasy, isekai		
Kubooka Toshiyuki	C2C	manga

Saitou egy hétköznapi ezermester, aki egy másik világba kerül, és képességei nagyon hasznosnak bizonyulnak. Elkezd megérteni, mit is jelent az, ha igazán szükség van rá

Rendező korábbi munkái: Majo no Tabitabi, Harukana Receive
Stúdió korábbi munkái: Tensei shitara Ken Deshita, Tsuki ga Michibiku Isekai Douchuu

vígjáték, szervezett bűnözés		
Asai Yoshiyuki	P.A. Works	original

Kurusu Kazuki bűnügyi vállalkozó/koordinátor, aki a legjobb barátjával él. Ő Suwa Rei, a profi bérgyilkos. Kazuki extrovertált, szereti a szerencsejátékot és a nőket, Rei pont az ellentéte, és inkább otthon játszik. Egy nap új szerepbe kerülnek: a négy éves Unasaka Mirire kell vigyázniuk, akinek mafia főnök az apja, és egy tűzharcba keveredett egy hotelben, miközben apját kereste.

Rendező korábbi munkái: Charlotte, Kamisama ni Natta Hi
Stúdió korábbi munkái: Paripi Koumei, Shiroi Suna no Aquatope

Eiyuuou, Bu wo Kiwameru Tame Tenseisu. Soshite, Sekai Saikyou no Minarai Kishi ♀

akció, fantasy		
Kuzuya Naoyuki	Studio Comet	light novel

Miután életét a hazája szolgálatának szentelte, Inglis kívánsága, hogy felszabaduljon a királyi terhek alól, és edzhessen, de mint egy szép lány! Újjászületve a távoli jövőben, egy neves lovag lányaként, Inglis koncentrálhat a harcművészetekre. Egy kívánság teljesült, és Inglis a frontvonalra kerül, hogy beteljesítse az álmát, hogy a legerősebb lovag legyen.

Rendező korábbi munkái: Bikini Warriors, Saiyuuki Gaiden
Stúdió korábbi munkái: Binan Koukou Chikyuu Boueibu LOVE! LOVE! LOVE!, RobiHachi

Hikari no Ou

fantasy, történelmi		
Nishimura Junji	Signal.MD	regény

A világot fekete erdő borítja, és az embereket olyan patogének támadják meg, amik miatt természetes tűz mellett felgyulladnak. Az egyetlen biztonságos tűzforrás, a lángszellemek, amik az erdő mélyén laknak. Egy pletyka terjeng a Tűzvadászok Királyáról, aki képes egyedül begyűjteni az ember alkotta csillagot, az ezeréves üstököst, amely egykor az űrt járta.

A történet középpontjában Touko, egy falusi lány és Koushi, egy korábbi diák állnak. Kettejük találkozása megváltoztatja a világ sorsát.

Rendező korábbi munkái: Glasslip, Samurai Deeper Kyou
Stúdió korábbi munkái: Platinum End, Dragon, Ie wo Kau.

HIGH CARD

akció, természetfeletti		
Wada Junichi	Studio Hibari	vegyes média projekt

Finn az utcán él, miután az árvaház bezárásra kényszerült. A kaszinóba tart, hogy megcsinálja szerencséjét. Ám a helyszínen autósüldözésbe és véres lövöldözésbe keveredik. Megtudja, hogy a világot egy 52 lapos kártyakészlettel lehet irányítani a bennük lévő szupererő miatt. Ezekkel a kártyákkal hozzáférhetővé válik a „buddy” erejük.

Van egy titkos játékos csoport, nevük High Card, kiknek feladata összegyűjteni a kártyákat. Finn csatlakozik a csoporthoz. A kártyák iránt áhítozó mafiacsoportok között kitör a háború. Eljött a leszámolás ideje!

Rendező korábbi munkái: Ragnastrike Angels, Caligula (TV)
Stúdió korábbi munkái: Youkoso Jitsuryoku Shijou Shugi no Kyoushitsu e, Radiant

Hyouken no Majutsushi ga Sekai wo Suberu

akció, fantasy, iskola		
Takata Masahiro	Cloudhearts	light novel

A jégpenge varázslót a világ legerősebbjeként tartják számon. E cím örökösének Ray White-nak saját erejével is meg kell küzdeni. A távol-keleti háborúban eltűnt a csatatérről. Három évvel később Ray beiratkozik az Arnold Mágia Akadémiára, ahol a legjobb varázslók tanulnak. Társai lenézik származása miatt, ennek ellenére Ray barátokra lel, és felejthetelen élményekben lesz része.

Rendező korábbi munkái: Super Seisyun Brothers, Tenkuu Shinpan
Stúdió korábbi munkái: -

Inu ni Nattara Suki na Hito ni Hirowareta.

vígjáték, ecchi		
Andou Takashi	Quad	manga

Főszereplőnk egy kiskutyává változott, akinek neve Pochita, és egy menő gyönyörű osztálytárs, Inukai Karen a gazdája.

Rendező korábbi munkái: -
Stúdió korábbi munkái: Kaijin Kaihatsu-bu no Kuroitsu-san

Isekai Nonbiri Nouka

fantasy, isekai, slice of life		
Kuraya Ryouichi	Zero-G	light novel

Miután Hiraku meghalt egy komoly betegségben, Isten ad neki még egy esélyt. Kap jó egészséget, fiatalságot és az általa választott fantasy világba kerül. Ezenfelül kap még egy mindenható mezőgazdasági eszközt is. Nézd, ahogy Hiraku ás, aprít, szánt a farmolós fantasy világban.

Rendező korábbi munkái: Tsugumomo
Stúdió korábbi munkái: Grand Blue, Rikei ga Koi ni Ochita no de Shoumei shitemita. Heart

Kaiko Sareta Ankoku Heishi (30-dai) no Slow na Second Life

fantasy		
Oizaki Fumitoshi	Encourage Films	light novel

Dariel, a démonkirály egyik katonája, aki nem tud mágiát használni, tehetségével mégis a négy tábornok asszisztensének pozíciójáig küzdötte fel magát. Ám a tábornokok cseréje után Darielt kirúgják és száműzik. Amikor egy emberi faluba érkezik, kiderül, hogy képességei aranyat érnek. Dariel elhatározza, hogy a faluban marad, és eleget tesz a különféle kéréseknek.

Rendező korábbi munkái: Deaimon, Ao no Kanata no Four Rhythm
Stúdió korábbi munkái: Isekai Cheat Magician, Gochuumon wa Usagi Desu ka? Bloom

Koori Zokusei Danshi to Cool na Douryou Joshi

vígjáték, romantika, slice of life, természetfeletti		
Mankyu	Zero-G, Liber	manga

Himuro-kun a japán mondákból ismerős Yuki-onna leszármazottja. De amikor a különc és kedves kollégája, Fuyutsuki-san a közelben van, teljesen lefagy. A szívében tomboló szerelem hóvihara és a lány teljes tanácsstalansága ellenére, képes lesz előrelépni?

Rendező korábbi munkái: Tono to Issho: Gantai no Yabou, Cinderella Girls Gekijou
Stúdió korábbi munkái: Tenkuu Shinpan, Tsugumomo

Kubo-san wa Mob wo Yurusanai

vígjáték, romantika, iskola, seinen		
Koga Kazuomi	Pine Jam	manga

Amikor Kubo a középiskolába Shiraishi mellé ül, Shiraishi nem létező társadalmi képességei megtáltosodnak. Az osztályban való beszélés csak a kezdet, utána Kubo eléri, hogy észrevegyék az iskolában, a könyvesboltban és mindenhol a városban. Shiraishi unalmas élete már nem lesz ugyanolyan.

Rendező korábbi munkái: Kanojo, Okarishimasu, Ganbare Douki-chan
Stúdió korábbi munkái: Gamers! Gleipnir

Mou Ippon!

harcművészet, shounen, slice of life, sport		
Ogiwara Takeru	Bakken Record	manga

Michi és Sanae egy utolsó judoversennyel búcsúztak az alsó középiskolától. Most pedig Michi utolsó ellenfelével együtt harcol, hogy megmentse a felső középiskolás judo klubot.

Rendező korábbi munkái: Subete ga F ni Naru (fényképészeti rendező)
Stúdió korábbi munkái: Jouran: The Princess of Snow and Blood, Pandora to Akubi

Monogatari

akció, seinen, természetfeletti		
Kimura Ryouichi	BN Pictures	manga

Amikor egy lélek átjön az emberi világba, képes megszállni tárgyakat, ezzel fizikai formát öltve. Ezek a tsukumogamik, lehetnek kedvesek, agresszívak vagy a kettő között. A Saenome klán segít nekik visszakerülni a saját világukba.

Hyouma Kunato e klán tagja, ám meglehetősen orrol a szellemekre, egy korábbi incidens miatt. Nagypja elküldi Kiotóba Nagatsuki Botanhoz, egy szokatlan nőhöz, aki a tsukumogami családjával él. Vajon Hyouma megtanulja uralni az érzelmeit, vagy a saját lelke örökre a düh fogságában marad?

Rendező korábbi munkái: Aikatsu!, Kemono Friends 2
Stúdió korábbi munkái: Koukyuu no Karasu, Mairimashita! Iruma-kun

NieR:Automata Ver1.1a

akció, sci-fi		
Masuyama Ryouji	A-1 Pictures	játék

A NieR: Automata egy történetet mesél el 2B, 9S és A2 androidok harcáról, hogy visszaszerezzék a gépek vezérelte disztópiájukat, amit erős gépek urálnak.

Az emberiséget a másik világból érkező gépek elűzték a Földről. Utolsó erőfeszítésükkel az emberi ellenállás egy android hadsereget küld a Földre, hogy elpusztítsák a behatolókat. Most háború dúl, ami felfed egy rég elfelejtett igazságot a világról.

Rendező korábbi munkái: Blend S, Hello WeGo!
Stúdió korábbi munkái: Sword Art Online: Progressive Movie, Lycoris Recoil

Ningen Fushin no Boukensha-tachi ga Sekai wo Suku You Desu

akció, kaland, fantasy		
Izamaki Itsuki	Geektoys	light novel

Nick egy veterán kalandor parti tagja, mindig segített a többieknek, és mi lett a hála? Sikkasztás vádjával kirúgta az általa tisztelt vezető. Nem sokkal később rátalált néhány igazi és kedves kalandorra, majd együtt megalapították a saját, megállíthatatlan partijukat.

Rendező korábbi munkái: Fushigi na Somera-chan, Recorder to Rando-seru Mi☆
Stúdió korábbi munkái: Date A Live IV, Plunderer

Nokemono-tachi no Yoru

fantasy, shounen		
Yamamoto Yasutaka	Ashi Production	manga

A démon az oldalán, a megváltása. A lány az oldalán, az időtöltése. Találkozásuk a kései XIX. századi Brit birodalomban elindít egy mesét egy hely kereséséről, ahová tartoznak. Kiközösített társaiknak, a démon és a lány elsuttogja meséjét a sötét éjszakába.

Rendező korábbi munkái: Noblesse, Aharen-san wa Hakarenai
Stúdió korábbi munkái: Jewelpet: Attack Travel!, Offside (TV)

Oniichan wa Oshimai!

vígjáték, slice of life		
Fujii Shingo	Studio Bind	manga

Oyama Mahiro egy átlagos, erotikus játékokat kedvelő srác... egészen addig, amíg lányként nem ébred. Kiderült, hogy az örült tudós kishuga, Mihari kipróbálta egy új kísérletét. Amennyire Mihari tanulmányozni akarja kísérlete eredményét, úgy Mahiro is minél előbb vissza szeretne térni a gamer életéhez. Ami biztos, az élet innentől sokkal furcsább lesz.

Rendező korábbi munkái: Ga-Rei: Zero (kulcs animátor)
Stúdió korábbi munkái: Mushoku Tensei: Isekai Ittara

Ooyukiumi no Kaina

kaland, fantasy, sci-fi		
Andou Hiroaki	Polygon Pictures	original

Egy másik világban, ahol az egyre növekvő hótenger beborította az egész bolygót, az emberek egy hatalmas Fa mentén élnek, amelynek ágai magasan az égi membránig terjednek. Változás kezdődik, amikor egy, a membránból érkező fiú, Kaina és egy lány a felszínről, Ririha találkoznak.

Rendező korábbi munkái: Ajin, Listeners
Stúdió korábbi munkái: Estab-Life: Great Escape, Sidonia no Kishi

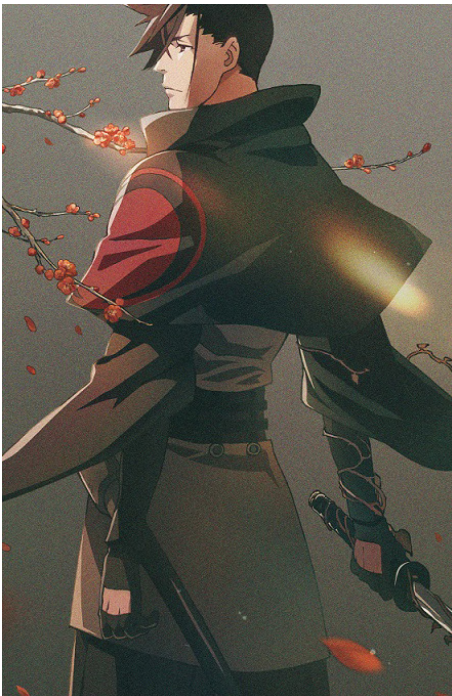
Otonari no Tenshi-sama ni Itsunomanika Dame Ningen ni Sareteita Ken

vígjáték, romantika		
Wang Lihua	project No.9	light novel

Mahiru egy gyönyörű lány, még az osztálytársai is „angyalnak” hívják. Jó a sportban, remek tanuló is egyben. Amane egy átlagos srác, kissé slamos külsővel. Minden megváltozik, amikor meglátja Mahirut egyedül ülni egy parkban, szakadó esőben. Így kezdődik ez a furcsa kapcsolat, eme szokatlan pár között.

Rendező korábbi munkái: -
Stúdió korábbi munkái: Mamahaha no Tsurego ga Motokano datta, Jaku-Chara Tomozaki-kun

Revenger

akció, történelmi		
?	?	original

Usui Yuen képzett bérgyilkos, aki a Satsuma klán elleni gyilkossági sorozatot vizsgálja. Találkozik Kurima Raizóval, az egyik támadás túlélőjével. Közös erővel derítik fel a gyilkosságok mögötti sötét titkokat, ami sokkal komolyabb, mint képzelték. Vajon sikerül élve megúszniuk?

Rendező korábbi munkái: -
Stúdió korábbi munkái: -

Rougo ni Sonaete Isekai de 8-manmai no Kinka wo Tamemasu

fantasy, isekai		
Tamada Hiroshi	FelixFilm	light novel

Egy nap Mitsuha lezuhan egy sziklaszirtről, és egy középkori Európához hasonló világba kerül. Egy csapat farkas megtámadja, és halálközeli élménye során rájön, hogy tud közlekedni a két világ között. Elhatározza, hogy mindkét világban élni fog, és kiszámolja, hogy 80000 arany érmére van szüksége, hogy nyugdíjba mehessen. Mitsuha így különféle módszereket keres az érmék gyűjtésére.

Rendező korábbi munkái: Strike Witches (epizód rendező)
Stúdió korábbi munkái: Aharen-san wa Hakarenai, Ura Sekai Picni

Saikyou Onmyouji no Isekai Tenseiki

akció, kaland, fantasy, isekai, természetfeletti		
Nagayama Nobuyoshi	Studio Blanc.	webregény

Kuga Haruyoshi varázslót zseninek tartják, de a Császári udvar elárulja, és meghal. Elhatározza, hogy boldog lesz a következő életében, ezért egy titkos reinkarnációs technikát alkalmaz, hogy egy másik világba kerüljön. Új neve Seika. A legerősebb varázsló technikákkal és erős démonokkal az oldalán, mi vár rá? Egy békés élet, amit akart, vagy...

Rendező korábbi munkái: Uramichi Oniisan, Happy Sugar Life
Stúdió korábbi munkái: Uramichi Oniisan, Boku no Kanojo ga Majimesugiru Sho-bitch na Ken

Spy Kyoushitsu

akció, vígjáték, rejtély, romantika		
Kawaguchi Keiichirou	feel.	light novel

A pusztító katonai konfliktus után az országok a háttérben folytatják a háborút. Egy nem mindennapi kém, Klaus még sosem hibázott, viszont most egy csapatot verbuvál egy lehetetlen küldetésre, aminél 90% a kudarc esélye. A választottaknak még használható tapasztalata sincs. Minden lehetséges trükköt be kell vetniük, ami a nagykönyvben meg van írva, hogy igazolják, alkalmasak a feladatra.

Rendező korábbi munkái: SKET Dance, Hayate no Gotoku!
Stúdió korábbi munkái: Bokutachi no Remake, Oregairu

Sugar Apple Fairy Tale

kaland, fantasy, romantika		
Suzuki Youhei	J.C.Staff	light novel

A világban, ahol tündéreket adnak-vesznek, az embereket nem igazán tekintik barátoknak. De Anna Halford éppen barátságra törekszik Challe-val, új tündér testőrével, aki nem örül az ötletnek. Anna azt a feladatot adja neki, hogy kísérje el egy veszélyes területre. De egy olyan testőrrel, aki menekülni akar a rabszolgaságból, Annának sokkal több mindennel kell szembenéznie, mint amire számított.

Rendező korábbi munkái: Shimoneta to Iu Gainen..., Urara Meirochou
Stúdió korábbi munkái: Danmachi, Baraou no Souretsu

Technoroid OVERMIND

zene		
Im Ga-Hee	Doga Kobo	vegyes média projekt

A „nyomorult és gyönyörű andoridok” története a Babel nevű szórakoztató toronyban játszódik, ami a remény új forrása az emberiség számára, miután a klímaváltozás miatt a világ víz alá került. Sok zenei formáció versenyez, hogy feljusson a Babel tetejére, megmozgatva az emberek és androidok szívét az előadásukkal.

Rendező korábbi munkái: Gundam Build Divers (epizód rendező)
Stúdió korábbi munkái: Selection Project, Maou-jou de Oyasumi

Tensei Oujo to Tensai Reijou no Mahou Kakumei

vígjáték, fantasy, isekai, yuri		
Tamaki Shingo	diomedéa	light novel

Anisphia hercegnő egy nap szemtanúja lesz, hogy a nemes Euphyliát megfosztják titulusától mint a következő uralkodó. Anisphia tervet eszel ki, hogy segítsen Euphyliának visszaszerezni a hírnevét. A terv része az együttélés és a mágia kutatása. Kettejük találkozása végül nemcsak a saját jövőjüket változtatja meg, de az ország és a világ sorsát is.

Rendező korábbi munkái: Ahiru no Sora, Aho Girl
Stúdió korábbi munkái: Isekai Yakkyoku, Domestic na Kanojo

Tomo-chan wa Onnanoko!

vígjáték, romantika, iskola		
Nanba Hitoshi	Lay-duce	manga

A meglehetősen fiús, gimis lány, Aizawa Tomo (Tomo-chan), szeretné, hogy a gyerekkori barátja, Kubota Junichiro lányként tekintsen rá, de minden próbálkozása hiábavalónak tűnik. Vajon Junichiro észre fogja valaha venni Tomo romantikus érzéseit?

Rendező korábbi munkái: Golden Kamuy, Fate/Grand Order: First Order
Stúdió korábbi munkái: Gunjou no Fanfare, Magi: Sinbad no Bouken

Tondemo Skill de Isekai Hourou Meshi

akció, fantasy, isekai		
Matsuda Kiyoshi	MAPPA	light novel

Mukouda Tsuyoshi átlagos ember volt a modern Japánban, de megidéztek egy fantasy világba, és felkészült a kalandos életre. Viszont véletlenül idézték meg, így nincs benne a három megidézett hősben, és a képességei is nevetségesek a többiekéhez képest. Inkább saját útját járja, és az egyetlen, amihez ért, az online szupermarket, amivel modern dolgokat vásárolhat a fantasy világba. A kényelmes élet helyett felfedezi, hogy a modern ételeknek abszurd hatásuk van. Mi történik, amikor Mukouda megismerteti másokkal a modern gasztronómiát?

Rendező korábbi munkái: Re-Main, Kuma Miko
Stúdió korábbi munkái: Chainsaw Man, Dance Dance Danseur

TRIGUN STAMPEDE

akció, kaland, vígjáték, dráma, sci-fi, shounen		
Mutou Kenji	Orange	manga

A *Trigun* című animét talán senkinek nem kell bemutatni, hiszen Magyarországon is nagy sikerrel futott. Az 1998-as Madhouse által készített klasszikust most az Orange stúdió éleszti fel egy teljesen új animében

Rendező korábbi munkái: Houseki no Kuni (epizódrendező)
Stúdió korábbi munkái: Beastars, Houseki no Kuni

Tsundere Akuyaku Reijou Lieselotte to Jikkyou no Endou-kun to Kaisetsu no Kobayashi-san

vígjáték, fantasy, romantika		
Yoshimura Fumihiro	Tezuka Productions	light novel

Egy nap Sieg koronaherceg meghallja Isten hangját. Úgy tűnik, hogy menyasszonya, Lieselotte egy „tsun de rais” gonosz, és végzete, hogy meghaljon, éles nyelve pedig csak egy eszköz, hogy elfedje zavarát. A herceg alig tudja visszatartani magát, miután felfedezte Lieselotte cuki, rejtett oldalát. Viszont, akiktől ezt megtudta, azok középiskolások. Fel tudja majd használni az isteni próféciát, hogy megmentse jegyesét, és elkerülje a bad endet?

Rendező korábbi munkái: Boku no Son Gokuu, Kacchikenee!
Stúdió korábbi munkái: Mahoutsukai Reimeiki, Kanojo mo Kanojo

UniteUp!

zene		
Ushijima Shinichirou	CloverWorks	egyéb

Rendező korábbi munkái: Kimi no Suizou wo Tabetai
Stúdió korábbi munkái: Bocchi the Rock!, Spy x Family

Folytatások az téli szezonban

Bungo Stray Dogs 4

D4DJ All Mix

DanMachi IV/2

Ijiranaide, Nagatoro-san 2nd Attack

Tokyo Revengers: Seiya Kessen-hen

VINLAND SAGA SEASON 2

anime

SZEZONOS ANIMÉKRŐL

Írta: Yuuko, Venom

4-nin wa Sorezore Uso wo Tsuku
Akiba Meido Sensou
Akuyaku Reijou nano de Last Boss...
Beast Tamer
Bocchi the Rock!
Chainsaw Man
Futoku no Guild
Kage no Jitsuryokusha ni Naritakute!
Kokyu no Karasu
Mobile Suit Gundam: The Witch from Mercury
Mushikaburi-hime
Noumin Kanren no Skill bakka...
Shinmai Renkinjutsushi no Tenpo Keiei
Spy X Family
Tensei shitara Ken deshita
Urusei Yatsura
Uzaki-chan wa Asobitai! Double
Yama no Susume: Next Summit

Yuuko véleményei

Visszatekintve nagyon rég írtam már szezonzonról. Vagy egyben néztem meg a sorozatokat, vagy nem volt időm rá, vagy Balu mindent leírt már róluk, amire gondoltam. De most kedvet kaptam belenézni egész sok szezonos sorozatba, úgyhogy újra itt vagyok.

Csak fantasy történetek

Egész változatos a paletta. Van kellemesnek ígérkező románcoktól, cute girls doing cute things tematikáig minden, és egy kis hentelés meg OP karakterek is beleférnek a kategóriába. Összesen tehát 6 ilyen sorozatot kezdtem el, nagyjából tetszési sorrendbe is raktam őket.

Kokyu no Karasu

Egy legenda szól arról, hogy a császár belső udvarában él egy olyan császári hitves, akivel az

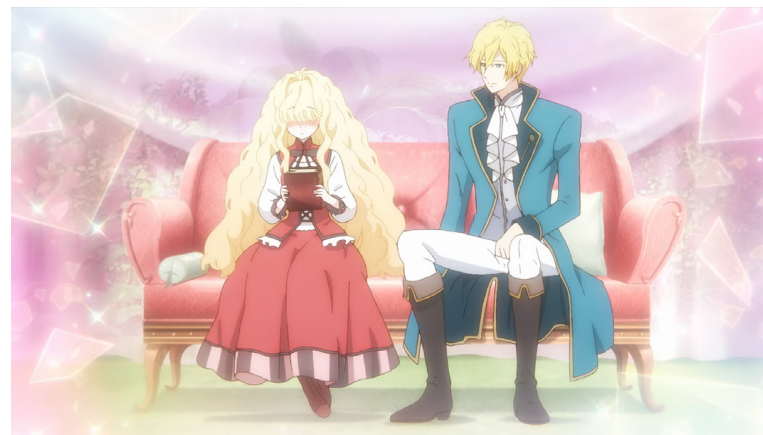

uralkodó sosem érintkezik éjszakánként. Ő a hollófekete hitves, akit varázsereje tett azzá. Számos pletyka kering a személyéről, egyesek szerint már 100 éves is elmúlt, mások szerint egy fiatal lány. Jelen esetben az utóbbiaknak van igaza. A mostani hollófekete hitves ugyanis egy 16 éves lány, Shouxue. Egy nap a császár felkeresi őt, hogy derítse ki egy jáde fülbevaló tulajdonosának a személyét. Bár a lány eleinte nem akar segíteni neki, végül mégis megteszi és hirtelen már egy összeesküvés közepén találják magukat.

Nagyon megfogott a rajzolás és a zenéi is a sorozatnak. A főbb karakterek kedvelhetőek és a történet is izgalmas. Szeretem az epizodikus, fantasy slice of life sorozatokat egy kis krimis beütéssel. Remélem végig hasonló színvonalat fog hozni, mert akkor akár új kedvenc is lehet.

Mushikaburi-hime

Lady Eliannát mindenki bibliofil hercegnőként emlegetni, mert családja többi tagjához

hasnólóan csak a könyvek érdeklik. Mivel emiatt a Bernstein család igyekszik kimaradni a politikai játszmákból, a koronaherceg Eliannát kéri meg arra, hogy legyen a menyasszonya. Cserébe pedig szabad bejárást kap a Királyi Levéltárba. Békésen telnek az évek, Elianna kiolvassa az ott lévő összes könyvet, és újakat is rendel. Aztán egy nap egy új lány érkezik az udvarba, aki Elianna ellentéte: vidám, cserfes és szinte mindenhol ott van. Főleg a herceg közelében. Főszereplőnk tisztában volt vele, hogy ő csak a herceg álmenyasszonya volt, de mégis egyre szomorúbbnak érzi magát.

Elianna karakterdizájnya nagyon szép, a rajzolás is kellemes. A történet eddig aranyos, de őszintén szólva nem tudom ezt meddig lehet fokozni. Nagyjából két rész alatt lezártak benne egy olyan konfliktust, amit akár egy esküvő és a happy end követhetne. Az utána lévő részek is nagyon aranyosak, de kicsit súlytalannak érzem a konfliktusokat. Eddig azért tetszik, de remélem, hogy nem fog majd teljesen ellaposodni.

Shinmai Renkinjutsushi no Tenpo Keiei

Sarasa korán elárvult és egész gyerekkorát egy árvaházban töltötte. Már akkor is az volt az álma, hogy alkimista lesz és nyit egy boltot a szüleihez hasonlóan. Kemény munkával valóra is váltotta az álmát, vagyis sikeresen leérettségizett. Ráadásul a tanára még egy házat is vett neki – igaz, a semmi közepén. A lány izgatottan érkezik meg a faluba, de ekkor kétségbeesve látja, hogy a ház elég romos állapotban van és mindent elleptek a vadnövények.

De Sarasát nem olyan fából faragták, hogy ennyi-től feladja, és kedves természetével hamar megnyeri magának a falu lakóit is.

Olyan fajta fantasy slice of life sorozatnak tűnik, amit szeretni szoktam. Gyakorlatilag egy fantasy cute girls doing cute things történetről van szó (még ha néha tűzokádó medveszörnyeket is kaszabol le). A tengerpartos epizód viszont sajnos nem igazán tetszett, a fanservice eléggé rossz irányba vitte el a történetet. Volt a szezonban olyan sorozat ami jól meg tudta csinálni a kötelező strandolós részt, de itt ezzel a csápos szörnyel nagyon nem illett bele az eddigi eseményekbe (nekem). Remélem, a következő epizód inkább az első 4 rész hangulatát fogja hozni.

Chainsaw Man

Gondolom felesleges lenne leírnom, miről szól, hiszen ez a szezon hype animéje. Viszonylag távol állnak tőlem a hentelős sorozatok, de mégis belenéztem, mert kíváncsi voltam, miért imádják

ennyien. Hát... a srác szőke, a kis szörnyizé egész cuki volt, meg persze láncfűrész és vér minden mennyiségben. Kicsit Dorohedoro hangulatom lett tőle, de az valamennyivel egyedibb volt. Itt viszont kapásból fel tudnék sorolni még legalább három sorozatot, amire emlékeztetett (de persze minden shounen hasonlít egymásra valamilyen szinten, a kérdés az, hogyan tudják az ismert topozokat felhasználni). A sorozat eddigi fő tanulsága annyiban összefoglalható számomra, hogy „ne kölcsönözzetek uzsorásoktól, gyerekek”. Kicsit komolyabbra fordítva a szót, (eddig) Denji elég egyszerű gondolkodásúnak tűnik, viszont nem mászik tőle falra. A többi karakter eddig annyira nem fogott meg, de azért valószínűleg végig fogom nézni a sorozatot, még ha nem is fogott meg a hype.

Beast Tamer (rövidítve, mert az eredeti cím borzasztóan hosszú és felesleges)

Nem akartam megnézni, mert tanulva a farmos sorozat miatti csalódásomból (következő

cím), már előre csekkoltam a címkéket (hárem), de aztán épp unatkoztam, és szembejött velem. A sorozat egy kicsit olyan, mint a *Shield Hero* olcsóbb változata. Rein egy szörnyszelídítő, ami egy elég gyengének tartott kaszt. Hiába van benne a hős csapatában, inkább szolgaként bánnak vele. Minden munkát vele végeztetnek el, aztán amikor úgy érzik, hogy közel a cél, akkor egyszerűen kirúgják. Rein egy pozitív személyiség (vagyis egy balek kevésbé szépen fogalmazva), tehát nem csügged el, és gyorsan jelentkezik kalandornak a megélhetés érdekében. A vizsgája közben találkozik egy macskalánnyal, aki a felsőbb fajok közé tartozik (és szinte a kihalás szélén állnak). Mivel segít neki, a lány felajánlja, hogy kössenek szerződést. A későbbiekben pedig egy sárkánylánnyal is szerződést köt – a hős csapata pedig időközben rájön, hogy mennyire nélkülözhetetlen is volt Rein...

Tipikus kedves, segítőkész „szomszéd srác” a főszereplő, akit mindenki gyengének tart, pedig valójában ő a legerősebb. A két csaj sem kapott

több személyiséget: van a közvetlen „hugica” és az enyhén tsundere „ojou-san”. A hős meg a csapata szájalmasan gyenge, ráadásul borzasztóan beképzelt is. Szóval csak akkor ajánlom, ha valaki még nem unta meg a hasonló sablonos sztorikat.

Noumin Kanren no Skill bakka Agetetara Nazeka Tsuyoku Natta.

Az újabb őrijítően hosszú és fájdalmasan lényegretörő címmel rendelkező sorozat, amiből mostanában egy szezonban sem lehet hiány. Főszereplőnk imádja a vidéki életmódot, úgyhogy állandóan a növényei termesztésének és fejlesztésének módján dolgozik. Ezalatt pedig olyan szintet ér el, ami a legendás hősökkel vetélkedik... Bár erre csak lassan jön rá, mert sokáig csak egy egyszerű farmernek tartja magát. De aki egy répával könnyedén legyőz egy szörnyet, és pár másodperc alatt képes megmenteni az ország hercegnőjét, az egyértelműen nem egy átlagos ember. És erre egyre többen jönnek rá.

A főszereplő elég OP, úgyhogy aki nézett már pár ilyen animét, azt valószínűleg nem fogják nagy meglepetések érni, de a hasonló történetek kedvelői tehetnek vele egy próbát. A hercegnő is szimpi (eddig ő néz ki a befutó csajnak), meg a srác sincs elszállva magától. Viszont zavar, hogy a plakáton elég sok csaj látható, mert az OP főszereplőket ugyan el tudom viselni, de a háremgyűjtő OP hősöket már kevésbé. És csak utólag vettem észre, hogy a sorozat címkéi között ott van a hárem is... Ameddig a cikk befejezéséig eljutottam benne, ott már megjelent a harmadik csaj is, úgy-

hogy én inkább érzem nélküli búcsút veszek ettől a sorozattól. Egy kicsit azért kár érte.

Isekai történetek

Anno az első expós Dumapartin azt mondtam, hogy egy időre isekai detoxot tartok, mert egyszerűen képtelen voltam ugyanazokat a kliséket végigkövetni újra meg újra. De eltelt egy év, és úgy éreztem, hogy ideje visszamerészkedni a terepre, hátha találok valami nézhető isekait. Nem vagyok teljesen elégedett azért, de egész nézhető isekaiokat is találtam. Viszont láttam a szezonos listában egy olyan minisorozatot, ahol valaki egy mikrofónként reinkarnálódott, amit cuki idollányok használnak... (Egy emléktörlés most jól jönne.)

Akuyaku Reijou nano de Last Boss wo Kattemimashita

Újabb isekai, ahol a főszereplő a női főgonoszként reinkarnálódik. Animében még nincs

olyan sok belőlük, de webtoonból már most rengeteg van, úgyhogy csak idő kérdése a dolog. (Várok már egy olyan hasonló sémájú sztorit, ahol egy csávó reinkarnálódik a női főgonoszként.) Ráadásul főszereplőnk éppen abban a jelenetben tér magához, ahol a játék eredeti főszereplője bejelenti, hogy felbontja az eljegyzésüket. Aileen jelenetrendezés helyett elegánsan kiment magától, és igyekszik végiggondolni, hogyan akadályozhatja meg az otome game eredeti befejezését, vagyis a saját dicstelen halálát. Végül arra a következtetésre jut, hogy meg kell állítani a démonlordot. Logikus megoldás, tekintve, hogy a játékban éppen ő az, aki megöli őt. Erre pedig a legjobb módszert, amit kigondolt, az az, hogy összeházasodik vele. Ezt segíti az is, hogy a démonlord nagyon jóképű és meglepően könnyen zavarba lehet hozni. Ráadásul az eredeti játék főszereplőjének (és egyben Aileen exének) a féltestvére, így képes lenne megvédeni őt.

A csajszi egész kedvelhető, nem annyira reménytelen érzelmek terén, mint Bakarina, ráadá-

sul a démonlord is egész jó karakternek tűnik. A játék eredeti főszereplői viszont annyira agyatlannak, hogy az már fáj. Szerencsére a sorozat nem is tűnik háremnek – szívesen mondanám, hogy biztos nem az, de nem akarom elkiabálni a dolgot –, úgyhogy sokkal jobban tetszik, mint gondoltam volna. Igaz, hogy egyre több hasonló sémájú történet létezik, de szerintem ez a jobbik fajtából való. Az eredeti játék „első évadát” viszonylag rövid időn belül lezárták, jelenleg a „második évad” folyik, ahol már új eredeti női főszereplővel ismerkedhetünk meg. Ez az egyetlen negatívum eddig, amit el tudok mondani a történetről. Kicsit olcsó megoldásnak tartom a főgonosz – főszereplő személyiségének megcserélését isekai címszóval.

Tensei shitara Ken deshita

Ebben a szezonban sincs hiány a „random dologként születek újra” isekai sorozatokból, pedig az ember azt hihetné, hogy már minden tárgyat kimaxoltak.

Mindenesetre újabb főszereplőnk kardként reinkarnálódik: egész pontosan egy intelligens kardként, aki képes telekinézist meg egy csomó magas rangú varázslatot használni. De azért egy kardnak szüksége van egy forgatóra is, akit pedig hamarosan megtalál a macskafülű rabszolgalány személyében. Fran felszabadítása után pedig együtt indulnak el kalandozni.

Eddig még semmit nem tudtunk meg „Mester” előző életéről, ami szerintem nem is baj. Ráadásul még csak rá sincs gerjedve Franra, inkább a lányaként tekint rá, úgyhogy első ránézésre viszonylag szimpi kard. Fran nagyon cuki és a személyisége is kedvelhető. Egyáltalán nem terveztem belenézni, de örülök, hogy megtettem. Eddig kikapcsolódásnak jó a sorozat, nem láttam benne sok újdonságot, de legalább egyik főszereplőt sem akarom kinyírni. (Ami isekai esetén elég nagy szó nálam.)

Kage no Jitsuryokusha ni Naritakute!

Az első részt nagyon nem tudtam hová tenni – ami nem meglepő, mivel természetesen nem olvastam el, hogy miről fog szólni a történet. Az elején azt hittem, hogy a gyerek valami randiszimulátorban reinkarnálódott, aztán viszont kinyírt néhány embert, és elütötte Truck-kun... hogy a második részben már tényleg újjászülethessen egy fantasy világban. De a zavarba ejtő kezdésen túl azért sok érdekességet nem kínál a sztori. OP főszereplőnk mindent megtesz, hogy egy

kedves idiótának tűnjön az arisztokrata családja szemében. Közben viszont titokban dögös lányokat ment meg valamiféle átoktól, majd a saját kis mini orvgyilkos csapataként használja őket. Eddig kísértetiesen hasonlít egy korábbi szezonos cuccra, ahol a bérgyilkos csávó reinkarnálódott egy ezüsthajú kiscsávóként... Szerencsére ezidáig nem ütötte fel hárem a fejét, mivel már a második részben otthagyják őt a csajok (de azóta sajnos visszatértek és a hárem is kezd már alakulni). Így egyedül megy el az akadémiaira, ahol hirtelen szerez magának egy álbarátnőt a sulis leghíresebb

lányának képében. Kellemes változás az isekai forgatókönyvben, hogy a srác full nem így tervezte a dolgot, és még egy csomó mást sem. Ráadásul a csaj eltűnik, és utoljára főszereplőnkkel látták...

Sok újdonságot nem kínál, ráadásul a főszereplő részről részre egyre kínosabban viselkedik. Még egy fantasy világban is túl chuunibyou... Kb. öt rész után ettől is inkább búcsút vettem.

Slice of life vígjáték

Ebből csak egyet kezdtem el, de azt eddig nagyon tudom ajánlani. Szigorúan véve ez is inkább fantasy, de az inkább a humor forrása. Még a Romantic Killerre kíváncsi vagyok, de az Netflixes sorozat, vagyis az egész évad egyszerre jött ki. Majd ha lesz időm, akkor egyben megnézem az egészet.

4-nin wa Sorezore Uso wo Tsuku

Egy újabb átlagos napon egy japán lányiskolában 4 barátnő ebédel együtt békésen. Egy kí-

vülálló szemében nagyon közel állnak egymáshoz, biztos mindent tudnak a másikról. De az igazság más. Az aranyos loli valójában egy földönkívüli lázadó harcos, az elegáns ojou-san egy szökevény ninja, a gyönyörű menő lány pedig fiú, aki az iker-testvére helyett jár ide. A társaság negyedik tagja az egyetlen, aki mindezzel tisztában van: a teljesen átlagos szemüveges lány ugyanis képes gondolatot olvasni. De arról nem tud, hogy egyedül lányok esetében működik a képessége, így csak a ninjáról és az úrlényről tud... Viszont ez a két tény is bőven elég ahhoz, hogy állandó stresszben éljen.

Nagyon jól szórakoztam az eddigi részeken. Végre egy olyan új sorozat, aminek szeretem a humorát! Eddig megüti a *Heaven’s Design Team* és a *Sleepy Princess in the Demon Castle* (AniMagazin 60.) szintjét – mindkét sorozatot nagyon imádtam az előző szezonokból. Remélem, végig tartani fogja a színvonalat, és kíváncsi vagyok, meddig képesek fenntartani a látszatot. És még a strandos részt is jól megcsinálták a – nem éppen önkéntes – crossdresser srácunk bikinis jelenlétében.

Folytatások

Bár összességében az általam nézett új sorozatok nagy részével viszonylag elégedett vagyok, mégis a folytatások miatt erős ez a szezon. Folytatódik a **Spy x Family** éppen ott, ahol abba maradt. Anya kutyát szeretne, és persze egy nem átlagos családhoz egy szintén cseppet sem átlagos kutya dukál. A többi folytatással inkább kivárom a befejezésüket, de ezt muszáj volt folytatnom.

Az **IDOLiSH7** harmadik évadának második fele is elkezdődött, szintén recap nélkül a dolgok közepébe vágva. De itt annyi idő telt el az évad első és második fele között, hogy újra kellett pörgetni hozzá az előző részeket. Baluval rögtön meg is néztük az első részét, de a szokásos függővégek miatt lehet jobban járunk, ha inkább egyben daráljuk le.

Elindult a **Mairimashita! Iruma-kun** harmadik évada is, eddig nagyon élveztem a démonok világába adaptált srác történetét. A mangában annyira nem kötött le a tréninges arc, de a többit

élveztem, úgyhogy alig várom, hogy befejeződjön és ledarálhassam, bár ismerve magamat úgysem fogom kibírni addig.

Ezenkívül még itt van nekünk a **Mob Psycho 3.** és a **Boku no Hero Academia 6.** évada. Előbbi esetében még újra akarom nézni előtte az első két évadot (lehet még cikk is lesz belőle), utóbbi esetében pedig muszáj előtte az 5. évadot bepótolnom, mert annak a nézése valahogy félbemaradt.

A **Golden Kamuy** az egyik kedvenc sorozatom, így alig vártam a negyedik évadot. Kicsit

ugyan aggódom a stúdióváltás miatt, de eddig nem hallottam róla rosszat. Sajnos az egyik stábotag hirtelen halála miatt 6 rész után szünetre megy a sorozat, így idén már biztosan nem számíthatunk több részre.

De ha már stúdióváltásnál tartunk... A **Nanatsu no Taizai** első két évadának nézése közben úgy gondoltam, hogy megtaláltam az újabb kedvenc shounen sorozatomat. De aztán megtörtént a váltás, és őszintén szólva, sorozat ilyen nagyot nem esett még a szememben minőség terén. Itt főleg az animációra gondolok, mert magát a történetet az utolsó arc kivételével szeretem. De a Netflix úgy döntött, hogy rúg még egyet a sztoriba, és megörvendeztet minket egy ocsmány CGI-jal rendelkező folytatással, amolyan Boruto módra. Köztünk szólva még egy náthának is jobban örülnék, úgyhogy számomra a Nanatsu no Taizai anime csak az első két évadig létezik.

Ezekon kívül még tervezek belenézni a **Blue Lockba**, mert a sportaniméket szeretni szoktam. Valamint 2 film is érdekel. Az egyik a **Tensei Shi-**

tara Slime Datta Ken folytatása, a másik pedig a **The Solitary Castle in the Mirror**, aminek már a mangájával is szemezek egy ideje. És jön egy újabb Shinkai Makoto film is, a **Suzume’s Door Locking**. Az ő filmjei mindig kétesélyesek számomra, de azért kíváncsi vagyok rá valamennyire.

Venom véleményei

Bitang erős nyár után hasonlóan erősen nyitott az ősz is, kaptunk pár nagyon várt folytatást, egy-két fura „original” sorozatot és persze egy adag mangaadaptációt szokásosan. Nem is húzom a bevezetőt, csapjunk bele, kezdjük a folytatásokkal, de csak röviden.

Összesen három sorozatnak vártam nagyon a következő szezonját, melyből kettőben nem csalódtam, legalábbis eddig. Az **Uzaki-chan wa Asobitai! Double** pontosan ott folytatódik, ahol az előző szezon lezárult. Adott egy lusta egyetemista srác, akit egy Uzaki nevű lány szekál, pusztán „szeretettől”... vagyis inkább most már kimondhatjuk „szerelemből”. Asorozatmégmindigvicces, a dilis páros adok-kapok verbális csatái viccesek, és a környezetük reakciója a néha erősen félreérthető szituációkra pedig hab a tortán. Igazán szerethető kis rom-com, amit csak ajánlani tudok.

A **Spy X Family** második felvonását viszont talán ajánlani sem kell, hiszen hangos tőle a net, amióta csak megjelent. A Forger család bizarre kalandjai továbbra is borzasztóan komikusak. Loid a kém apuka, Yor a bérnyilkos anyuka és Anya a telepata kislányuk minden részben valami nagyon vicces helyzetbe kerülnek, amit mind a hárman a maguk módján próbálnak megoldani... úgy, hogy a család többi tagja ezt ne is vegye észre. Sőt a familia egy negyedik taggal is bővül, egy Bond nevű kutyával, aki látszólag képes a jövőbe látni. Elegáns és kreatív.

A **Yama no Susume: Next Summit** viszont kicsit fura meglepetés lett nekem. Ugyanis az első 4 epizód valójában a korábbi szezonok történeteinek összefoglalása, így a cikk írásakor nem sok újdonságot tudott felmutatni. Aki esetleg nem ismerné, annak nagyon tömören a lényeg: aranyos lányok hegyeket másznak, és ez sokkal szórakoztatóbb, mint azt elsőre gondolnánk. Tökéletesen pár-

huzamba állítható az olyan animékkal, mint a **Yuru Camp**, szóval ha az bejött, akkor ezt is imádni fogod.

Ennyit a folytatásokról, lássuk az újdonságokat, amikből aztán most lehet válogatni bőséggel. Kezdjük mindjárt a **Chainsaw Man** sorozattal, amiről én megmondom őszintén az elmúlt pár évben annyit tudtam meg, hogy „iszonyatosan megakirály fantasztikus” és azt, hogy „hamarosan” jön az anime adaptáció. Olyan iszonyat irritáló hype övezte a megjelenését, hogy többeknek is mondtam, ezek után az az elvárásom, hogy ez legyen a világmindenség legjobb animéje. Az lett? Persze, hogy nem. Egy újabb tucat shounen power fantasy, ami nem is tagadja, hogy bőségesen nyúlt más animékből, illetve filmekből. Ha emlékeztek még a Kyoto Animation mára klasszikus Beyond the Boundary sorozatára, akkor keverjétek össze az Ichi, the Killer vértől tocsogó mangájával, és megkapjátok a Chainsaw Man-t. De még vagy tucat animével lehetne összehasonlítani, szóval eredetiséget nyomokban se keressünk benne.

A lényeg, hogy adott pár idióta (sőt, egyenesen szellemileg sérült) karakter, akik démonokra vadásznak, a címszereplő pedig egy szőke srác, Denji, akinek a fejéből és a karjaiból láncfűrészek nőnek ki időnként. Infantilis, perverz, véres, mocskos és a maga módján tényleg szórakoztató.

Szintén hasonló jelzőket lehet kötni az **Akiba Meido Sensou**-hoz, amiről konkrétan semmit sem lehetett tudni megjelenés előtt. Amit viszont kaptunk az szinte teljesen szembemegy a P.A. Works eddigi alkotásaival.

A főhősnőnek, Nagominak minden álma, hogy Akihabarában dolgozhasson egy Maid Caféban, fel is veszik az egyik, kissé lepukkant kávézóba, de szinte azonnal beleszökken a cselédlányok háborújába. És ezt most vegyétek szó szerint. Már az első epizódban olyan mézarlást kapunk, hogy Tarantino mind a tíz ujját megnyalhatná. Sugárban spriccel a vér és az agyvelő, ahogy a cuki maid lányokat halomra lövik. Mindezt kawaii j-pop zenére. Annyira morbid az egész, hogy az zseniális, de csak azoknak tudom ajánlani, akik értik a nagyon fekete humort, és bírják a literszámba ömlő vért. Mi lett veled P.A. Works?

A **Urusei Yatsura** már-már történelem, Takahashi Rumiko 1978-ban indult mangája kult klasszikus, a 80-as években megért 195 részt az anime adaptációja, a hősnő, Lum pedig az anime világ egyik legismertebb szexi ikonja. Azok, akik lemaradtak róla, most itt az alkalom, hogy pótolják, ugyanis egy teljesen új adaptációt kapott, persze a mai igényekhez igazítva. Pozitívum a fantasztikus látvány, viszont negatívum lehet sokaknak, hogy erősen finomítottak az eredeti manga helyenként kimondottan perverz humorán (pl. a meztelen női melleket teljesen eltakarták). De miről is szól? Adott egy idióta és végtelenül szerencsétlen srác, Ataru, aki szinte minden lánynak udvarolna, akivel csak találkozik, de persze semmi sikere nincs. Egy nap viszont megjelenik egy földönkívüli hajó, akik szeretnék elfoglalni a Földet, de a fair play jegyében kiválasztanak egy földlakót, aki egyedül kép-

viselheti bolygónkat egy párbajban. Persze Ataru lesz a kiválasztott, akinek a feladata, hogy elkapja az idegenek királyának lányát, amolyan fogócskában. A lányt Lumnak hívják, erősen tsundere, és Ataru legnagyobb bánatára nem csak repülni tud, de még villámokat is szór. Meglepő módon Ataru kerül ki győztesen, és egy félreértés következtében Lum úgy dönt, hogy a srác lesz a leendő férje... bármi áron. Atarunak viszont esze ágában sincs elvenni, mert egy másik lányra hajt, aki viszont ezek után hallani sem akar a közös jövőjükről.

Klasszikus sci-fi, romantikus komédia, modern köntösben.

Maradjunk a science fiction és a romantikus vonalon egyaránt, a **Mobile Suit Gundam: The Witch from Mercury** szintén egy klasszikus sorozat legújabb darabja. Én eddig egyetlen Gundam részt sem láttam, szóval teljesen „szüzen” ültem le elé, és... mondjuk, hogy kellemesen csalódtam. Adott egy sulis, ahol a diákok hatalmas mechákkal párbajoznak tanulás mellett. Ide érkezik meg szülőbolygójáról Suletta Mercury, a vörös hajú fiatal

lány és a fényesre suvickolt Gundam mechája. Suletta bár remek pilóta, de civilben nagyon félénk, és percenként képes 200-szor elnézést kérni a pusztaság létezéséért is. Ugyanakkor képes a sarkára is állni, ki is hívja párbajra a sulis egyik nagyon menő srácát, aki finoman szólva sem volt udvarias Miorine-vel, a szuper-tsundere hercegnővel. A párbajt fölényesen nyeri a lány, a jutalma pedig... a hercegnő keze, amire Suletta egyáltalán nem volt felkészülve. Így szinte az első napon már lett is egy menyasszonya, és az egész iskola róla beszél.

Ismerős? Emlékeztek még az Utenára? Ha igen, akkor gondolom azonnal lejött valahol a hasonlóság, ugyanis a párbajok nyeresége mindig a hercegnő, akinek esze ágában sincs férjhez menni, így kapóra jön neki a szerencsétlen Suletta, akinek ezek után sorban kell megvédenie a jegyesét... bármennyire is retteg a párbajoktól.

Szerintem kimondottan jópofa sorozat, vicces, drámai, veszettül látványosak a mecha harcok, remélem marad is ez a színvonal.

És most valami teljesen más: a **Futoku no Guild** (Immoral Guild) az ecchi-hárem-fantasy-paródia vonalat erősíti, amit őszintén szólva szeretek messzire kerülni. Teljesen véletlenül néztem bele az első részbe, és azon vettem észre magam, hogy hangosan kuncogok.

Kikuru egy profi szörnyvadász, aki napi szinten védi a kis városát a különféle lényektől. Ám egy nap ráeszmél, hogy egész életében mást sem csinált, csak edzett és harcolt, a fiatalsága pedig

kezd elillanni úgy, hogy soha még csak nem is randizott senkivel. Elhatározza, hogy visszavonul, de a lelkiismerete megnyugtatója miatt első körben kineveli az utódját, hogy majd ő védelmezze tovább a környéket. A helyi kalandozó céhben kap is pár jelöltet, méghozzá négy fiatal lányt, akiket kitaníthat. A probléma, hogy egyik szerencsétlenebb, mint a másik, így Kikuru napi szinten hordja ki lábán az infarktust, miközben próbálja a szörnyek szájából kiráncigálni a tanítványait, akik hajlamosak közben elveszteni a ruhaneműiket, és kéjesen nyögdecselenek, hogy a srác jobban szenvedjen. Színes, harsány, erotikus komédia, ami egy percig sem veszi komolyan magát, félre az előítéletekkel, nézzetek bele!

A **4-nin wa Sorezore Uso wo Tsuku** (The Little Lies We All Tell) anime nekem teljesen radar alatt maradt. Teljesen csendben jelent meg, és csak az első epizód után kezdtek szállingózni kommentek, hogy „srácok, ez az izé egész jó”. Adtam neki egy esélyt, és ooooh, nagyon nem bántam

meg. Egy pillanat alatt a szezon egyik legjobbjá lett számomra. Adott egy sulis, aminek a tetején csak úgy ott fityeg egy UFO... ide jár 4 lány, akik mindannyian egy komoly titkot őriznek. A gyönyörű Chiyo valójában egy szökött nindzsa, aki után fejvadászok kutatnak, a cuki Rikka titokban a lezuhant UFO pilótája, aki felvette egy kislány alakját, és próbál beilleszkedni az emberek közé (agymosással és egyéb morbid segédeszközzel), a szemüveges Sekine, aki bár átlagosnak tűnik, de telepátiás képességekkel rendelkezik, képes olvasni a többi lány gondolataiban. A negyedik tag

pedig Tsubasa, aki... szimplán egy srác, a nővére vette rá, hogy iratkozzon be egy lányiskolába. Sekine tudja Chio és Rikka titkát, viszont nem tud olvasni Tsubasa gondolataiban, ugyanakkor úgy tesz, mintha nem tudná, mert fél, hogy szimplán a nindzsa és az úrlény kivégzik. Szóval a legjobb barátok, akik együtt töltik napjaikat, de a legtöbb esetben csak hajsza választja el őket a tragédiától... Sekinét pedig a pánikrohamtól.

Az utóbbi idők egyik legötletesebb és legeredetibb komédiája, hihetetlenül vicces szituációkkal és nagyon fárasztó poénokkal. Kötelező darab!

Végére hagytam a legjobbat, a CloverWorks legújabb sorozatát, a **Bocchi the Rock!**-ot! Gotou Hitori nagyon tehetséges gitáros, Youtube-on is rengeteg követője van, az álma pedig, hogy színpadon játszhasson a saját bandájával. A probléma, hogy Hitori egy betegesen félénk lány, aki megszólalni sem tud mások előtt, nemhogy zenélni. Barátai nincsenek, az életét nagyrészt otthon a szobájában tölti, ahol a sikerről ábrándozik. Aztán egy nap jön egy szöszis lány, Nijika, aki meglátva Hitorinál a gitárt, sietve kézen fogja, majd elrángatja egy pince klubba, hogy legyen ő a bandájuk harmadik tagja. Mivel Hitori nagyrészt olyan, mint egy rózsaszín, dadogó pudding, ezért Nijika és barátja, Ryou elnevezik Bocchinak, és megpróbálják valahogy összekaparni az asztal alatt remegő lányt. Bocchi összeszedi minden erejét, és rábólint az ajánlatra, így végre teljesült az álma, belépett egy zenekarba és végre barátokra talált, de

ezek sokkal stresszesebbek, mint elsőre gondolta volna.

Ez a sorozat egyszerűen bámulatos. Pontosan olyan faék egyszerű, mint 10 éve a **K-On!** volt, és ebben rejlik a zsenialitása, egyszerűen imádni valóak a főszereplők, és élvezet nézni, ahogy csetlenek-botlanak, hogy valahogy egy zenekart alapítsanak. Bocchival pedig szerintem sokan tudnak együttérezni, bár hajlamos extrém módon magába zuhanni, de a belső monológjai fantasztikusan megírtak, és a seiyuuk is remekelnek. Számomra ez lett a szezon legjobbjá, alig várom hétről hétre a következő epizódot. Nézzetek bele bátran, K-On! rajongóknak pedig egyenesen kötelező! Jah, és extra poén, hogy a főszereplők nevei nagyon hasonlítanak a híres Asian Kung-Fu Generation együttes tagjaiéhoz.

Ez lett volna az őszi ajánlóm, sajnos pár címet idő hiányában kihagytam, de a januári éves összefoglalóban még lehet kitérek rájuk. Addig is nézzetek Bocchit, megérdemli a figyelmet!

anime

EGY BOSZORKA BOLTJA

avagy két sorozat boszorkányokról, emberi sorsokról és a kívánságok áráról

Írta: Yuuko

Aki olvasta már például az xxxHolicról (AniMagazin 57), a Hotel del Lunáról (AniMagazin 59), vagy esetleg a Mystic Pop-up Barról (AniMagazin 63) írt cikkeim valamelyikét, annak nem lehet meglepetés, hogy nagyon szeretem azokat a sorozatokat, amelyekben különböző emberek kívánságait váltják valóra természetfeletti eszközökkel – de hogy a végeredmény vajon tényleg megérte-e? Ezúttal két hasonló alapkoncepcióval rendelkező 2021-es minisorozatot szeretnék nektek bemutatni, ahol az ötlet ugyan megegyezik, de a kivitelezés és a hangulat, sőt az ország is teljesen más.

Artiswitch

Ez a rövid, de annál hatásosabb és gyönyörűbb minisorozat (ONA) a Sunrise animestúdió és az AsobiSystem nevű tehetségkutató ügynökség kollaborációjának keretében valósult meg. A természetfeletti körítést felhasználva méltatja a Harajuku-stílus különböző formáit és képviselőit. Havonta jelentek meg a részek a hivatalos [YouTube-csatornáján](#), de azóta már egyben is felrakták (szintén hivatalos angol felirat is van rajta). A minisorozat befejezése után megjelentettek számos MV-t a csatornán, amelyek egy-egy újabb történetet mesélnek el dal formájában. És kaptunk egy 5 részes picture drama-t is, ami-ben megtudhatjuk, hogy mi történt a vendégekkel a bolt elhagyása után.

Harajuku

Harajuku Japán divatnegyede, ahol legkülönfélébb, nemzetközi trendektől független divatirányzatok hódítanak. Tehát nem magát az ottani öltözködési stílust jelenti, hanem azt a helyszínt, ahol mindezek együttesen megtalálhatóak. Nincs egységes „Harajuku-stílus”, hanem rengeteg irányzat és azok szintén számtalan alfaja megtalálható arrafelé, mint a lolita, a kawaii, a decora... sajnos ehhez a témához mégannyira sem értek, mint a gyaruhoz (AniMagazin 62), így maradjunk annyiban, hogy nagyon egyedi és kreatív kinézetet kölcsönöznek ezek az általában saját kezűleg készített ruhák a viselőiknek. (Ha valaki nagyon ért ehhez a témához, szívesen olvasnék róla cikket.)

„Szeretnél mélyebbre tekinteni?”

Egyre több pletyka terjed egy Harajukuban található kívánságokat valóra váltó boltról, amelyet egy gyönyörű boszorkány üzemeltet. Akinek szüksége van rá, az garantáltan rá fog találni, akár akarja, akár nem. Miután választottak maguknak egy tárgyat a boltból, Nina, vagyis a tulaj feltárja a „vásárlók” valódi, akár az önmaguk előtt is eltitkolt érzéseiket, és ráveszi őket arra, hogy nézzenek szembe velük. Mi az, amit valóban tenni szeretnének? Mi az, amit még saját maguknak sem mertek bevallani, mert féltek attól, hogy mások mit fognak gondolni róluk? A betérők egyszer bátorítást, máskor pedig egy képzeletbeli pofont kapnak – és néha még maga Nina is megbánja, hogy feltárta előttük a valódi vágyaikat.

A történet 6 epizódja alatt megismerkedünk 5 vendéggel, legvégül pedig Nina múltjába is betekintést nyerhetünk, és megtudjuk, miért is szeretett volna eredetileg boszorkány lenni.

Megvalósítás

A rajzolása nagyon szép: a karakterdizájn egyedi és minden epizódban számos különleges ruhát is láthattunk. A zenék is fantasztikusak, rengeteget tudtak dobni egy-egy jeleneten. A legtöbb karakternek nem hivatásos seiyuuk, hanem különböző színészek és színésznők kölcsönözték a hangjukat. Szerintem egészen természetesnek hatottak, mondjuk néhol kicsit furának tűnt a hangjuk. (Talán épp ez a természetesség volt a furcsa, hiszen a seiyuuk valami elképesztő szintekre emelték a karakterek megszemélyesítését.)

A Nina hangját adó Aoi Utano különösen jó munkát végzett. Viszont a mellékkarakterek között az én személyes kedvenc hivatásos seiyuum, Ishida Akira is beugrott egy pár mondat erejéig.

De míg Nina alapján véve tényleg segíteni szeretne a hozzá betérőknek, addig ez a másik sorozat boszorkányáról már nem feltétlenül mondható el...

The Witch's Diner

Ez egy koreai minisorozat, amelyet a tvN készített, akiknek már számos kedvenc történetemet köszönhetem, többek között a fentebb említett Hotel del Lunát is. De azért nem kell félni, hogy a két sorozat túlságosan hasonlít egymáshoz, hiszen míg a Hotel del Lunában alapvetően a holtak kívánságait teljesítik, addig itt az élők tesznek keresztbe egymásnak.

„Az ár rendkívül drága, de bármilyen kívánság esetében garantált a siker.”

Jin egy teljesen átlagos fiatal nő, akit azonban hirtelen sorozatos balszerencse ér, hiszen nemcsak kirúgják a munkahelyéről, hanem még a barátja is szakít vele. Amikor pedig már éppen sikerülne újra talpra állnia az édesanyjával együtt nyitott étteremnek a segítségével, az álomból egy szempillantás alatt rémálom válik, amikor át-

verik őket. Jin teljesen kétségbe esik, ám egyszer csak besétál a csődbe ment étterembe Joo Hee Ra, a boszorkány. Hee Ra alkut ajánl a lánynak: ha a lány nekiadja az éttermet, akkor teljesíti egy kívánságát. Jin ugyan nem hisz teljesen a nőnek, de nincsen vesztenivalója, így végül belemegy az alkuba. A boszorkány által főzött étel megevésével megkötött szerződésnek viszont mindig súlyos ára van. Azonban a siker is garantált, és minden vendég pontosan azt kapja, amit főzött (vagyis amit főztek neki). Jin végül Hee Ra mellett kezd el dolgozni, és ezalatt az idő alatt számos vendég életébe nyer betekintést. De vajon tényleg jól fogalmazta meg az adott vendég a kívánságát? Vagy később meg fogja bánni?

A 8 rész alatt számos olyan embert ismerhetünk meg, aki valamilyen módon eljutott az étterembe. Sokan közülük megfizethetőnek vélték az árat, mások azonban végül megbánták a döntésüket... Az epizódstorik mellett a főszál is szintén érdekes volt, lassan kiderül benne, mi volt Jin kívánságának az ára. Illetve a későbbiekben a boszi – de főleg Jin – mellé szegődő Lee Gil Yongról is megtudunk egyet s mást a részek alatt, és persze Hee Ra is tartogat a nézők számára néhány meglepetést.

Megvalósítás

A sorozat nagyon szépen néz ki, boszorkányunk ruhái, és maga a színésznő is gyönyörű. Nagyon jól hozta a kegyetlennek tűnő karakterét,

számomra abszolút a háttérbe szorította még a két másik főszereplőt is. Mivel egy éttermet üzemeltetnek benne, minden részben fontos szerepet kap egy vagy akár több fogás is. Mindegyik különlegesen és étvágygerjesztően nézett ki, nagyon szívesen megkóstoltam volna őket (már ha nem aggódnék a kívánság mellékhatásaitól).

„A boszorkány által főzött étel megevésével megkötött szerződésnek viszont mindig súlyos ára van.”

Miért éri meg mindkettőt megnézni?

Bár a két sorozat alapötlete hasonlít egymáshoz, hiszen mindkettőben egy-egy boszorkány üzletébe térnek be az emberek, és a vége felé a különálló epizódstorik helyett inkább magára a boszorkány személyére koncentrálnak – maga a megközelítés teljesen más. Az Artiswitch esetében Nina egy önismereti hidegzuhanyban részesíti a betérőket, vagyis rákényszeríti az embereket arra, hogy szembenézzenek az önmaguk elől is eltitkolt gondolataikkal, míg a The Witch's Diner Hee Rája nem igazán boncolgatja a vendégek valódi érzéseit. Hozzá már úgy jönnek el, hogy tudják, mit szeretnének kívánni, ő pedig teljesíti azt. Nem helyesel vagy éppen ítélkezik felettük, és nem is próbálja megállítani őket. Még akkor sem, ha világos, hogy az illető előbb vagy utóbb meg fogja bánni a kívánságát – Jin azonban már annál inkább törekszik erre, és bizonyos tekintetben Nina is. Ugyanakkor mindkét sorozatban ki van mondva, hogy egy boszorkánynak nincsen joga ahhoz, hogy döntsön a boldogság formájáról. Az, hogy mi történik a kívánság teljesítése után, már nem az ő dolga.

Összességében mindkét sorozat nagyon érdekes történettel rendelkezik, az egyes epizódstorik mindegyike el tudja gondolkodtatni a nézőt, hogy ő vajon mit tett volna abban az esetben. A megvalósításuk is nagyon szép – az Artiswitch

egyedi rajzolása és élénk színei, valamint a The Witch's Diner csodás ruha- és ételkölteményei csak úgy vonzzák a tekinteteket. A legtöbb szálát elváró befejezések ellenére én még mindkettőt szívesen néztem volna tovább is.

Cím: Artiswitch

Nyelv: japán

Év: 2021

Hossz: 6 x 8 perc

Cím: The Witch's Diner

Nyelv: koreai

Év: 2021

Hossz: 8 x 60 perc

manga

MAO DANTE ÉS DEVILMAN

Írta: A. Kristóf

Bevezető

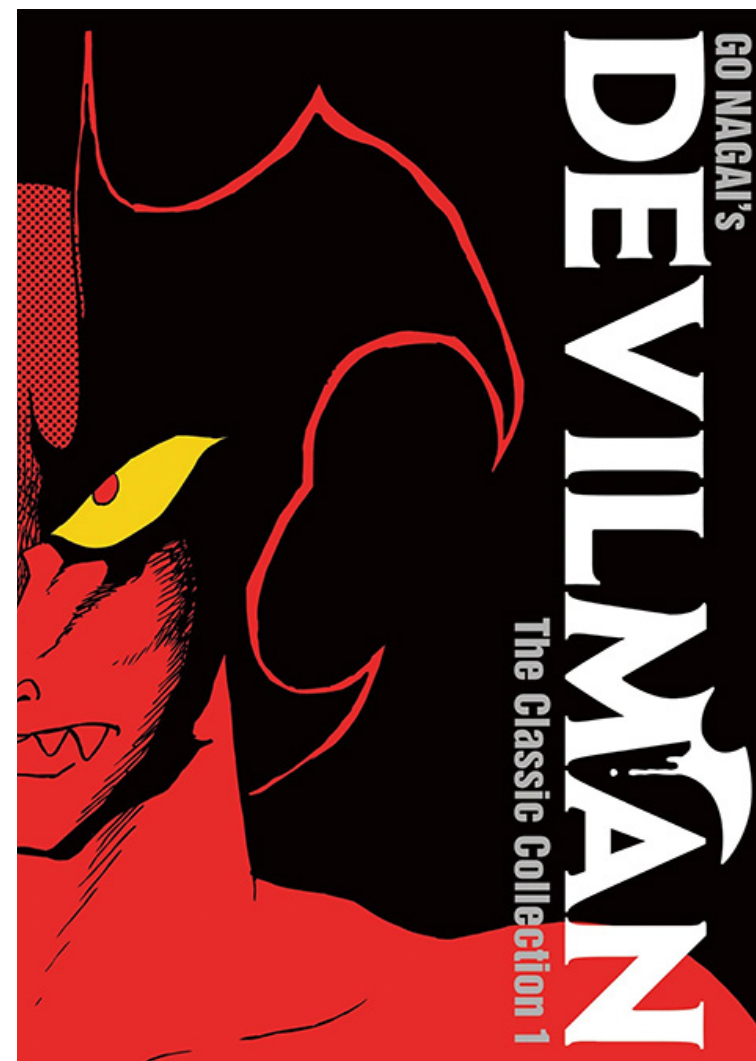
Ezúttal egy manga párt hoztam, melyek nem csupán ugyanattól az írótól származnak, hanem többé-kevésbé folytatása is egyik a másiknak. Ez így első olvasásra zavaros lehet, de kicsit később kifejtem, hogy pontosan miről is van szó. A két mű, ami igazság szerint inkább csak egy manga két részben, sokak szerint „korszakalkotónak” számít, vagy legalábbis „korszaknyitónak”. Miért tettem ezt a két kifejezést idézőjelbe? Nos, mert úgy gondolom, hogy ezek túl nagy szavak bármilyen alkotás számára. Utólag el lehet dönteni, hogy melyik manga az, amelyiken kérdés nélkül látható, hogy teljesen más, mint az addig ismert alkotások, de akkor is egy hosszabb folyamat megtestesítője lesz. Erről egy nagyszerű analógia jut az eszembe: 1802. február 26-án hazamegy egy orvos, majd nagy izgalommal és boldogsággal a hangjában így szól a feleségéhez: „Képzeld drágám, ma segítettem világra jönni Viktor Hugo-nak!” El tudja valaki képzelni, hogy megtörtént? Nem hiszem, amikor Viktor Hugo megszületett senki sem tudta, hogy mekkora hatalmas személy lesz belőle. Folytatva a történet gondolatmenetét, amikor a két manga elkészült, senki sem tudhatta, hogy mérföldkőként gondolnak majd rá.

Ezzel természetesen nem azt szeretném mondani, hogy a mangákat érdemtelenül dicsérik, vagy hogy nem értek egyet azzal, hogy valami újat és addig ismeretlent testesítenek meg. Mindössze arra szeretném felhívni az olvasóm figyel-

mét, hogy tartsunk egy mértéket, ne dobálózzunk könnyedén a nagy szavakkal, illetve ha valamiről azt mondjuk, hogy kitűnő alkotás, akkor az valóban legyen az, és ez legyen elég az olvasó számára, ugyanis nincs olyan sok kitűnő alkotás, mint amennyit az ember gondolna. Mindezek után még egy kérdés van, amit nem hagyhatok figyelmen kívül: mi az, ami ennyire híressé tette a mangát? Mitől kitűnő? A válasz meglepően egyszerű: az

erőszak és egy bátor koncepció: az isten a gonosz és az ördög a jó. Az erőszak sikerét könnyen megértheti az olvasó: addig a mangák és különösen az animék többnyire kerülték a megjelenítését. Itt nem olyanokra kell gondolni, mint a nemi erőszak vagy kínzás, egyszerűen próbálták kerülni az erőszak megjelenését. A koncepció már egy sokkal meglepőbb és bátrabb húzás volt, olyasvalami, amivel valóban kitűnik a manga.

Hogyan is alakult ez a történet?

Kezdjük a **Mao Dante** mangával, mivel ez időrendi sorrendben az első. A manga sokat merített Dante Alighieri Isteni színjáték című művéből, így nem véletlen az sem, hogy a manga címe és főhőse egyaránt a Dante nevet viseli. Azonban a svédcsavar, ahogy már írtam, abban rejlik, hogy a szerepek megcserélődnek. Főhősünk bejárja a poklot, de ahelyett, hogy megismerné Isten nagyságát, arra döbben rá, hogy mennyire könyörtelen és kegyetlen. Egy másik alkotás, ami indulópontként szolgált Nagai Go számára, az Gustave Doré francia alkotó Lucifer ábrázolása volt. Akik ismerik Doré alkotásait, különösen az általa készített illusztrációkat az Isteni színjátékhoz (ami véleményem szerint egy jelentősebb alkotás Alighieri művéénél), azok tudják, hogy magával ragadó képvilágra számíthatnak.

Természetesen túlzásokba nem szeretnék esni, Doré alkotásai pedig nem olyanok, amelyeket le lehetne másolni hitelesen, de a manga a maga módján sikeresen létrehozott egy hangulatot, mely megállja a helyét. Azonban túl erőszakosnak bizonyult az átlagos japán olvasók számára, és valószínűleg ez a fordított Isteni színjáték sem tetszett nekik, ugyanis alighogy a manga véget ért, Nagait felkérték, hogy készítsen egy felhígított verziót is. (A magazin, ahol a Mao Dante megjelent megszűnt mielőtt a manga igazán útjára indulhatott volna.)

Így született meg a **Devilman** manga. Első ránézésre az ember valami gagyi dologra számíthatna, de ez nem így van. Nagai Go hajlandó volt visz-

szavenni a manga stílusából és témájából, de nem a minőségéből. Ez az új, „átformált” változat, még sikeresebb lett, mint az eredeti. Az előre megtervezett anime adaptáción túl, számos manga spin offot, regény adaptációt és még filmfeldolgozást is kapott.

Annak ellenére, hogy a Devilman manga töretlen folytatása a Mao Dante mangának, a Mao Dante mégis folytatást kapott 2002-ben. Ez az újrakezdett mangasorozat az eredeti hangnemet vitte tovább, és lehetővé tette, hogy teljesen ki-

bontakozzon, valamint tisztességes befejezést kapjon az eredeti manga. Ez is kapott anime adaptációt, így úgymond a kör bezárult. De ez nem teljesen igaz, mivelhogy a számos spin off manga közül az egyik jelentősebb az új Mao Dante előtt jelent meg. Név szerint a **Devil Lady**, ami inkább a Devilman egyik folytatása, ugyanakkor fontos kiegészítőeleme a történetnek.

Összegezve, az olvasónak az az érzése lehet, hogy ha valaki el akarja olvasni vagy meg akarja nézni a történetet, akkor valami nagyon komplikáltba kezd bele. Ez azonban nem igaz, az igazság az, hogy mivel a mangák különálló műveknek lettek tervezve, bármelyikkel lehet kezdeni.

Kinek ajánlom

Itt ismét külön kell, beszéljek a két alkotásról. Azok, akik nem bánják vagy különösen kedvelik az erőszakkal teli műveket, és esetleg nem zavarja őket, hogy egy normalitást feje tetejére állító történetről van szó, mindenképp a Mao Dante mangát vagy valamelyik adaptációját olvassák el. Azon személyek, akik egy valamivel visszafogottabb alkotást szeretnék olvasni, azok számára készen áll a Devilman és megannyi változata, illetve spin offja.

Végezetül a történet annyi adaptációt, spin offot és újrafeldolgozást kapott, hogy úgy gondolom, mindenki fog találni valamit, ami számára is érdekes.

Mangaka: Nagai Go

Hossz: Maou Dante 3 kötet, majd 4, amikor újra kezdik a kiadást, Devilman 5 kötet

Megjelenés éve: az 1970-es években, majd a Mao Dante folytatódik 2002-től 2004-ig.

Műfaj: horror, démonok, emberfeletti, világvége, dark fantasy stb.

Források:

Devilman

Maou Dante

Devil Lady

manga

AO NO EXORCIST

A kék ördögűző és barátai története

Írta: A. Kristóf

Bevezető

Az Ao no Exorcist vagy magyarul A kék ördögűző egy olyan cím, ami úgy gondolom, népszerű az olvasók körében, nem is feltétlenül azért, mert sokan olvasták a mangát, hanem inkább az animének köszönhetően. Ennek ellenére úgy döntöttem, megírom ezt a rövid ajánlót minél kevesebb spoilerrel, abban reménykedve, hogy még vannak olyanok, akik nem ismerik a művet, esetleg fontolgatják, hogy elolvassák a mangát, miután az anime elnyerte a tetszésüket. A rövid beharangozót meg-megszórom majd néhány személyes észrevétellel, kritikával, de megpróbálom nem túlzásba vinni.

Még mielőtt elkezdeném, pár szót szeretnék ejteni a manga alkotójáról, Katou Kazuéról. Egész pontosan itt egy általa tett kijelentést sze-

retnék megemlíteni, mégpedig hogy ő a manga megalkotása során jelentős ihletet merített a Berserk mangából, Miura Kentaro klasszikusából. Ha még ennél is pontosabbak szeretnénk lenni: Guts, Griffith és Casca kapcsolata volt, ami igazán inspirálta Katou-t. Nos igen, aki ismeri a Berserk mangát, az már tudja, hogy ez mit takar, aki nem, annak röviden annyit, hogy ez semmi jót nem jelent a szereplőkre nézve. Tomyx20 írt egy három részes cikket a Berserk animéről ([AniMagazin 48. 49. 50.](#)), így nem szeretném most én is azzal töl-

teni az időt. Ha esetleg valaki még nem ismeri a Berserket, csak ajánlani tudom, aki bővebb információt szeretne, az olvassa el Tomyx20 cikkét. A lényeg, ahová ki szeretnék lyukadni, hogy a szereplők élete bizony nem fenékgig tejfel. Ezt már A kék ördögűző első fejezete azonnal világossá teszi az olvasó számára. Így tehát már most elmondhatom, hogy ez a manga elsősorban azoknak szól, akik kedvelik a sötétebb történeteket.

Még egy megjegyzés, a cikk címében említett barátokat nem feltétlenül iróniának szántam, úgy gondolom, így a cím teljesebb, pontosabb lenne.

A manga világa

A történet világa alapvetően nem különbözik sokkal az általunk ismert világtól. A nagy különbség abban rejlik, hogy létezik egy démonokkal teli dimenzió, mely bár szorosan össze van kapcsolva a mi világunkkal, mégis csupán egy maréknyi ember (a teljes népességhez képest) tud róla és képes átlépni ezt az apró határt. Ismeritek Hofi Géza meghatározását a korrupciónak? A korrupció az, amiből te kimaradsz! Túlzás nélkül mondhatom, hogy a népességnek mindössze egy kiváltságos rétege birtokolja ezt a tudást. A manga történetében a mi világunkat Assiah-nak, míg a démonok világát Gehennának nevezik. Ez a két név ismerősen csenghet, vagy legalábbis a gehenna, amit a magyar nyelvben gyakran visszahal-

lunk a „gehenna tüze” formában. Gondolom már megsejtettétek, hogy a két név a Bibliából származik, egész pontosan Izsák 43:7. Természetesen nem egy véletlenről beszélünk, a manga lépten nyomon felhasználja az ismert szimbólumokat a keresztény vallásból. Így nem meglepő, hogy ez a titkos közösség, mely évezredekre nyúlik vissza, nem csupán egy jól szervezett és szerte a világon elterjedt hálózat, hanem a Vatikán irányítása alá tartozik. Eme szervezet különösen a mi világunkban szerencsét próbáló démonok ellen küzd.

Így tehát a történetünk fő elemei a démonok és az ő dimenziójuk, az ellenük harcoló „máltai lovagrend”, kissé átformálva, és mert a jóból sosem elég, maga a Sátán fia. Nos, hogy őszinte legyek, ez is egy gyakran használt klisé. Ha képre-gényre gondolok, akkor fejből a *Hellboy* (Pokolfajzat) esetét hasonlítanám Okumura Rin helyzetéhez.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a manga egy olcsó másolat lenne, vagy le kellene nézni, mert ismert elemeket használ fel.

Saját vélemény és ajánlás

Ahogy már említettem, a manga erősen alapoz az ismert szimbólumokra, különösképpen a keresztény vallásokból. Az érmének ez esetben is két oldala van. Egyrészt ez azt jelenti, hogy jól ismert, gyakran használt elemek rendszeresen

előfordulnak a történetben. Másrészt ez egyúttal segít is számunkra könnyebben megérteni a cselekményt, hiszen olyan szimbólumok és kifejezések vannak használatban, melyekkel mi magunk is tisztában vagyunk. Ezeken túl számos egyéb jól ismert szimbólum előfordul még, mint például Loki karaktere, aki nemcsak a nevét kapta az Északi mitológiából, de hajaz is a jól ismert Jégóriásra. Természetesen, ha kultúra bazárról beszélek, akkor semmiképp sem lehet kihagyni a shinto vallást és az egyéb japán jellegzetességeket sem, elvégre az olvasók elvárják a japán kulturális vonásokat (talán a külföldi olvasók jobban is, mint a japánok). Összegezve tehát az Ao no Exorcist egy klasszikus shounen alkotás: számos közismert és kedvelt elemet épít magába, a karakterek egyediek, még akkor is, ha a történetben betöltött szerepük már elejétől fogva jól behatárolható. A manga tempója jó, pörgős és akciódús, a rajzolás minőségi munka, egy élvezetes, szórakoztató mű, nagyon olvasgatja magát. Kinek ajánlom? Elsősorban azoknak,

akik kedvelik a shounen és a dark fantasy stílusokat. A mangában bőven fognak találni mind a két témából kedvükre valót.

A manga utóélete

Mint azt már említettem, a mangánál talán ismertebb az anime, annak ellenére, hogy előbbi is szép eladási számokkal rendelkezik. Az anime két felvonásban jelent meg, első alkalommal egy 25 részes sorozat 2011-ben, valamint kiegészítő OVA-k, majd 2017-ben egy 12 részes sorozatban láthatták viszont a rajongók. Ez alkalommal is jelentek meg OVA-k a sorozat mellett. A manga jelenleg is fut, a régebbi köteteket pedig meg lehet venni tankoubon formában, ha valaki gyorsan fel szeretne zárkózni az aktuális fejezetekhez. Sajnálatos módon a mangát nem találtam meg magyar nyelven, de angolul hivatalosan megjelent.

Szépen látható, hogy bár a nép szava nem mindig a legmegbízhatóbb, ez esetben a közön-

ség kedveli a mangát és az animét is. Továbbá a különböző kritikák is pozitívan vélekednek a műről. Végezetül, ha valaki nem ismeri semmilyen formában az alkotást, mindenképp érdemes rászánni egy kevés időt, legalább az első részek vagy fejezetek erejéig.

Mangaka: Katou Kazue

Stílus: dark fantasy, kaland, akció, emberfeletti, dráma, shounen stb.

Hossz: eddig 27 kötet

Megjelenés éve: 2009 áprilisától

Magazin: Jump Square

A

ASUMIKO
NAKAMURA

B

ASUMIKO
NAKAMURA

manga

LE THEATRE DE A & B

Írta: Yuuko

A mangaka hölgy neve leginkább azoknak lehet ismerős, akik olvasták vagy látták a Doukyuusei című BL történetet. Ha még esetleg nem hallottatok róla, akkor olvassátok el Catrin remek cikkét (AniMagazin 44), de most nem a BL történeteivel fogunk foglalkozni. Ugyanis Nakamura-sensei több oneshot mangát is publikált a Gothic & Lolita Bible magazinban. Ha esetleg valaki nem tudja pontosan, a oneshot egy egyetlen fejezetből álló manga, amelyet gyakran egy adott játékhoz, light novelhez való reklámként alkalmaznak vagy éppen felméri, hogy a oneshot alapján mekkora lenne az igény az esetleges teljes sorozatra. Ebben az esetben viszont a rövid történetek akár önállóan is megállják a helyüket, és kerek történeteket alkotnak.

Gothic & Lolita Bible

Maga a Gothic & Lolita Bible egy olyan kiadvány, amely egyszerre folyóirat, illetve könyv jellegű, vagyis egy mook. Ez a kifejezés az angol magazine és book szavak összeolvadásából jött létre. Mint ahogy a címéből is látható, a gótikus és a lolita divatra összpontosító japán divatmagazinnál van szó, amit az tesz egyedivé, hogy a divatok bemutatása mellett mangákat is publikáltak benne. Persze, ezeknek szereplői szintén eme stílusirányzatok követői, már csak azért is, hogy hűek maradjanak a kiadvány tematikájához. 2001-ben alapította Suzuki Mariko, magát az ötletet pedig egy zenész hölgy, Mana adta. Az ő nevéhez fűző-

dik egyébként az „EGA”/„EGL” (elegant, gothic, aristocrat, illetve elegant, gothic, lolita) kifejezés megalkotása is, amellyel magát a lolita stílust is szokták jellemezni. Ugyanakkor szigorúan véve a goth loli is csak egy irányzatot jelent a szubkultúrán belül, de ez jelen cikkünk esetében nem annyira lényeges. A Gothic & Lolita Bible kiadványai 2008-tól 2009-ig angolul is megjelentek a Tokyo-pop jóvoltából. Azonban végül nemcsak az angol nyelvű kiadás szűnt meg, mivel 2017 óta Japánban sem jelent meg belőle több szám.

A lolita szubkultúra nem meglepő módon Japánban, egészen pontosan Harajukuban alakult ki a 70-es, 80-as évek idején. Az inspirációját a 19. századi európai, főleg nagy-britanniai viktoriánus öltözetek adták. Jellemző a stílus követőire a térdig érő, harang alakú szoknya, illetve alsószoknya viselése; buggyos ujjú, fodros blúzok; térdig érő zoknik és pántos szandálok. A színek és kiegészítők irányzatontként eltérőek, de a fodrok, a csipkék és a masnik mindre jellemzőek.

Le Theatre de A & B

A Nakamura Asumiko által rajzolt alakok általában légiesek, törékenyek és gyönyörűek nemtől függetlenül. Női főszereplői pedig fantasztikus ruhákba öltözött loliták, akik mind szépek és fiatalok. Ugyanakkor, bár egy divatmagazinba készültek ezek a oneshotok, mégis érdemes lehet őket elolvasni. Mindegyik rövid történet elgondolkodtató és érdekes a maga módján, egyáltalán nem csak azért készültek, hogy egy-egy ruhát vagy éppen magát a szubkultúrát népszerűsítsék. Van benne egy-két könnyedebb hangvételű romantikus vagy éppen humoros történet is, de a legtöbb tragikus hangvételű, és hiába csak pár oldalas, mégis sokáig az olvasóval tud maradni. A magazinba publikált műveit két gyűjtőkötetben adták ki. A Le Theatre de A (2005-2008) című gyűjtőkötet 15, míg a Le Theatre de B (2009-2012) 13 darab oneshotot foglal magába. Annak ellenére,

hogy mindkét gyűjtőkötet kiadási sorrendben tartalmazza a történeteket, jelen esetben a „fejezetről fejezetre” történő olvasás nem a legideálisabb. Több történet is összefügg egymással, de nem egymás után következnek, sőt, nem is mindig ugyanabban a kötetben találhatók. Így ennek a cikknek a célja az ajánlás mellett még egy olvasási útmutató összeállítása is, ha esetleg bárki kedvet kapott az elolvasásukhoz.

Alice/Alistair és a Nyúl

Ez a leghosszabb terjedelmű történet, amely összesen öt oneshotot foglal magába, ezek pedig sorrendben a Childhood's End (3. A), a Bite Me Something (4. A), a Looks Like a Teaspoon (12-13. A), az A is for Alice (4. B) és a Welcome to Wonderland (13. B). A történet alapját az Alice Csodaországban adja, hiszen Alice és a Nyúl találkozására épül egy kis csavarral. Alistair egy magányos kisfiú, akit az iskolában állandóan zaklatnak a lányos kinézete miatt.

Végül létrehozza az Alice nevű alteregóját, aki éjszakánként a városban sétál gyönyörű ruhákat viselve. Egy nap a kertben találkozik egy furcsa alakkal, aki a Nyúl néven mutatkozik be neki. Amikor pedig az ismeretlen továbbáll, Alice követi őt egyenesen Csodaországba. Mivel még így is egy nagyon rövidke történetről van szó, így ennél többet nem szeretnék elárulni róla, de mindenképpen kiemelt helyet foglal el a gyűjtőkötetekben.

Hasonlóan a többi oneshothoz, a fekete-fehér rajzokat a mangaka hölgy itt is feldobta egy-

egy harmadik színnel. Ezeket főleg a ruhák, kiegészítők kiemelésére használja benne – ahogy azért mégiscsak egy divatmagazinhoz illik. Jelen „minisorozat” esetében sötétkéket, világoskéket, barnát és lilás-rózsaszínt használ, míg a befejező fejezetben mindegyik korábbi szín megjelenik benne, de ekkor leginkább a kék és a lila dominál.

Vámpírvadászat

A második leghosszabb összefüggő történet egy vámpírvadászról, egy vámpírról, illetve egy (meglepetés) goth loliról szól, aki tanítványi szerepkört szeretne betölteni. De vajon ki is lesz a mestere? A vámpír vagy a vámpírvadász? Összesen négy oneshotot tartalmaz, ezek a Long Along Alonging (5. A), a Lecon un (7. A), a Highland Walker (9. A) és a Free Fitting for Her (8-9. B). Itt remekül látható, hogy Nakamura-sensei nem minden esetben használ csak egy plusz színt a mangáihoz, hiszen ebben az esetben találkozhatunk sárga-sötétzöld, illetve halványzöld-narancssárga árnyalatokkal is a bordó és a kék színek mellett. Talán ez a leghumorosabb történetszál az egész gyűjteményből, ráadásul érdekes csattanók is voltak benne.

Két fejezetes történetek

Ezekon kívül még négy, 2-2 fejezetes összefüggő történet található a gyűjtőkötetekben. Vannak olyanok, amelyek közvetlen folytatásai

egymásnak, míg mások csak azonos környezetben játszódnak vagy épp szerepel bennük ugyanaz a szereplő. A Perfect Word (10. A) és a Perfect Lady (11. A) az első kategóriába illik. A középpontjában egy fiatal feleség áll, akinek a férje halálos beteg. Az első oneshot a múltat mutatja be, amelyben a citromsárga szín dominál, míg a második már a jelenre fókuszál, ahol a hölgy igyekszik talpra állni. Ennél már a narancssárga a harmadik szín, azonban a visszaemlékezéseket továbbra is a citromsárga jellemzi.

A The Teddy Bear Murder Case (2. B) és a The Four Sisters Murder Case (3. B) megjelenési sorrendben is követik egymást, azonban időrendileg éppen fordítva lennének. Ennek ellenére

szerinem igazából mindegy, hogy ezt a két történetet milyen sorrendben olvassa el az ember. Az első oneshot egy magánlányiskolában történt sorozatgyilkosságra fókuszál, ahol minden áldozat mellett egy teddy macit találtak. Egy híres nyomozót és annak tanítványát bízzák meg az eset felderítésével. Míg a második oneshot egy előzménytörténetnek mondható, vagyis hogy milyen ügy kapcsán találkozott először a nyomozó a tanítványával. Magát a rajzolást itt először a lila, majd a vörös szín teszi különlegessé.

A következő két oneshot esetében is hasonló a helyzet. A The Bedroom Girl, The Sculpture Room Girl (5. B) bár a későbbi gyűjtőkötetben jelent meg, de mégis a Velvet Going Underground (2. A) előtt játszódik. Mindkét történetnek a bábkészítő mester a főszereplője. Az első történetben egy gazdag férfi megkéri, hogy készítse el haldokló kislányának az élethű mását. A bábkészítő hozzá is lát a munkához, azonban a baba hirtelen megszólal...

Míg a második történetben a már idősebb bábkészítő mester elkészíti mesterművét, a gyönyörű Pinocchót, aki szintén életre kel. Mindkét művet átjárja egy tragikus hangulat, amit a zöld és kék árnyalataival emel ki még jobban a mangaka.

Az utolsó két oneshot esetében viszont csak a világ azonos, a szereplők nem. A Parade (16. A) a Vörös Királyság egyik hercegnőjének az esküvői menetét követi, akit férjhez adtak a Kék Királyság egyik hercegéhez. A hagyomány szerint egy halálraítélt ember hímzi a menyasszonyi ruháját, hogy a hercegnőben lévő összes sötétség átszálljon a bűnösbe. Az út végén a lányt az új élet várja egy nála sokkal idősebb férj oldalán, míg a férfit a halál... Vagy mégsem? A Rose drunk, Pale moon (10. B) szintén egy Vörös Királyságból származó hercegnő történetét mutatja be, aki egy Kék Királyságban lévő erődben raboskodik. Azonban szerencsére az őrei sokkal együttérzőbbek, mint gondolná. A Parade a többi oneshottól eltérően teljesen fekete-fehér – azonban ez semmit sem von le az értékéből –, míg a második oneshot esetében a történetből adódóan a kék és a vörös szín dominál.

„Valódi” oneshotok

A többi 10 oneshot viszont már tényleg önálló, vagyis egy-egy viszonylag befejezett történetet mutatnak be. Ezeknek a műfajai szintén változatosak: van benne egy viszonylag shoujo beütésű

történet egy festőnőről és a modelljéről (Angel’s Eggs), de vannak benne megható, tragikus, vagy éppen olyan oneshotok is, amelyekre mindkettő jellemző. Végigkövethetjük egy haldokló gyilkos utolsó pillanatait (Till Dawn); egy kisfiú találkozását egy sellővel (The Pearl Blue Story); egy háromszemű lány felnövéstörténetét (Hello, My Sister); betekintést nyerhetünk egy szobor gondolataiba (The Happy Prince); illetve kapunk még egy alternatív és tragikus Mikulás újraértelmezést is (Noel). Az én személyes kedvencem pedig a lányként ábrázolt zongora története, akinek végignézhetjük gyakorlatilag az egész életét (I am a Piano). Van még benne egy kissé bizarr oneshot, amely egy Piroska és a Farkas újragondolás egy elég meglepő csattanóval a végén (My Skin on My Back). Kapunk még egy misztikus, tökéletes hallucinációkat okozó teáról (The Tea Garden) és egy angyal-démon – nem romantikus kapcsolatban lévő – párosról szóló szösszenetet (B&W). Nakamura Asumiko nagyon változatos színeket használ ezeknél is: a

piros, a kék, a sárga, a zöld és a barna különböző árnyalatait, de összességében elmondható, hogy legtöbbször a kék szín variációit választotta.

Összességében

Már a Doukyuusei elolvasása után megnyert magának a mangaka, de ezeknek a minisztoriknak az elolvasása után még jobban megszerettem a munkásságát. Nagyon szép, letisztult rajzai vannak, és külön tetszett, hogy nem félt kihasználni a harmadik szín adta lehetőségeket. Beleolvagattam a Gothic & Lolita Bible-ben publikáló többi mangaka műveibe, és néhány esetben úgy éreztem, hogy ők viszont nem mindig tudtak ezzel élni. Persze, azért nem felejtettem el, hogy Nakamura Asumiko eme gyűjtőköteteteinek esetében is előfordultak olyan oneshotok, amik csak fekete-fehérek voltak, illetve ha egyszerre két fejezet jelent meg egy adott történetből, akkor a második fejezet már szintén fekete-fehér volt. Ugyanakkor ez semmit nem von le ezeknek a oneshotoknak az értékéből – míg néhány másik mangaka műveinek esetében éreztem, hogy dobott volna rajtuk egy kis kiemelés.

A legtöbb rövidebb történet drámai volt és elgondolkodtató, de az összefüggő oneshotok esetében már megjelent a mélyebb mondanivaló, illetve a humor is – utóbbi főleg a vámpíros történet esetében. Számomra a legnagyobb kedvenc Alice/Alistair története, valamint az I am the Piano és

a Till Dawn lett. Ajánlom mindenki figyelmébe, akinek bármelyik sztori is felkeltette a figyelmét, vagy csak megtetszett a rajzolás – egyikben sem fog csalódni.

Le Theatre de A

- 1. Angel’s Eggs
- 2. Velvet Going Underground
- 3. Childhood’s End
- 4. Bite Me Something
- 5. Long Along Alonging
- 6. Till Dawn
- 7. Lecon un
- 8. My Skin on My Back
- 9. Highland Walker
- 10. Perfect Word
- 11. Perfect Lady
- 12-13. Looks Like a Teaspoon
- 14. The Pearl Blue Story
- 15. I am a Piano
- 16. Parade

Le Theatre de B

- 1. Noel
- 2. The Teddy Bear Murder Case
- 3. The Four Sisters Murder Case
- 4. A is for Alice
- 5. The Bedroom Girl, The Sculpture Room Girl
- 6. B&W
- 7. The Tea Garden
- 8-9. Free Fitting for Her
- 10. Rose durk, Pale moon
- 11. Hello, My Sister
- 12. The Happy Prince
- 13. Welcome to Wonderland

live action

BISHOUJO SENSHI SAILOR MOON

Írta: GentleRain

A Bishoujo Senshi Sailor Moon sokunk gyerekkorának vagy tinédzser éveinek meghatározó animéje volt az RTL Klubon. Jómagam is rajongtam érte annak idején, ám most egy olyan feldolgozást mutatok be, ami szerintem méltánytalanul elhanyagolt.

Tsukino Usagi egy átlagos, tizennégy éves, alsó-gimnazista lány, aki kissé naiv, szeret álmodni, és rajong a híres énekesnőért, Aino Minakóért. Egy nap, amikor hazafelé megy az iskolából, talál egy fekete színű, a homlokán arany félhold díszítésű plüssmacskát, amit végül egy hídon hagy. Éjjel a macska megjelenik a szobájában, és elmondja Usaginak, hogy a neve Luna, Usagi pedig Sailor Moon, egy hatalmas harcos, akinek meg kell védenie a Földet a Sötétség Birodalmától. Ezen kívül meg kell találnia a többi harcost, a Hold hercegnőjét és az Ezüstkristályt is. Usagi persze nem hisz neki, egészen addig, míg Luna nem ad neki egy brosst és egy mobiltelefont, és meg nem jelenik az első ellenség.

A történetet szerintem senkinek sem kell bemutatni, hiszen egy hazánkban is ismert, méltán híres műről van szó. Az eredeti manga kapott már két anime feldolgozást – az 1992-es anime Varázslatos álmok címmel a '90-es években volt látható az RTL Klubon –, több filmet (A rózsza ígéretéhez készült magyar fandub is), valamint musicalek egész sorát. Majd eljött 2003 októbere, amikor a CBN stúdió egy 49 részes előszereplős adaptációval örvendeztette meg a rajongókat.

Az előszereplős változat részben követi a mangát, de Sailor Jupiter megérkezésével teljesen más irányt vesz. Behoz új karaktereket, átírja a manga egyes részeit, valamint néha egészen meglepően keveri a cselekményeket. Ezenkívül a mangával és a feldolgozásokkal ellentétben sokkal inkább koncentrálna a lányok hétköznapi életére, mintsem a harcos énjükre. Ami abból a szempont-

„Az előszereplős változat részben követi a mangát, de Sailor Jupiter megérkezésével teljesen más irányt vesz.”

ból nagyon szerencsés, hogy jobban megismerjük Usagiékát, mélyebben belelátunk a lelki világukba, az életükbe, jobban megértjük a motivációikat, érzéseiket. Usagi és Mamoru is a civil életben szeretnek egymásba. Tehát Sailor Moon, bár érdeklődik Tuxedo Kamen iránt, de nem rohangál utána, nem lövell szívecskéket a szeme, hanem inkább a valódi énjé, Mamoru iránt érdeklődik egy idő után. A sorozat ebből a szempontból, valamint a manga-hű karakterek szempontjából zseniálisan teljesít. Usagi nem bögőmasina, és bár eleinte vonakodik a harctól, nem rendez minden youma láttán hisztis jelenetet, mint egy óvodás.

Ami, azaz Sailor Mercury karakterét ellenben picit átírták. Okos, nagyon is, de rettentően visszahúzódó, aki sokáig nem bírja a keresztnevéen hívni Usagit. Kissé szégyenlős, és úgy érzi, a tanuláson kívül semmi más érték nincs benne. Viszont

a többiekhez hasonlóan rettentően sokat változik Usagi hatására a történet folyamán. Sőt, több is történik vele!

Hino Rei, alias Sailor Mars háttéréről is többet megtudunk. Egyedül él, az anyja meghalt, apja pedig egy szentélybe helyezte el, mert Rei állítása szerint, ahogy mindenki más, fél a spirituális képességeitől. Rei az, aki eleinte nem is akar a csapathoz tartozni, amolyan magányos farkas, de közel sem utálja Usagit. Csak nem szereti az embereket.

Az ő jelleme is közel áll a mangabelihez, de talán még komolyabb, mint az eredeti műben.

Kino Makoto, azaz Sailor Jupiter szintén magányos, viszont itt nem fiúbolond, mint az első animében. Bár volt már szerelmes. Kitartó, erős, és a végén ő is talán révbe ér egyszer.

Aino Minako, más néven Sailor Venus a mangában és az összes animében énekesnő akar lenni. Az élőszereplős adaptációban már híresség, Usagi és Ami kedvenc énekesnője, aki azonban egy hatalmas titkot őriz, amiről később csak Reinek hajlandó beszélni. Nem lövöm le, mi ez a titok, mert erős spoiler lenne. Viszont itt ő is komoly, sokáig nem is hiszi el, hogy Sailor Moon alkalmas lenne senshinek, nemhogy vezetőnek. Túl gyerekesnek tartja, de később azért csak megbékélnek egymással. Minako határozott, erős személyiség, aki nem akar másokra támaszkodni, mindent egyedül akar csinálni.

De nemcsak a senshiken változtattak, hanem a Shitennou megjelenésén is. Egyedül Jadeite – és Beryl királynő - néz ki mangahűen, a többiek külsejét jelentősen átalakították, viszont visszakapták az eredeti múltjukat. Pluszban még egy kis meglepetést is tartogat róluk a sorozat, de ez spoiler lenne. Bár, aki látta a Sailor Moon Crystal-t, vagy olvasta a mangát, kitalálhat pár dolgot. De még így is vannak érdekességek a Sötétség Birodalmának lakóiról.

A két macskát, Lunát és Artemist két, nagyjából 30 centi magas plüssmacska „alakítja”, akik a CGI-nak köszönhetően tudnak beszélni és

mozogni. Ami a CGI-t illeti, pont olyan megmosolyogtató, mint a youmák – akik inkább viccesen néznek ki –, viszont a sorozat 2003-as, és inkább a fiatal korosztályt célozza meg. És persze a költségvetés sem volt túl nagy. Emiatt az átváltozások és támadások is, bár jól néznek ki, mai szemmel mégis csúnyának tűnhetnek. Viszont szerintem semmi baj nincs velük, ha az adott kort nézzük. Ha már támadások, meglepő lehet, hogy sokkal több támadást tettek bele, mint az anime első évadába. Ennek oka, hogy a későbbi évadok támadásai is szerepelnek az adaptációban. Valamint még

„És persze a költségvetés sem volt túl nagy. Emiatt az átváltozások és támadások is, bár jól néznek ki, mai szemmel mégis csúnyának tűnhetnek.”

egy szembeszökő különbség a mangától, hogy Usagi és a többiek nem brosst és tollat kapnak az átváltozáshoz. Usagi egy rúzszt és brosst kap, míg a többi senshi karkötőket. Ezen kívül mindenki kap egy mobiltelefont, ami nemcsak telefonálásra jó, hanem arra is, hogy a vele készült képpel bármilyen öltözetet magukra vehessenek a lányok. Ezzel Usagi Hold tollát vették alapul a régi anime első évadából, amivel a főszereplő bármilyen alakot fel tudott öltetni. Tehát rengeteg újdonságot tartogat a live-action a nézők számára. A történet elsőre picit bugyutának tűnik, de szerintem nagyon hozza azt a tipikus Sailor Moon hangulatot. Bár az akciójelenetek kimerülnek némi ide-oda szaltózásban, ugrálásban, meg néha támadás-

ban. Ezek is picit furák, de pár epizód után fel sem tűnik.

Maguk a részek egyébként csak 25 percek, tehát gyorsan lehet velük haladni.

Érdekesség, hogy az openingen kívül több betétdal is elhangzik, amiket a lányok énekelnek. Ezek közül talán a legtöbbet hallott a C'est la Vie című dal, amit a Komatsu Ayaka által alakított Sailor Venus ad elő. A dalokat egyébként albumban is kiadták később. Valamint meglepő lehet, hogy Luna hangját ugyanúgy Han Keiko adja, mint az 1992-es animében.

Arthemis azonban Yamaguchi Kappei (Inuyasha, Ranma ½) hangján szólal meg.

Ami a színészi játékot illeti, olyan nagy dolgot ne várjon senki, mert a Berylt alakító Sugimoto Ayán kívül a többi színész inkább énekes vagy modell. Ez a lányokra különösen igaz, egyedül talán a Sailor Marsot alakító Kitagawa Keiko – többek között ő alakította Isabelle-t a Promised Neverland c. élszereplős filmben – tudott kiemelkedni, aki a mai napig aktív színésznő. A többieknek ez volt az egyetlen vagy utolsó szerepe. Ők visszatértek a modellkedéshez, vagy legjobb esetben seiyuu szerepeket vállaltak. Viszont én ennek ellenére is azt mondom, hogy kihozták a karakterekből, amit ki lehetett hozni. Nem lehet rá egy rossz szavam sem, de komolyan. Fiatal, jórészt kezdő csapattal dolgoztak, de a végeredmény egyáltalán nem lett élvezhetetlen.

Nekem kifejezetten tetszettek a csavarok, amiket beleraktak, mivel így kissé felrázták az ál-lóvizet, új életet leheltek a történetbe. És kifejezetten jól jöttek ki a változtatások, sokszor meg-

lepők lettek a végeredmények. A sorozat vége persze borítékolható, de közel sem úgy, ahogy a mangában láttuk. Ott is csavartak még egyet.

A sorozathoz tartozik még egy egy órás Special Act (az epizódokat itt Act-nak nevezik), amely négy évvel később veszi fel a fonalat, amikor egy régi ellenség újra felbukkan. Valamint létezik még egy Act Zero, ami Sailor Venus első küldetéséről szól. Ez utóbbi csak félórás. Ezenkívül 2004-ben mutatták be a Kirari Sailor Dream c. interaktív színpadi musicalt, ami hatalmas sikert aratott. Maga a 49 epizód egyébként csak az első történetet dolgozta fel. A többit sosem adaptálták live-actionként.

Igazából, én azt tudom mondani, hogy mindeképpen érdemes egy próbát tenni az adaptációval. Már sokadszorra nézem újra, és még mindig leköt. Nem kell komolyan venni, mert bár néhol tényleg nevetséges, de mégis egy nagyon jól összerakott sorozatról van szó. Csak ajánlani tudom minden Sailor Moon rajongónak.

Személyes értékelés: 9/10

„Ami a színészi játékot illeti, olyan nagy dolgot ne várjon senki, mert a Berylt alakító Sugimoto Ayán kívül a többi színész inkább énekes vagy modell.”

Szereplők

- Sawai Miyuu mint Tsukino Usagi / Sailor Moon / Serenity hercegnő
- Izumi Rika mint Mizuno Ami / Sailor Mercury
- Kitagawa Keiko mint Hino Rei / Sailor Mars
- Azama Myu mint Kino Makoto / Sailor Jupiter
- Komatsu Ayaka mint Aino Minako / Sailor V / Sailor Venus
- Shibue Joji as Chiba Mamoru / Tuxedo Mask / Edymion herceg
- Koike Rina mint Tsukino Luna / Sailor Luna
- Han Keiko mint Luna (hang)
- Yamaguchi Kappei mint Artemis (hang)
- Sugimoto Aya mint Beryl királynő
- Masuo Jun mint Jadeite
- Matsumoto Hiroyuki mint Nephrite
- Endo Yoshihito mint Zoisite
- Kubodera Akira mint Kunzite
- Alisa Durbrow mint Kuroki Mio
- Kawabe Chieko mint Osaka Naru
- Kikawada Masaya mint Furu-hata Motoki
- Matsushita Moeko mint Kusaka Hina
- Moriwaka Kaori mint Tsukino Ikuko (Usagi anyja)
- Takeshi Naoki mint Tsukino Shingo (Usagi öccse)

Cím: 美少女戦士セーラームーン / Bishoujo Senshi Sailor Moon
Angol cím: Pretty Guardian Sailor Moon / PGSM
Ország: Japán
Eredeti mű: Takeuchi Naoko azonos című mangája
Hossz: 49 epizód
Műfaj: live-action, mahou-shoujo, kaland, romantikus, akció, dráma
Stúdió: CBN
TV-adó: TBS
Sugárzás: 2003. október 4. - 2004. szeptember 25.
Opening: Sae – Kirari Sailor Dream

live action

KOREAI FILMFESZTIVÁL

Írta: Dózsa Gergő, Catrin

*Idén dupla évfordulóval kezdődött a Koreai Kulturális Központ által szervezett Koreai Filmfesztivál, hiszen előbbi tíz éve, míg utóbbi tizenöt éve örvendezteti meg látogatóit. A járvány után ismét sikerült egy kiváló rendezőnőt, Byun Young-joot elhozni Budapestre, aki a nyitófilm előtt rövid köszöntőt is mondott az igazgató, Im Suk-jin mellett. Természetesen az évforduló a szokottnál nagyobb mennyiségű alkotásokkal jár, nem kevesebb mint harmincnégy filmet vetítettek a Corvin moziban, valamint Debrecenben (bár utóbbiban csak négyet). Most is rendkívül széles palettán mozogtak a művek, láthattunk thrillertől drámán át vígjátékot is, talán a kosztümös filmek szerelmesei lehettek csalódottak, ugyanis az nem került a kínálatba. A nyitófilm ezúttal a *Decision to leave* (A titokzatos nő) volt, mely Cannes-ban idén elnyerte a legjobb rendező díját.*

A Titokzatos Nő / Decision To Leave

A történet egy sziklamászó halálával kezdődik, melynek körülményeit próbálja kivizsgálni a nyomozó, Hae-jun. Emiatt találkozik annak özvegyével, a kínai származású, Song Seo-raéval. A kihallgatások során azonban egyre közelebb kerülnek egymáshoz, a megfigyelések alatt behabarodik Hae-jun a nőbe, aki mellesleg időseket gondoz. A nyomozó sutba dobja a megérzéseit, és inkább a nőre koncentrál, emiatt egyre nehezebben megy az ügy felgöngyölítése. Azonban végül rájön, hogy Seo-rae a tettes, de futni hagyja, ké-

sőbb hazaköltözve felesége lakhelyére, újra beleszalad a nőbe, és újabb furcsa események történnek körülötte, mely már nem engedi nyugodni, és mindenképpen el akarja fogni a nőt.

Nagy vonalakban csak ennyit a film alapsztorijáról, elvégre kaptunk egy romantikus, misztikus thrillert, melyet nemcsak Cannes-ban, hanem más filmfesztiválok is többszörösen díjaztak. Itt mondhatnátok, hogy ez biztosan egy jó alkotás, de nem is tévedhetnétek nagyobbra. Jöjjön a feketeleves! Amennyire a kritikusok imádták, az átlagnéző számára annyira vontatott ez a film. Kévs szereplőt mozgat, így nem hagy túl nagy teret arra, hogy másra is terelődjön a gyanú a nyomozás során. Ezen kívül elsődlegesen a két főszereplő kapcsolata lesz fontos, ez a fő mozgatórugója az egésznek, hiszen drámáról van szó. A zárása nem okozott a nézők számára igazán katarzist, nem szurkoltunk egyik főhősnek sem, sőt, vártuk a bukásukat. Viszont piros pont, hogy a kínai

hölgy szerepére egy ténylegesen onnan származó színésznőt, Tang Weit sikerült szerződtetni. A két főhős játéka egyébként nem rossz, de nem is túl kiemelkedő véleményem szerint. Park Chan-wook ugyan elnyerte ezért a filmjéért a Cannes-i Filmfesztiválon a legjobb rendező díját, de korábbi művei nekem eddig jobban tetszettek, ezt a művét egy erősebb közepesre értékelném. Azonban akit a beszámoló nem rettentett el, és nem jutott el a Koreai Filmfesztivál nyitóvetítésére, az ne csüggedjen, ugyanis országos szinten is szerepelni fog ez a mű a mozikban, így a későbbiekben sem marad le róla.

A Koreai Filmfesztivál második napján már válogatnunk kellett, ugyanis öt filmet vetítettek, de párhuzamosan egymással hat órákor és fél kilenckor, így fizikai képtelenség volt mindet megnézni (sajnos ez a fesztivál többi napjára is érvényes volt). Elsőként a Támasz nélkül című misztikus thrillerre esett a választásom, melynek rendezője-

vel, Byun Young-joo-val a film után másfél órás beszélgetést hallgathatott végig a nagyérdemű, én azonban akkor már a Semmi komoly című romantikus vígjátékon ültem.

Támasz Nélkül / Helpless

A Támasz nélkül egy nagyon tömény dráma, melynek kezdetén egy jegyespár utazik a férfi szüleihez, de a nő egy telefonhívás után egy benzinkúton hirtelen eltűnik. Munho, a leendő férj kétségbeesetten kezdi keresni Szonjongot, akitől azonban sokkal több titok derül ki, mint arra valaha is számított. Spoiler nélkül nehéz ezekről írni, ezért a főbb fordulatok lelovése nélkül annyit talán, hogy a film címe tükrözi a nő helyzetét. Az apja óriási adósságot halmozott fel, melyet végül a nőn próbáltak behajtani, miközben gyilkosságok zajlottak le, emiatt a rendőrség látókörében is felmerült Szonjong, akinek ráadásul még a személyazonossága is megkérdőjeleződött.

Munhót az általa vezetett állatorvosi klinika aszisztense és Dzsonggun, egy rendőrségtől kirúgott nyomozó segítette a szálak felgöngyölítésében. A filmet nem gondolnám igazán misztikusnak, inkább rendkívül tragikusnak, ahol a nőt is lehetett sajnálni, de nem minden esetben azonosulhatunk a motivációjával. Viszont a körülményeit figyelembe véve kiválóan mutatta be a rendező, hogy ha valaki nem számíthat senkire az életben, az kétségbeesésében bármire képessé válhat.

Semmi Komoly / Nothing Serious

E tömény dráma után felüdülés volt végignézni az alig másfél órás romantikus vígjátékot (Semmi komoly), mely ugyan semmi extrát nem nyújtott, mégis jó szívvel ajánlanám mindenkinek, hiszen az egymásra találásról, a párkeresés nehézségeiről szól, mely a mai világban a fiatal felnőttek számára igencsak problémás. A történet szerint két főhősünk, Dzsajjong és Uri nem túl sikeres sem a szerelemben, sem a munkahelyén. Előbbi egy rádiónál dolgozott, ahol egy csúnya szakítás után ferde szemmel néztek rá, így inkább felmondott. Utóbbi egy magazinnál újságíró, és megörökli egykori munkatársa szexrovatát. Mindkettőjük számára egy randiapp hozza meg a változást, Dzsajjong végre kielégítheti vágyait (a film első harmadában elég sok szexuális töltetű poént sütöttek el), míg Urinak szüksége van hozzá a cikíráshoz. Ám ahogy ilyen alkotásokban lenni szokott, a sok-sok randizás és együttlét meghozza azt

az érzelmi pluszt is, amire igazából vágytak. Persze jött a szokásos dráma, ezzel se árulok el nagy titkot szerintem, hogy Uri lebukott a cikkeivel, emiatt kellett egy minimális fordulat, de összességében véve amennyire klisés ez a film, annyira jól ábrázolja a mai harmincas korosztály küzdelmét a párkeresés nyűgével.

A Koreai Filmfesztivál harmadik napján a drámaké volt a főszerep, de a közönség tizenegy filmből és két rövidfilm-válogatásból választhatt. A következőkben öt alkotásról olvashattok, melyek vegyes értékelést kaptak.

Talán Szerelem / Perhaps Love

Elsőként a Talán szerelem című romantikus vígjátékot tekintettem meg, melynek egy író volt a főhőse, aki már hét éve nem írt újabb regényt. A kiadó már rágja a fülét, az előző házasságából származó gyermeke is szerelmes lesz a szomszédasszonyba, míg exfelesége összejön a kiadója egyik munkatársával. A bonyodalmat elsősorban az írásképtelenség, az ihlet hiánya okozza, valamint Hjon egyik tanítványa bevallja neki, hogy szerelmes belé, ráadásul tehetséges szerző is, akivel végül úgy döntenek, hogy együtt dolgoznak a következő regényen. Eközben exfelesége elmegy Kangvonba, és megbízza Hjont, hogy figyeljen a fiúra. A szerelmi civódások sok-sok drámai helyzetet eredményeznek, így nem feltétlenül éreztem vígjátéknak ezt az alkotást. A történet nem

túl meglepő módon pozitív végkicsengéssel zárul. Nem ezt mondanám a nap fénypontjának, de egy teljesen élvezhető alkotást kapott a közönség.

Büntetlenül – Véres Küldetés / The Roundup

A folytatásban egy hamisítatlan Ma Dong-seok akciófilm következett, róla érdemes tudni, hogy ő körülbelül a koreai Bud Spencer. A Büntetlenül azzal kezdődik, hogy főhősünk, Ma Szokdo nyomozót és embereit Vietnamba küldik, ahonnan haza kell vinniük egy bűnözőt, helyette azonban sokkal nagyobb fogásba botlanak, mely igen véres nyomokat hagy maga után.

Kang Heszang ugyanis elrabol egy gazdag srácot, akinek az apja a fiú halálhírére bérnyilkosokat küld az emberrabló után, miután az megöli őket, bosszút esküdve visszatér Koreába. Persze a nyomozó és emberei próbálnak feltakarítani utánuk, de ezt külföldön jóval nehezebb megvalósítani. A bosszú és a pénz azonban nagy motiváció, ezért nem kevés vér fog folyni. Persze itt sem árulok el nagy titkot, ha leírom, hogy győz a jó, a gonosz megfizet mindenért. Ennek ellenére várható folytatás már jövőre Ma Szokdo nyomozó következő akciójáról, mely garantáltan véres és verekedésekkel teli lesz. Nem okozott csalódást, azt kaptuk, amit vártunk, és még mindig kellően szórakoztató a koreai Piedone.

Hommage / Hommage

A következő alkotás, az Hommage egy rendezőnő szenvedéséről szólt, akinek harmadik filmje megbukott, ezért a befektetők elkezdnek kihátrálni mögüle, családja nem igazán támogatja. Váratlanul kap egy lehetőséget egy hatvanas évekbeli film újraszinkronizálására, amit nem nagy lelkesedéssel vesz eleinte tudomásul. Ahogy azonban beleássza magát az első koreai rendezőnő, Hong Dzsevon műveibe, egyre inkább elhivatottá válik a Bírónő című filmje iránt. Nincs könnyű dolga, hiszen a legtöbb szereplő és filmen dolgozó személy már nincs életben, így például a rendező lányával találkozik többek között, majd előkerül az egykori forgatókönyv, de legnehezebben

egy eredeti kópiát talál meg, mely egy régi mozi poros padlásán kerül elő. Erre is a film vágója hívja fel figyelmét, aki sok segítséget nyújt számára. Eközben egészségügyi gondjai is akadnak a rendezőnőnek, és ez is rádöbbeneti arra, hogy mennyi hasonlóság van közte és Hong Dzsevon között. Végül persze sikerül bemutatni a felújított filmet, és a cím nem véletlenül Hommage, tisztelgés a hatvanas évek kiváló rendezőjére előtt, valamint azt is bemutatja, hogy egy nőnek még mindig mennyire nehéz dolga van a filmiparban.

Titkok Dombja / The Hill Of Secrets

A Titkok dombja szintén egy dráma volt, melynek főhőse egy ötödikes kislány, Mjongun. Átlagos gyermeknek tűnik átlagos vágyakkal, aki először eléri, hogy osztályelnök legyen (nagyszerű ötletei vannak, melyek eleinte sikeresek, de egyre kevésbé érdeklik az osztályt), fel akarja magá-

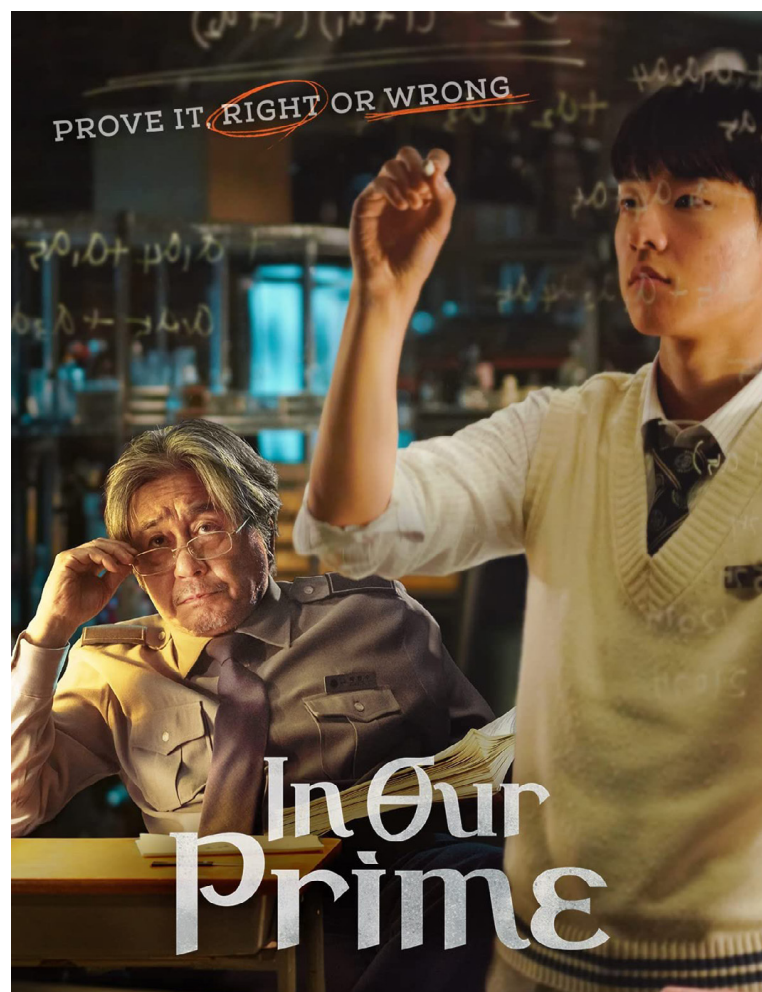
ra hívni az osztályfőnök figyelmét. Elégedetlen a családjával, ezért hazudik az iskolában arról, hogy szülei mivel foglalkoznak. Több iskolai esszéíróversenyre is benevez, de elért második helyezéseire is csak fanyalognak szülei. Ezért elköltözik nagybátyjához, és egy városi versenyen elég lesújtó fiktív levelet fogalmaz, mellyel nagydíjat nyer, de nem fogadja el végül. Az alkotás fő mondanivalója véleményem szerint az, hogy Mjongun nem kapott elég megbecsülést a családjától, ezért csalódik bennük.

Csodaország Matematikusa / In Our Prime

A vasárnap zárása a Csodaország matematikusával jött el, mely – mily meglepő – szintén egy drámai alkotás. Az elitgimnáziumi tanuló, Han Dzsiu rettenetes matematikából, ráadásul egy butaság miatt egy hónapra kiteszik a kollégiumból. Ekkor elkeseredésében először hazamegy, majd az iskola B épületénél köt ki, ahol az éjjeliőrrel ta-

lálkozik, és rájön az ott töltött éjszaka során, hogy a férfi nagyon ért a matematikához. Emiatt elkezd hozzá korrepetálásra járni, és megszereti a tantárgyat. Az éjjeliőr azonban nem véletlenül ilyen jó matematikából, ugyanis ő a híres Ri Hakszong professzor, aki Észak-Koreából disszidált délre. Innentől kezdve a fiú és az éjjeliőr kapcsolata még szorosabbá válik, és próbálnak minden nehézségen túllépni, legyen az iskolai verseny vagy magánéleti probléma.

Ez egy rendkívül felemelő film, melynek ugyan vannak hibái, de mégis óhatatlanul is megszeretteti az egyszeri nézővel a matematikát és az epres tejet.

A vasárnapi program tehát elég vegyes fogadtatásra talált a közönségnél, volt olyan dokumentumfilm, melynek nézőszáma is ezt tükrözte (a Szong He című alkotásra mindössze négyen váltottak jegyet!). Számomra a Büntetlenül és a Cso-daország matematikusa volt jó választás.

A hétfői napon újabb négy filmmel folytatódott a Koreai Filmfesztivál, melyek közül a 69 évesen című drámát és a Vadászat című thrillert tekintettem meg. Utóbbi Lee Jung-jae első rendezése, akit a Squid Game-ből már jól ismerhet a magyar közönség is.

69 Évesen / An Old Lady

A 69 évesen című dráma a kiszolgáltatottság története, ugyanis a főszereplő idős hölgyet, Hjodzsongot fiatal ápolója megerőszakolja. A nő úgy dönt, feljelentést tesz a rendőrségen, melyben támogatja élettársa, a könyvesbolt-tulajdonos Nam Dongin. Az igazi tragikumot az okozza, hogy senki sem hisz neki igazán, ezért ő maga megy könyörögni

a férfinak, hogy ismerje be a bűncselekményt. Ezzel párhuzamosan eltávolodik Nam úrtól is, elköltözik tőle, de családja sem segíti a nemi erőszak feldolgozásában. Ez a film egy tömény dráma, egy idős asszony kálváriája, melyet nem ajánlanánk mindenkinek, de nem is igazán jó mű, sokszor állóképekkel dolgozik, csendesesen csordogál, emiatt sem egy túl izgalmas vagy pörgős film.

Vadászat / Hunt

A másik alkotást nagyon vártam, hiszen nemcsak Lee Jung-jae személye, hanem a téma maga is kellően izgalmas volt, hiszen a nyolcvanas évek Koreájába látogattunk el, mely a katonai diktatúra időszaka. Lezajlott a kvangdzsui mérsárlás, két főhősünk pedig a külügy és a belbiztonság embereként kénytelen helytállni, miközben Damoklész kardjaként lebeg felettük az Észak-Korea általi folyamatos fenyegetés. A film elején Washingtonban akadályoznak meg egy merényletet az elnök ellen. Ez óhatatlanul még inkább óvatossá teszi a vezetőket, és mindenhol árulókat keresnek. Eközben Phjongdo nevelt lánya belekeveredett az egyetemi diáktüntetésekbe, melyeket igyekeznek eltussolni. A fő szál azonban az elnök meg-

gyilkolására irányuló törekvések lesznek, melyek Japánba és Délkelet-Ázsiába is vezetnek. A sztori nagy részében egy Tongnim nevű észak-koreai kém keresnek, aki téglaként beépült a dél-koreai állambiztonsági szervekbe. Azonban, hogy ki ez a személy, az csak a film legvégén derül ki, kellő mennyiségű csavar után. Lee Jung-jae egy rendkívül fordulatos alkotást tett le az asztalra, és első filmjeként nagyszerűen ábrázolta az 1980-as évek kommunistaellenes félelmeit. Természetesen nem minden eseményt ábrázolt történelemhűen, de ettől függetlenül egy szörnyen izgalmas filmről van szó, mely közel teltházzal ment.

Összességében véve a hétfői nap is felemás értékelést hozott, hiszen a dráma kevésbé nyerte el tetszésemet, de a Vadászat kárpótolt, valóban nagyszerű alkotás, mely érdemes a koreai akció-kémfilmeket szerető közönség figyelmére.

A Koreai Filmfesztivál keddi napján egy romantikus dráma és egy akciófilm jött a listámba.

A rendező szándéka számomra nem volt egy túl izgalmas film, míg a Menekülés Mogadishuból az eddigi alkotások közül talán a legjobb volt, mely méltán érdemes figyelmünkre megrázó jelenetei ellenére.

A Rendező Szándéka / Cinema Street

Az első film főhőse Szonhva, aki filmforgatásokra keres helyszíneket Puszanban, nem mellesleg nagyon szereti a várost. Váratlanul egy szöuli forgatócsoport keresi meg őket, melynek vezetője egykori pasija, Tojong, aki a fővárosba ment egyetemre, emiatt akkor szakítottak. A jelenben azonban a srác rendkívül kritikusan szemléli a lány által ajánlott helyszíneket, amivel az örületbe kergeti Szonhvát. Ahogy haladunk előre a mindössze néhány napot felölelő alkotásban, úgy ismerjük meg az egykori szerelmespár történetét, melyet visszaemlékezésekben láthatunk. Vitájuk egyik fő tárgya az, hogy kapcsolatukban végül mindig az történik, amit Tojong akar, de igazából az érzelmeik nem múltak el nyomtalanul egymás iránt, azonban ők is tudják, hogy ez a kapcsolat nem működik, bármennyire is szeretnék. A film gyönyörű tájakat és képeket ábrázol, Puszan kikötőváros látnivalóit tekintheti meg az egyszeri néző. Viszont a forgatókönyv ehhez mérten nem túl érdekes, a két főhős viszonyára fókuszál, csendesen csordogál a cselekmény előre, ami sajnos az átlagnéző számára nem nyújt túl nagy élvezetet.

Menekülés Mogadishuból / Escape From Mogadishu

Az esti alkotás megrázó eseményeket ábrázolt, melyek az 1990-es évek elején játszódtak le Szomália fővárosában, Mogadishuban. Dél-Korea célja a nyolcvanas évek végén az ENSZ-tagság elérése volt, mely az afrikai államok jóindulatának elérésén is múlt, ezt azonban Észak-Korea meg akarta akadályozni. 1990-ben viszont kitört a véres polgárháború Szomáliában, mely a külföldiek számára is rémálom volt, hiszen a lázadók senkit sem kíméltek, legyen az kormányerő vagy külföldi. Emiatt a két koreai nagykövetségen dolgozók és családtagjaik félelem és rettegés közepette próbálnak elmenekülni a városból. A lázadók megtámadják a nagykövetségeket, de a kormány emberei sem kíméletesek velük. Először az észak-koreaiakat rabolják ki, ezért ők a kínaiakhoz menekülnének, de már oda sem tudnak, emi-

att úgy döntenek, a dél-koreaiakhoz fordulnak, bármennyire is nehezükre esik. A film tragikomikus jeleneteit a két Korea szembenállása okozza kicsiben, a mélységes bizalmatlanság, mely még a kilencvenes évek elején is jellemzi a két ország viszonyát. Ennek ellenére egymásra vannak utalva, és úgy döntenek, olyan külképviseletekhez fordulnak, melyekkel van a két Koreának diplomáciai kapcsolata, azonban az egyiptomiak nem vállalták az észak-koreaiak kimenekítését, így mindkét társaság az olaszok segítségével tudja elhagyni a polgárháború sújtotta országot. Ez a film zseniális, nagyszerűen ábrázolja a kilencvenes évek eleji eseményeket. Megrázó volt látni a gyerekkatonákat, akik eljátsszák, hogy lelövik a koreai gyerekeket, majd tényleg a levegőbe lőnek. Számomra ez az alkotás volt a filmfesztivál fénypontja.

A Koreai Filmfesztivál szerdai napjától nem vártam túl sokat, ezt kineveztük előre pihenőnapnak, ugyanis a négy alkotásból egy drámát és egy

dokumentumfilmet tekintettem meg. Sajnos – előre lelőve a poént – beigazolódtott a gyanúm, nem voltak túl izgalmasak. Viszont idén is gazdagodhattak ajándécsomaggal azok, akik legalább hat különböző filmre vásároltak jegyet.

A Csiga / The Slug

A csiga című dráma egy hiperhidrózisos nő története, akinek a szülei fiatalon meghalnak, így nagyanyjához és unokatestvéreihez kerül. A rokonsága azonban nem igazán látja szívesen, kivéve a nagyanyját, aki igyekszik támogatni a lányt. A történet elején egy villámcsapás éri Cshonhit, aki hazaérkezve saját fiatalkori énjével találkozik. Így szembesül azzal, hogy az életéért egyedül ő felelős, hiszen magára maradt, ezért fokhagymapucolásból tartja el magát, illetve megismerkedik egy dadogó férfival, akivel össze is jön. Eközben azonban eladnák a feje felül azt a házat, melyben felnőtt, és magáénak érzett.

Betegsége sem könnyítette meg életét sohasem, a hiperhidrózis ugyanis a kóros izzadákonyság, mely szintén egy olyan tulajdonság, ami nem teszi túl vonzóvá. Ennek ellenére A csiga az újrakezdésről, önmagunk megtalálásáról és a minden körülmények közötti helytállásról szól, melyet nem ajánlok mindenkinek. Számomra sem ez volt a fesztivál legjobb drámája.

Varrólányok / Sewing Sisters

Este a Varrólányok című dokumentumfilm következett, mely szoros kapcsolatban áll történetét tekintve a Cson Theil életéről szóló animációs filmmel (25. oldal), amit előtte adtak le. Három nő elbeszélésén keresztül ismerhettük meg a hetvenes évek Koreáját, mely a diktatúra alatti munkások sanyarú munkakörülményeit mutatta be. A nők helyzete pedig még rosszabb volt, hiszen nem tanulhattak tovább, nem voltak megfelelő iskolák, volt, aki már tizenkét éves korától kezdve dolgozhatott életveszélyes körülmények közepette. Cson Theil halála ugyanakkor nem volt teljesen hiábavaló, mert 1973-ban megnyitották az első munkásiskolát, amit gyorsan be is zártak, emiatt 1975-től tüntetések indultak, és végül sikerült elérni, hogy a nők is tanulhassanak ezekben az intézményekben, melyek sokszor késő estig voltak nyitva. Furcsa módon 1977-ben tartóztatták le főhőseinket, és el is ítélték őket, mely amolyan elvárás volt a bíró felé a hatalom részéről, bár látszólag a tüntetésen kívül semmi rosszat sem

tettek. Mit üzen az egyszeri néző számára ez az alkotás? Elsősorban azt, hogy ugyan Dél-Koreában nem volt sohasem kommunista rendszer, de diktatórikus hatalom volt egészen a kilencvenes évekig, mely sokak számára már-már ugyanolyan rossz volt, mint ha Észak-Koreában lettek volna. A kitartás és az elhivatottság azonban meghozta gyümölcsét, így az osztálytalálkozón ezek a nők is nyugodtan mosolyoghattak újra.

Az utolsó előtti nap erős felhozatalt ígért, melyen egy politikai dráma (Királycsináló) és egy akció-thriller (Különleges küldemény) szórakoztatta a nagyjérdeműt. Előbbi a hatvanas-hetvenes évek választási küzdelmeit ábrázolja, utóbbiban pedig egyik kedvenc színésznőm, Park So-dam játszik egy kemény szállítót, aki bármilyen küldeményt képes kézbesíteni.

Királycsináló / Kingmaker

A Királycsináló a hatvanas-hetvenes években játszódó történetet dolgoz fel, melynek főkuszában Szo Cshangde és Kim Unbom áll. Utóbbi fő kihívója lett Pak elnöknek, míg előbbi minden módon képes volt ebben támogatni Kimet. Szo egy agresszív kampánystratégiát dolgozott ki, mellyel először Mokpóban nyernek, majd elindulnak az elnöki címért is, mely már nem sikerül Unbomnak. Szo aljas trükköket is képes alkalmazni a kormánypárt lejáratásában, ez sokak számára visszatetsző, ezért megkérdőjelezi módszereit. Természete-

sen Pak elnök csapata sem tétlenkedik, és rászállnak a kiváló stratégára, megpróbálják átcsábítani magukhoz, de ez eleinte nem sikerül. Az 1970-es választáson is maradnak a szokott módszerek, de egyre kevésbé működnek Szo drasztikus ötletei, így végül elbukik, és átkerül a kormányoldalra. Érdekesség, hogy Koreában egészen 1997-ig kellett várni végül arra, hogy ellenzéki jelölt nyerje a választást.

A film nagyszerűen mutatja be a dél-koreai politikai rendszert, és két fontos személy elveit az emberek irányításáról és a hatalom megragadásáról. Akit érdekel egy idealista és egy macchiavellista ember kapcsolata, és némi betekintést szeretne a hatvanas-hetvenes évek koreai politikai viszonyairól, annak jó szívvel ajánlom ezt a bő kétórás alkotást.

Különleges Küldemény / Special Delivery

Az esti film számomra igen kedves volt már látatlanul is, hiszen Park So-dam játszotta benne az Észak-Koreából disszidált (ez az információ szerintem annyira nem lesz fontos a történet szempontjából) kemény szállító lányt. A Különleges küldemény címéhez méltóan egy olyan cégről szólt, akik mindenféle mellékes fuvarozó munkát elvállalnak, ha kellően megfizetik őket. Unha ennél a roncstelepnél dolgozik, és ő a legkiválóbb sofőr, aki azt a feladatot kapja, hogy egy menekülő volt

baseball játékost és kisfiát kell eljuttatni a kikötőbe. Azonban ez nem egyszerű, ugyanis Kim Dusi-kot üldözik, mert nála van egy biztonsági token, mely a sportfogadásokból származó összeget rejteti (harmincmilliárd vont). Fő üldözője pedig nem más, mint az ügyletben benne levő rendőrszázados, aki könyörtelenül félreállít mindenkit, aki akadályozná ebben. Unha megmenti Dusik fiát, és inentől kezdődik a macska-egér játék, ahol nyilván utóbbiak menekülnek, míg előbbiek üldözik őket. Mégis csak egy akció-thrillerről van szó, így sok-sok autós üldözést és véres verekedést láthatunk. Két elem volt, amit talán feleslegesnek éreztem a sztoriban, az egyik Unha múltja, a másik emiatt a hírszerzés bekapcsolódása. Ennek ellenére egy nagyszerű alkotást láthattunk, így összességében elmondhatom, hogy a csütörtöki nap a fesztiválon teljes siker volt.

Minden jónak vége lesz egyszer, október 21-én ismét tömeg szállta meg a Corvin mozi nagy-

termét, ahol a Koreai Filmfesztivál záróvetítését tartották. Mielőtt azonban következett volna A csoda: levelek az elnök úrnak című dráma, kihirdették, mely alkotás nyerte idén a közönségdíjat. Nagy öröömre és meglegedettségemre a Menekülés Mogadishuból kapta a nézők szavazatainak többségét.

A Csoda: Levelek Az Elnök Úrnak / The Miracle: Letters To The President

Ebben a filmben főhőseink egy olyan faluban laknak, mely szinte el van zárva a külvilágtól, csak egy vasúti sín pár halad át a településen, de mivel nincsen vasútállomás, így az sem áll meg. Emiatt a lakóknak több kilométert kell gyalogolniuk síneken, hogy el tudjanak utazni. Dzsunkjong ezért már kiskorától kezdve egy állomás létesítésén dolgozik, de a vasúttársaság nem akarja felkarolni az ötletet. Emellett matematika és fizika

zseni, melyet már hamar felfedeznek a középiskolában (bár klisés módon rögtön az első napon elkészik). Folyamatosan leveleket ír az elnöknek, hogy végre épülhessen állomás a falujában. Rahi már az első nap beleszeret Dzsunkjongba, ráadásul az apja parlamenti képviselő, így megpróbál segíteni neki az állomás építtetésében. Közben minden matekversenyre is jelentkezik, mert az egyiknél elnöki díjat lehet nyerni, reménykedik, hogy akkor személyesen mondhatja el kérését, azonban ez sem valósul meg. Rahi viszont közben Szöulba költözik, így csak távkapcsolatban maradnak. Több tragédia is befolyásolja a srác életét, ezért marad a falujában, de kap egy óriási lehetőséget, ugyanis egy ösztöndíjjal Amerikába mehet a NASA-hoz. Persze kell egy érzelmes búcsú Rahitól, valamint a nővérétől. Összességében véve kapunk egy több szálon futó drámát, mely a végére felemelő, de érzelmes lezárást kapott, ha ezt is pontoznom kellett volna, akkor 7,5-et adtam volna rá.

Ez a dráma megfelelő lezárása volt a 15. Koreai Filmfesztiválnak, mely számomra gyengébb alkotásokat hozott, mint a tavalyi. Ennek ellenére a tizenhét megtekintett filmből nyolcra gondoltam úgy, hogy megért legalább nyolcas értékelést. Három alkotás volt számomra igazán nagyszerű, a Semmi komoly, a Különleges küldemény és a Menekülés Mogadishuból. A többi film sem okozott kirívó csalódást, de nem is hozott katarzist, így hatosnál feljebb csak a számomra különösen kedves alkotásokat értékeltem. Furcsa volt, hogy mindössze csak egy vígjáték került a palettára, kosztümös, történelmi film pedig egy sem. Nagyszerűek voltak viszont a huszadik század második felében játszódó művek, melyek között volt akciófilm, dráma és thriller is. Különleges volt látni, hogy Dél-Korea a háború után is milyen félelemben élt az északi fenyegetés miatt (Vadászat), katonai diktatúrában kellett helytállniuk (Királycsináló), és még a munkakörülmények sem voltak sokszor megfelelőek (Varrólányok). Összességében véve egy hetest adnék tízes skálán az ideai alkotásokra, bár fizikai képtelenség volt az összes művet megnézni, jobb lenne, ha tavalyhoz hasonlóan inkább kevesebb, de több nézőhöz eljutó művet láthatna a nagyjérdemű.

Ahogy Gergő jelezte, egy embernek lehetetlenség volt a fesztivál mindegyik filmjére eljutni, viszont én megnéztem négy másik filmet is, amikről ő lemaradt. A két animációról néhány oldallal előrébb már írtam, továbbá láttam egy akció-vígjátékot és egy dokumentumfilmet is. Röviden ezekről:

Vezeték / Pipeline

A film címe a föld alatt futó olajvezetékekre utal, amelyek egyikéből Phindol, egy profi alagút-fúró mérnök és kis csapata jelentős mennyiségű olajat szeretne lecsapolni. Megrendelőjük egy cégvezető, Gonu, aki nem rest erőszakot demonstrálni, hogy haladjon a meló. Lényegében azon szórakozhatunk, milyen nehézségek gördülnek szereplőink elé az alagút-

fúrás/vezetékátkötés közben: balesetek, zsaruk, maffiózók... A baj egyre csak fokozódik.

Elég sablonos film, helyenként pedig még fárasztó is, így nem élvezhetjük maradéktalanul könnyed, bugyuta humorát és hatásvadászatát. Főszereplői a manapság népszerű k-drama sztárok: Szo Inguk és I Szuhjok, akik jól működnek fanservice-ként.

Macskalakótelep / Cat's Apartment

A dokumentumfilm egy kelet-szöuli lakóházkomplexum bontását és a környékén élő rengeteg kóbormacska elköltöztetését mutatja be. A komplexum korábbi lakói szervezetet alapítanak, hogy felkutassák, befogják vagy épp odébb tereljék a vélhetőleg több száz macskát,

akiknek az élete veszélybe került. Nehéz feladat áll az önkéntesek előtt, és nem is tudják mindegyik állatot befogni vagy épp örökbe adni, de igyekeznek mindegyiket a bontási területről a környező kerületekbe átszoktatni.

A film lassú, átfogóbb narráció nélkül, inkább az önkéntesek egy-egy véleményére, élményére koncentrálnak, interjúvolja, pontosabban „mesélteti” őket. Természetesen a macskák is megkapják a maguk főszerepét mellettük, számos cica egyéniségét, helyzetét is megismerjük. Gyakran csak csendesen követi őket, időzik rajtuk a kamera. A hangvétel időnként kicsit drámai, amit felold a „cicás videó” feeling, de abból sincs túl sok. Kicsit az egésznek van egyfajta se eleje, se vége hangulata, ami valahol jól tükrözi az önkéntesek feladatát is.

- Catrin

könyvtár

BANGKOK FELETT A CSILLAGOK

Írta: Jucuky

M.Z. Chapelle első regénye, a Párizstól keletre idén júliusban került a könyvesboltok polcaira, amit novemberben követ a magyar származású író második műve. A Bangkok felett a csillagok kicsit más stílusban íródott, mint a Párizstól keletre, de ugyanolyan meleg szívvel tudom ajánlani a BL regények és thai kultúra iránt érdeklődőnek.

A történet szerint Atid egy gazdag család ifjú sarja, aki egy évig tanult színészmesterséget Londonban egy ösztöndíj keretében. Visszatérése után kezdi meg egyetemi életét, hogy aztán az apja által kitalált életre is alkalmas legyen, ám rögtön az első nap igen komoly nehézséggel szembesül, mikor a saját meggondolatlansága okán szobatársak lesznek az egyik volt középiskolai osztálytársával. A vele ellentétben igen szegény családból származó Nirannal korábban barátok,

vagy talán kicsit többek is voltak, ám barátságuk csúnyán megszakadt Atid londoni tanulmányútja előtt. Szóval nem elég a fiúnak, hogy a családjában felmerülő problémák miatt fáj a feje, még a szobatársa gyűlöletét is el kell viselnie. De vajon miért ment tönkre a barátságuk? És vajon helyre lehet-e hozni ezt a megtört kapcsolatot, vagy örökre eltávolodtak egymástól?

Mielőtt magáról a regényről is szót ejtenék, vessünk egy pillantást kicsit az íróra és a *Párizstól keletre* című regényére. A hölgy magyar származású, de érezhetően jól ismeri a thai kultúrát. Mikor anno a Párizstól keletre című regényét olvastam, sokáig meg voltam győződve róla, hogy thai szerzőről van szó, annyira otthonosan mozgott a thai emberek világában, és csak jóval később jöttem rá, hogy magyar író művét tartom a kezemben. Eme tudás birtokában az is világossá vált, hogy miért éreztem jobbnak az írói stílusát már az elején is, mint a thai regényeknek. Nem szeretnék általánosítani, mert a thai BL regények, akárcsak a regények úgy általában, széles skálán mozognak, de mégiscsak az a tapasztalatom, hogy ami az írói stílust illeti, sokat átvettek a japán light novelek stílusából, amikre főleg az egyszerűség jellemző. Egyszerűbb történetek, egyszerűbb karakterek, egyszerűbb, kevésbé választékos írói stílus, ami olyan értelemben nem meglepő, hogy ezen regények legtöbbje elsősorban szórakoztatni akar, nem szépirodalmi díjra pályázik az írójuk. Ettől a maguk nemében természetesen tudnak nagyon

„A Bangkok felett a csillagok kicsit másfajta történet, hiszen ez inkább egy lassan kibontakozó iskolai „slice of life”, ha szabad így fogalmaznom”

élvezetesekek és érdekesek lenni. Ehhez képest a Párizstól keletre írói nyelvezete kifinomultabb volt, a történetvezetése logikus, követhető, és pluszban az írónak van egy remek humora. Maga a történet fordulatos, izgalmas volt, és jól adagolta a nyomozásból adódó feszültséget, a főszereplő gyerekkori traumáiból fakadó pszichológiai szálakat, valamint az épülő romantikus kapcsolatot. Amit még kiemelnék, hogy mennyire tetszetek benne a párbeszéddek, amik igazán természetesek lettek. Úgy hallottam íróktól, és ezt el is tudom képzelni, hogy párbeszédet írni a legnehezebb, pontosabban olyan párbeszédet, ami nem hat mesterkéltnek. Ez a probléma szintén elő szokott jönni például a thai regényeknél is, itt azonban nem éreztem ezt. Szóval azoknak, mint én, akik szeretik, ha egy BL történet nem csak a romantikáról szól, akik érdeklődnek a nyomozós történetek iránt, és örülnek, ha jó stílusban íródott egy regény, igazi csemegének bizonyult ez a könyv.

A *Bangkok felett a csillagok* kicsit másfajta történet, hiszen ez inkább egy lassan kibontakozó iskolai „slice of life”, ha szabad így fogalmaznom, amelyben a főszerepet a két fiú folyton változó kapcsolata kapja, ellentétben a Párizstól keletre csavarosabb, krimibe hajló történetével, de az író ugyanúgy remekelt, ami az írói stílust illeti. Amiben hasonlít a Párizstól keletre című műre, hogy akárcsak ott, itt is fokozatosan derül ki, mi történt a múltban, bár itt nincs bűncselekmény, ami után nyomozni kell.

Ilyen szempontból ez a kötet kevésbé fogott meg, de így is nagy örömmel olvastam a könyvet, főleg azért, mert a barátságból szerelem típusú sztorik egyébként nagy kedvenceim a romantikus történeteken belül, még ha ebben a kötetben ezt a barátságból szerelem témát meg is csavarta az író-

nő. Ez talán kicsit a hibája is lehet a műnek, hiszen ezek a hétköznapi életet középpontba helyező, főiskolai történetek igen nagy számban fordulnak elő, akár thai, akár japán, akár más nemzet íróinak könyveiről is legyen szó. Így nehéz ebben a műfajban újat mondani, ráadásul ezek a kötetetek nem is a bonyolult, sok szálon futó történetvezetéseikről ismertek; nagy részben nem dobja fel őket semmi plusz téma, ezért általában az dönti el, hogy jók lesznek-e vagy sem, hogy miként sikerül tálni őket. Nekem az volt az érzésem olvasás közben, hogy az író, amit lehetett, kihozott ebből a szeletéből a műfajnak, és sikeresen kipróbálta magát egy új témában.

Amitől az elején kicsit tartottam, hogy ebben a történetben, akárcsak a *Mo Dao Zu Shibén*, a múlt történetei megszakították a jelen elbeszéléseit. Pont a Mo Dao Zu Shi volt az, amiben engem ez a fajta történetvezetés kicsit zavart, és jobban tetszett a donghua, illetve a live action lineárisabb történetmesélése, viszont itt remekül megoldotta az író, hogy úgy kerüljenek be a múltleírások, hogy az ne zavarja meg a jelen eseményeit. Ez talán annak is volt köszönhető, hogy itt a múlttöredékek tényleg csak felvillanások voltak, nem hosszú oldalakon vagy akár köteteken át

tartó elbeszélések, ezért nem zökkentettek ki a jelenből, hanem csak a kellő mértékben bővíték azt. Ahogy fentebb említettem, nyomozásból itt most nem sok jut, hiszen a regény legfőbb kérdése az, hogy mi romlott el a múltban, ezt hogyan lehetne helyretenni a jelenben, és mi lesz a két fiúval a jövőben. Azonban a történet nem szimplán egy romantikus regény, hanem kicsit több annál, mert bőven akad benne családi dráma is, főleg Atid részéről, hiszen a családja bőven rejteget titkokat, kezdve azzal, hogy valójában mi történt Atid tökéletesnek tűnő bátyjával, Deannel.

Karakterek tekintetében nem mozgat túl sokat az író, ámbar ez, véleményem szerint, nagy előnye a könyvnek, hiszen így van időnk jobban megismerni mindenkit, és ez különösen igaz a két főszereplőnkre. Atidnak látszólag csak megszületni volt nehéz, mert ezüstkanállal a szájában jött a világra. Édesapja nagymenő vállalkozó, a család nem szűkölködik az anyagi javakban. Ennek ellenére a fiún évek óta hatalmas a nyomás, különösen a család tragédiája miatt, ami az addig viszonylagos nyugalomban élő gyereket reflektorfénybe tolt, és olyan felelősséget tett a vállára, amibe kis híján belerokkant. A nem túl kedves, homofób apja, a meghunyászkodó, a gyerekeiért

„...nyomozásból itt most nem sok jut, hiszen a regény legfőbb kérdése az, hogy mi romlott el a múltban, ezt hogyan lehetne helyretenni a jelenben, és mi lesz a két fiúval a jövőben.”

soha ki nem álló anyja, és az érzése, hogy ő nem több, mint egy kirakatgyerek a kirakatcsaládjában, akinek a valódi énjére még a szülei sem kíváncsiak, szinte agyonnyomják. Emiatt aztán mindent rejteget, és a magabiztos úrifiú álcaja alatt fél attól, hogy hogyan ítélik meg az emberek. Egyetlen mentsvára gyerekkorában Niran lett, akinek vele ellentétben nem volt túl könnyű sorsa a szegénység és folyton betegeskedő édesanyja miatt, ez ráadásul az iskolában a gazdag kölykök céltáblájává tette.

A két fiú bizonyos értelemben egymás támaszá-
vá vált az ádáz nagyvilágban, míg Niran csak Atid
felé volt képes igazán megnyílni, ezért különösen
érdekes kérdése a történetnek, hogy mi lehetett
az, ami annyira megbántotta Nirant, hogy eleinte
szóba sem akar állni Atiddal, és ami miatt Atidot
kínzóan furdalja a lelkiismerete.

Fontosabb mellékszereplőnk Tee, Atid uno-
katestvére, aki reménytelen szerelmet táplál a
csinos Maya iránt, valamint a finom kisasszonynak
tűnő Chailai, akit Atid mennyasszonyának szemel-
tek ki a szülei. Mind a ketten sokban hozzájárulnak
ahhoz, hogy a két fiú megtalálja a maga útját, ami
talán a Bangkok felett soha nem látszó csillagok-
ban volt megírva. Chailaival kapcsolatban ért az a
nagyon pozitív meglepetés, hogy nem egy kiállha-
tatlan harmadik kerék lett belőle, mint sok nőtár-
sából egy-egy BL regényben, aki kizárólag azért
szerepelt, hogy legyen egy plusz akadály az alaku-
ló kapcsolat útjában, hanem egy igazán okos, be-
levaló leányzó portréja rajzolódott ki előttünk, aki
szintén csak áldozata volt családjá mesterkedésé-
nek a vagyon miatt; egy bábu a szülők láthatatlan,
de nagyon is jelenlévő sakktábláján.

Amiről még szót kell ejtenem kicsit, azok
az intimebb jelenetek. Szerencsére ezekkel nem
esett a ló túloldalára az író, és ízlésesen helyez-
te el őket a könyvben, viszont elég részletesen ki-
vannak fejtve, így szemérmesebb olvasókat akár
zavarba is hozhatja. Persze, azok, akik sok japán

vagy thai BL light novelt, regényt olvasnak, sem-
milyen olyan tartalommal nem találják szembe
magukat, ami különösebben sokkolná őket.

*Végszóként annyit szeretnék mondani, hogy
én mindenkinek, aki érdeklődik a BL történetek
iránt, meleg szívvel merem ajánlani az íróknak ezt
a könyvét és a korábbi is, nem fog csalódnia ben-
nük. Örülök, hogy a magyar írók is egyre nagyobb
számban fedezik fel a műfajt, így végre nemcsak
külföldi írók könyveihez juthatunk hozzá, hanem
tehetséges magyar szerzőket is támogathatunk.*

A könyv fülszövege

„A Párizstól keletre szerzőjének leg-
újabb bestsellere. A sors elől nem futha-
tunk messzire. Mi történik, ha a gyerekkori
legjobb barátoddal kerülsz egy kollégiumi
szobába? Mármint azzal a sráccal, akit annak
idején cserben hagytál, és aki halálosan gyű-
löl miatta. Atid és Niran elválaszthatatlan jó
barátok, ám kapcsolatuknak egy sorsfordító
napon végeszakad, és hosszú évekig sem-
mit sem tudnak a másikról. A balszerencse
- vagy a végzet - okán a két fiú újra találko-
zik: a bangkoki egyetem falai között folyó
háború azonban meglepetéseket tartogat
számukra. Milyen súlyos titkok lappanganak
kettejük múltjában és mit tartogat a jövő?
Képesek összeforrasztani egy megtört ba-
rátság szilánkjait? Vajon mi történik, ha va-
lami egészen más formálódik belőle? Mikről
mesélnek a Bangkok egére rajzolt csillagok?
Harag. Fájdalom. Megbocsátás. Egy csodás
romantikus történet a BL szerelmeseinek.”

*„...a két fiú megtalálja a maga
útját, ami talán a Bangkok
felett soha nem látszó csilla-
gokban volt megírva.”*

Előrendelési lehetőségek:

Művelt Nép

Könyvkiadó

Libri

- Kiadó: Művelt Nép Könyvkiadó
- Oldalak száma: 400
- Borító: kartonkötés
- Súly: 400 gr
- Nyelv: magyar
- Kiadás éve: 2022
- Sorozat: BL regények
- Várható megjelenés: 2022. 11. 14.

kontroller

Disney

Írta: Kuroko Ai

TWISTED-WONDERLAND

ツイステッドワンダーランド

„Üdvözlünk a Twisted Wonderlandben! Hadd mutassuk meg az igazi boldogan éltek, amíg meg nem haltak történetet”

A Disney Twisted-Wonderland egy japán mobiljáték, amelyet az Aniplex és a Walt Disney Japan készített. Yana Toboso, a Black Butler alkotója felelős az eredeti tervért, a fő forgatókönyvért és a karaktertervezésért, amelyeket a különböző Disney történetek gonosztevői ihlettek.

Történet

Miután a Csodatükör segítségével megidézték Twisted Wonderlandbe (Csavart Csodaország), egy számodra teljesen eltérő világba, a Night Raven főiskolára érkezel. Mivel nincs hova menned, és visszamenni sem tudsz a saját világodba, elfogadod a titokzatos igazgató ajánlatát, és az iskola diákjává válsz. Miközben megtapasztalod a nem mindennapi életet a Night Raven Főiskolán, sok kalandban lesz részed, és új barátokra teszel szert.

Kalandban sincs hiány, hamar meg lesz az állandó társaságod Grim személyében (Disney Pámonja), aki egy tanukiszerű varázslény. Rajta kívül Ace, Duce és a Ramshackle lerobbant kollégium szellemei is veled lesznek. Az iskolai élet mellett különböző események várnak, amelyek jelentős megpróbáltatások lesznek.

Kérdés azonban, hogy ha összedolgozol velük, képes leszel-e megtalálni a hazavezető utat? Milyen titkok lapulnak a diákok aljas szívében?

A világról és a Játékmenet

A Twisted Wonderland alaptémája egy kissé Harry Potter beütésű iskola, amiben a diákok példaképei a disney történetek főgonoszai. Összesen hét történet van, és ezek főgonoszai az iskola házainak alapjai. A házakon kívül megismerhetjük a tanári kart, akiket a veteránok biztos, hogy egyből felismernek, ugyanis ők is egy-egy gonosz „kifordított” verziói.

A játék kezdetén 7 ház közül választhatunk 1 karaktert, aki kezdetnek a képernyőn fog szerepelni. Későbbiek során őt és a háttérét is le tudjuk cserélni, szóval nem kell amiatt aggódni, hogy megunjuk a karaktert.

Miután meglelt a karakter, kezdődhet is a sztori. Amint a történetrésszel végeztél, a játék eligazítást tart, hogy mit merre találsz.

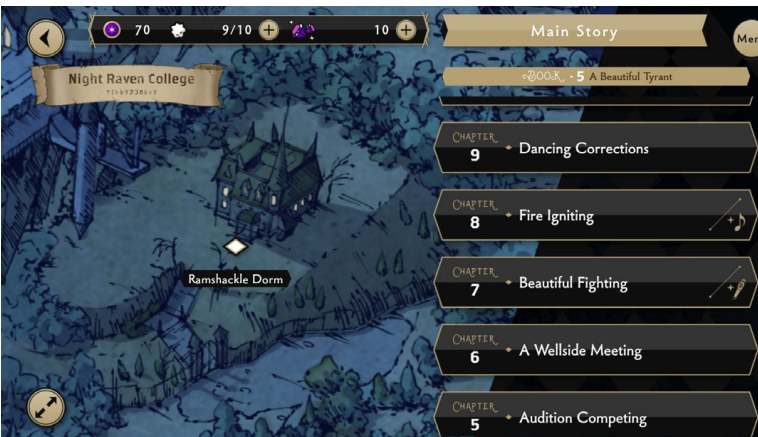
A történetrészek könyvekre vannak osztva, azon belül pedig az események fejezetekre. Egyes

fejezetek címénél kétféle jelzést láthat a játékos: egy pálcát és egy hangjegyet. A pálca azt jelzi, hogy a fejezetben harc lesz, ilyenkor az elején össze kell állítani egy csapatot. A csapat 4 saját és 1 másik játékostól választott karakterből áll. Különböző módokon lehet összeállítani a csapatot (erő, szint, elem stb.), és ha sikerült, akkor mehet a harc. A hangjegy ritmusjátékot jelez. A játék végén kijelzi az eredményed, és folytatódik a történet.

A fő történeten kívül vannak tanórák, amivel a karaktereidet tudod fejleszteni.

Öt fajta tanóra van: speciális órák, eventes tanórák, történelem, repülés és alkímia, melyek során kis könyveket kapsz, amivel tudod fejleszteni a karakter varázsigéit. Naponta változik a téma, szóval ha nem sikerült eleget farmolni vagy épp mást csináltál, van időd bepótolni. A történelemórák végén a karakterek szintezéséhez mézet kapsz: attól függően, hogy teljesítettek, olyan méretben és mennyiségben kapod meg. Ezenkívül még van kétfajta vizsga, amelyek során a boltban beváltható pontokat szerzel.

A napi dolgokon kívül különböző eventek vannak, amik során sok nyereményt és pár limitált karaktert is kapsz.

Fejlesztés

Játék szempontból egy karakterből/(kártyából) rengeteg fajta van: ceremónia köpeny, ház egyenruha, iskolai egyenruha, sportruha, alkímia egyenruha, eventes kiadás. Mindegyik kártya különböző képességű és erősségű. Például a ház egyenruhás Riddle tűz képességű, míg a szellemenyasszonyos event kártyája tűz és növény.

Az alapkaraktereket a sima banner részről bármikor ki tudod pörgetni, viszont vannak olyan kártyák, amiket csak limitált idejű event során tudsz megszerezni mint jutalom, vagy csak bizonyos event ideje alatt van esélyed kipörgetni. Az utóbbi esetek alkalmából általában két karaktert van esélyed megszerezni.

A kártyáidat a méz segítségével tudod szintezni, amivel növekszik az erejük. A képességeiket különböző könyvekkel lehet erősíteni, amikhez alkímiaórák során jutsz hozzá. Ezenkívül mindegyik kártyához saját történet tartozik, ami függ a kártya és a Vignette szinttől. Lvl 30-tól és maxos Vignette szinttől lehet feloldani egy különleges ikon képet a karakternek, a Groofication segítségével. Ez növeli a karakter értékeit is.

Karakterek

A történet során megismerjük a házakat és azok főbb tagjait (kivéve az angol verzióban, mert ott csak az 5. könyvig van fordítás, így eventekből ismerjük meg leginkább a maradék szereplőt), és betekintést nyerünk kicsit jobban a hétköznapi életükbe. A legtöbb karakter valamilyen hatás következményére komoly változásokon megy keresztül. Hátterüket megismerve olyan problémákkal szembesülünk, amik a valóságban is léteznek: szigorú szülői elnyomás, túl nagy elvárás alatti nyomás, féltékenység és még rengeteg olyan probléma, ami bárkit tönkretehet vagy rossz dolgokra készíthet. A csavar a játékban, hogy ezek a bűnök egy-egy disney gonosz formájában csapódnak ki az adott karakternél (aki elkezdte a játékot, az értheti, mire gondolok). Játék szempontjából ezeket a dolgokat egy-egy csatában éljük meg az adott karakter ellen, akit elnyelt a sötétség, és megvadult.

Összeségében minden karakter szépen ki van dolgozva, megvannak a maguk érzései és tör-

ténetei, hogy miért is váltak olyanná, amilyenek jelenleg.

Adaptáció

A rajongók a mangát is élvezhetik, ami jelenleg a játék első könyvét, a Heartslabyul szálát dolgozza fel. A játék évfordulóira különböző, rövid, animeszerű pv-eket is kapott, és tavaly egy készülő animét is bejelentettek (amiről személy szerint csak a bejelentést találtam, de hátha egyszer kapunk több hírt).

Egyéb dolgok

A játék hivatalos angol oldalán a karakterekről és világukról szóló leírason kívül képeket, videókat és még egy rövid ceremónia szimulációt is találnak a játékosok, aminek során véletlenszerűen választott házba osztanak be úgy, mintha mi magunk is része lennénk a diákéletnek a Night Raven Főiskolán.

Az angol verziót azok, akik Magyarországon laknak, a QooAppban tölthetik le. Sajnos az angol verzióban a max szint 70, és csak az 5. könyv van jelen, de a reddit szerint valószínűleg jövőre hozzák a következő fejezetet is. A lemaradás oka, hogy az angol szerver majd egy évvel később jelent meg, mint a japán verzió. Szóval aki haladni akar tovább a fejezetekkel, és jó a japán nyelvtudása, annak ajánlom, hogy az eredeti verziót töltsse le.

Link gyűjtemény

QooApp: [QooApp Download](#)
Angol verziója a játéknak:

[Disney: Twisted Wonderland](#)
[Hivatalos angol oldal](#)

Szimuláció:

[Night Raven Collage Trial Admission](#)

Platformok: mobil

kontroller

RESIDENT EVIL TÖRTÉNELEM

Harmadik fejezet

Írta: Venom

Elérkeztünk a Resident Evil bemutató cikk-sorozat harmadik és egyben befejező részéhez. A korábbiakban főleg a Capcom dicsőségéről, illetve a játékok hatalmas anyagi és szakmai sikereiről volt szó, de most merüljünk alá a sötétségbe. A vitatható minőségű mellékszálak közé, a komikusan félresiklott filmfeldolgozásokon át a teljes szellemi leépülést jelentő netflixes sorozatig. Mivel ismét egy borzasztó nagy témáról van szó, így nézések el nekem, ha kicsit vázlatos lesz, higgyétek el, a legtöbb esetben így is több karaktert szenteltek egyik-másik produktumnak, mint az megérdemelné.

Túlélni a Resident Evil-t...
fénypisztollyal!

A 90-es években a játéktermekben a fénykorukat élték a fénypisztolyos játékok. Akik esetleg nincsenek képben, azoknak röviden annyit, hogy belsőnézetes kalandok, ahol nem kontrollerrel vagy egérrel lövöldöztünk, hanem egy műanyag pisztollyal. A fegyver csövében egy fényérzékelő optika van, ami a képernyőn egyetlen képkocka erejéig felvillanó fehér négyzetekre reagált. A technológia már a 80-as években is létezett (lásd a Nintendo híres Duckhunt játékát), elég egyszerű megoldásról beszélünk, viszont a hangulata ezeknek a címeknek fantasztikus volt. A képernyőn megjelentek a rosszfiúk: vagyis szörnyek, zombik, terminátorok, kacsák stb., amiket a játékosnak a pisztollyal kellett lelőnie. Természe-

tesen a Capcom sem akart kimaradni a mókából, és a Resident Evil 2 sikere után berendelte a saját zombis lövöldözős játékát, ami 2000-ben meg is jelent Playstationre és PC-re is, bár utóbbi csak Kínában. Ez a **Resident Evil Survivor**. A lényeg nem sokat változott a játéktermi stílushoz képest, adott egy 3D-s belső nézetes játék, ahol GunCon nevű fénypisztollyal lövöldözhetünk a ránk támadó zombikra és egyéb szörnyekre. Legalábbis Európában és Japánban, ugyanis Amerikában épp a Columbine iskolai mészárlás után jelent meg, amikor is épp betiltották még a játékfegyvereket is. Így az amerikaiak kénytelenek voltak a gamepaddal lövöldözni, de hogy őszinték legyünk, nem vesztek sokat. A Survivor ugyanis ritka pocsékra sikeredett. Nem elég, hogy 2000-ben már bűnrondának számított a pixeles és igénytelen grafikájával és a lassú, esetlen játékmenetével, de a története a Raccoon Cityben túlélni próbáló amnéziás főhőssel inkább volt nevetséges, mint horrorisztikus. A kritika is keményen lehúzta, de természetesen a Capcomot ez nem nagyon hatotta

meg, mivel azért hozott némi pénzt, így inkább berendelték a folytatást.

A 2001-ben immáron játéktermekben megjelent **Resident Evil Survivor 2 – Code: Veronica** már sokkal igényesebbnek bizonyult. A Capcom fejlesztői tanultak a korábbi hibáikból, és a játék látványosabb, gyorsabb és izgalmasabb lett, mint elődje. A hónap legnépszerűbb játéktermi játéka is megválasztották. A címből már lehet sejteni, hogy itt a Code: Veronicában megismert szigetet kell bejárni, és halomra löni a zombikat. Természetesen az otthoni változatok is elkészültek 2002-ben, méghozzá a sokkal erősebb Playstation 2-re, de ezúttal Amerika teljesen kimaradt – a Capcom jobbnak látta, ha a 2001. szeptember 11-es események után nem borzolja a kedélyeket még egy (játék)pisztolyos lövöldözős botrányral.

“Ha egy üzlet beindul...”, ismerjük a mondat, így nem is kellett sokat várni a folytatásra, ami ezúttal kizárólag Playstation 2-re jelent meg. A 2003-ban **Resident Evil: Dead Aim** címen megjelent játék fejlesztését a Capcom rábízta az akko-

riban alakult Cavia stúdióra, akik később a Drakengard és a Nier sorozatokkal lettek világhírűek. A Cavia alapjaiban gondolta át a játékmenetet: a főhősünket, akit Bruce McGivernnek hívnak, immáron nemcsak belső nézetből, de külső nézetből is irányíthattuk. Méghozzá szabadon, nem volt lineárisan megszabva az irány, így sokkal közelebb került hangulatában az eredeti Resident Evil játékokhoz. A sztori is sokkal nagyobb szerepet kapott, nagyot emelve a hangulaton. A kritika is sokkal pozitívabb volt elődeihez képest, bár még mindig kicsit bugyuta, Zs kategóriás filmek szintjén mozgott a történet, de a játékmenet cserébe sokat fejlődött.

Olvasd el a cikksorozat korábbi részeit is:

Első fejezet

Második fejezet

66. szám

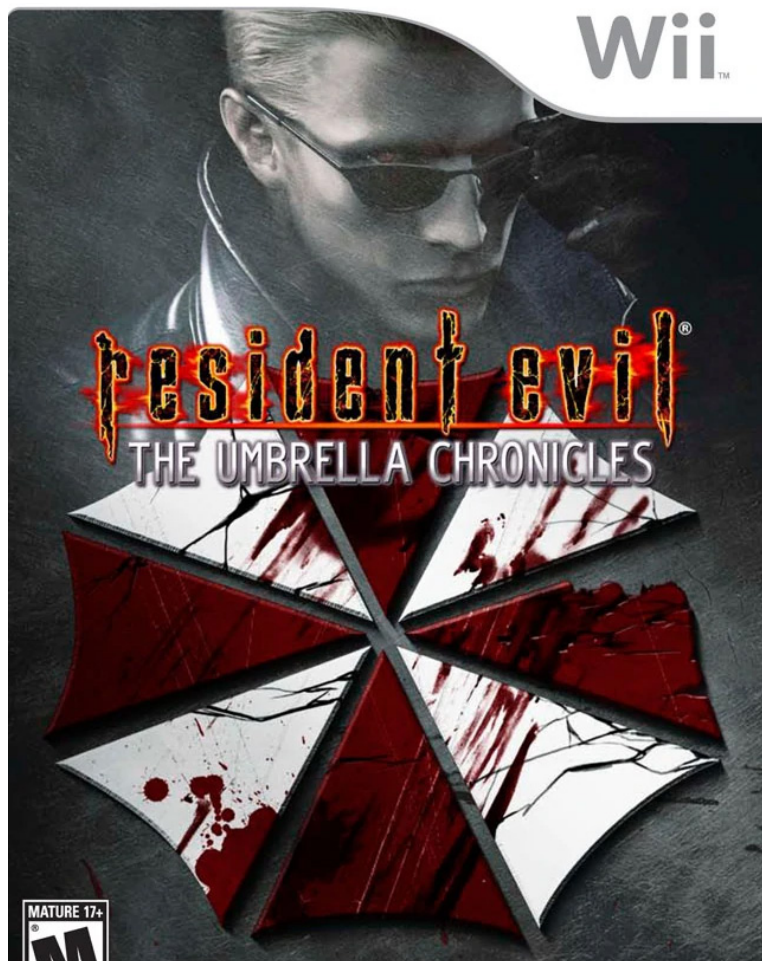
67. szám

A látvány is sokat javult, a PS2 képességeit szépen kihasználva nagyon igényes grafikát dobtak össze a Cavia fejlesztői.

A három játékot összefoglaló név a Gun Survivor sorozat lett, aminek lett egy negyedik tagja is, de az a Dino Crisis világában játszódik, zombik helyett dinoszauruszok között kell túlélni fénypisztollyal. A Dead Aimmel pedig látszólag le is zárult egy korszak, pedig akkor még nem is sejtette senki, hogy a Nintendo mekkora dobásra készül. Ez nem más volt, mint a Wii konzol, ami

megreformálta a mozgásérzékelős irányítást, és a videójátékok egy új generációját hozta el. A Capcom ismét jó érzékeléssel csapott le a lehetőségre, gyorsan át is portolta rá az akkoriban világrengető sikereket elérő Resident Evil 4-et, majd 2007-ben visszatért a jó öreg fénypisztolyos alapokhoz, és megjelent Wii-re a **Resident Evil: The Umbrella Chronicles**. A fejlesztésbe ezúttal nem csak a Caviát, hanem a Clover stúdiót is bevonták, végül pedig egy kimondottan élvezhető végeredmény született. Természetesen az elavult GunCont felváltotta a Wii mozgásérzékelős irányítója (vagy a Nintendo saját gyártású pisztolya a Wii Zapper), ami sokkal pontosabb célzást tett lehetővé. A történetet ismét nem bonyolították túl, az első három játék eseményeit élhettük át megint, kicsit leegyszerűsítve. A hangsúly inkább a játékelményen volt, amit a kritika és a közönség is egész jól fogadott, el is ment 1,4 millió példány belőle.

A közvetlen folytatásra ismét két évet kellett várni, 2009-ben megjelent a **Resident Evil: The Darkside Chronicles**, ami hozta az elődje szintjét, bár sok újdonsággal nem szolgált. A két játékot végül egybecsomagolva kiadták Playstation 3-ra 2012-ben **Resident Evil Chronicles HD Collection** címen. Ezzel együtt le is zárult a fénypisztolyos korszaka a sorozatnak, amire összességében azt lehet mondani, hogy maga a tisztes közepszerűség. Talán a Dead Aimet leszámítva minden egyes játék korábbi pályaelemeket, karaktermodelleket és jeleneteket emelt át az előző Resident Evil játékokból, így nem is igazán lehet őket teljes értékű

terméknek tekinteni. Pár órás szórakozásra viszont kitűnőek, főleg a Wii-s változatok.

Resident Evil mellékszálak... avagy a „futottak még kategória”

Ahogy azt már a korábbi fejezetekben is emlegettem, a sorozat a számozott epizódok mellett bőségesen kapott egyéb próbálkozásokat, amivel a Capcom próbálta a Resi világot bővíteni (és a pénztárcájukat megtölteni). Nem véletlenül mondom, hogy „próbálkozások”, mert bizony a minőségük egy-két kivételtől eltekintve messze

nem éri el azt a szintet, amit egy ilyen rangos sorozat megérdemelt volna. A fénypisztolyos mókákat már kiveséztem, most jöjjenek a további borzalmak.

Kezdjük kapásból 2001-ben, amikor is Game Boy Colorra kiadták a **Resident Evil Gaiden**. Mivel a GBC teljesítményét tekintve egy erősen felpiszkált Commodor 64-essel ért fel, így sokat nem is lehet róla mondani azonkívül, hogy egy végtelenül egyszerű kis 8bit-es változata a klasszikusoknak. Persze semmi 3D nincs vagy bármi, egy borzasztóan fapados kis kalandjáték, amit azóta a Capcom is szeretne elfelejteni. Mi is tegyünk így!

Érdekesebb viszont a 2003-ban megjelent **Resident Evil Outbreak** és az egy évvel későbbi folytatása: a **Resident Evil Outbreak File #2**. Playstation 2 exkluzív epizódok, ahol a Capcom elsőként tett lépéseket az online játékmódok felé. Olyannyira, hogy az Outbreak részek igazán csak co-opban élvezhetőek, vagyis több játékos próbál közösen túlélni Raccoon Cityben, illetve feladatokat közösen megoldani. Egész korrekt látvánnyal és játszhatósággal rendelkezett, és most a múlt idő használata jogos, ugyanis sajnos 2007-ben leállították a szervereket, így hivatalosan már nem lehet velük játszani. Persze vannak rajongói megoldások, de az már más téma. Igazából ezek voltak a Resident Evil 5 és 6 tesztverziói, ahol a fejlesztők kitapasztalhatták, hogy a Resident Evil játékméchanika mennyire is működik online (a válasz: nehézkesen).

2011-ben a sorozat ismét visszatért kézi konzolra, méghozzá a Nintendo 3DS-re.

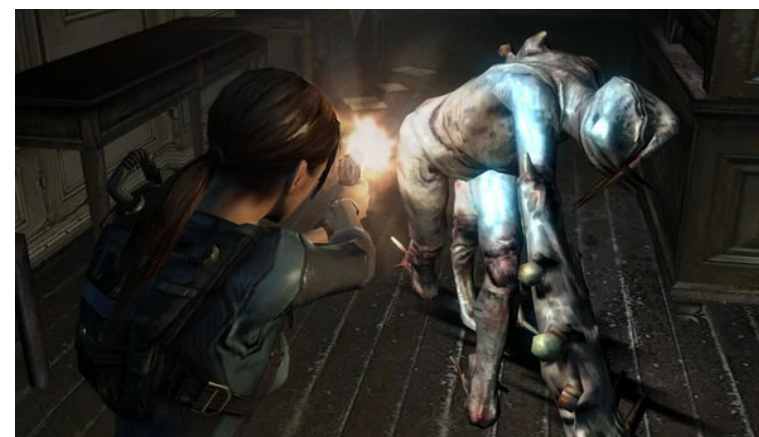

A **Resident Evil: The Mercenaries 3D** nem is tudom, mennyire tekinthető teljes értékű epizódnak, mert lényegében csak a 4. és 5. részben szereplő minijátékot dolgozták át külön játékba. Adott egy ismert helyszín, ahol időre kell adott számú ellenfelet likvidálni a történet híresebb szereplőivel. A pusztításért pontokat kapunk, amivel vásárolhatunk fegyvereket és hasonlókat, semmi több nincs benne. Érdekes egy ötlet volt, de csak a legnagyobb Resi fanatikuskoknak nyújtott szórakozást, senki másnak nem is lehet ajánlani.

A 2012-es Resident Evil: Revelations-t viszont annál inkább. Szintén 3DS-re megjelent játék talán az első a mellékszálak közül, ami a legközelebb áll a számozott címekhez. Parádésan adaptálták a Resi4 játékmenetet a kis kézikonzolra, a 3D-s grafika pedig szinte alig romlott valamit. Története is a 4. részt követi, a főszerepben ismét Jill Valentine, aki egy hatalmas hajón próbál túlélni a szörnyek között. A játékmenet remekül ötvözi a modern és a klasszikus elemeket, puzzle felada-

tokat kell megoldani, szörnyekkel kell harcolni és kulcsokat keresgélteni, amivel a hajó újabb és újabb részeibe juthat el a játékos. Mindezeket tetőzve egy igazi klausztrófó élménnyel és nagyon félelmetes hangulattal. 2015-ben kapott HD változatot szinte minden létező platformra, szóval aki igazi, vagyis inkább hagyományosabb Resident Evil élményre vágyik, annak kötelező darab.

A szintén 2012-ben megjelent **Resident Evil: Operation Raccoon City**-ről viszont már szinte semmi jót nem tudok elmondani. Valahol az Outbreak játékok szellemi öröksége lenne, ahol online csapatokban kell bejárni Raccoon Cityt, de köze nincs sem a horrorhoz, sem a Resi élményhez. Az ismert karakterek helyett már csak névtelen Umbrella zsoldosokkal kell halomra mészárolni a zombikat vagy egymást, mindenféle valódi cél vagy történet nélkül. Ez egy totálisan fapados, olcsó és bugyuta TPS lövölde, amit a kritika padlóba taposott. Nem is lehet róla mást írni, csak hogy kerüljétek el messziről.

Majdnem három évet kellett várniuk ezután a rajongóknak, hogy új Resi játékhoz jussanak, a sorozat történelmében a leghosszabb időszak, mikor egyetlen új epizód sem jelent meg. Bár a 7. részig még további két évet kellett kibírni, de addig is a Capcom piacra dobta a **Resident Evil: Revelations 2**-t, amolyan időkitöltésnek szánva. Ezt vegyük szó szerint is, mivel a játék epizodikusan jelent meg márciusban, minden héten egy újabb fejezettel.

Akárcsak elődje, a Revelations 2 ismét visszatért a gyökerekhez, ami immáron a 4. és 5. részt jelentette a Capcomnak, és őszintén szólva nem is lett rossz, simán hozta azt a hangulatot, mint az első rész. Ezúttal Claire szerepében kalandozhatunk, lényegében minden aktuális konzolon és PC-n. Talán ha egy picit több pénzt és energiát áldoz-

tak volna rá, akkor ez lehetett volna eredetileg a 7. rész, de mint tudjuk, a Capcom ekkor már alapjaiban szerette volna átdolgozni a nagyon megfáradt és unalomig ismételt játékmenetet.

De azért még gyorsan kidobtak két co-op címet is, 2016-ban az **Umbrella Corps**-t, majd 2020-ban a Resident Evil 3 mellé csomagolva a **Resident Evil: Resistance**-t. Az előbbi említésre sem méltó, lényegében megjelenése után a kukában végezte szinte mindenkinél, az utóbbi pedig csak egy kis kiegészítője a Resi3-nak, szinte nulla tartalommal. Mint láthattátok, nem minden Resident Evil sikerült tökéletesre, a Capcom folyamatosan próbálta terelni a sorozatot eltérő irányokba, és bizony nem mindig sikerült tökéletesre a végeredmény. Viszont ezzel eljutunk a játék történelmének egyik legfontosabb és egyben talán legvitatottabb állomásához, amikor is egy német produkciós cég, a Constantin Film 1997-ben megvette a Resident Evil mozis jogait...

Resident Evil, avagy a Kaptár filmsorozat

Három évnyi előkészület után 2000-ben jött a nagy bejelentés, hogy bizony a mozivászonra költöznek Raccoon City hősei és szörnyei. Az 1995-ös Mortal Kombat és az 1997-es Halálhajó (eredeti címén Event Horizon) rendezőjét, Paul W. S. Andersont választották ki filmhez, aki természetesen a főhősnői szerepre a saját későbbi feleségét tolta be, Milla Jovovichot, akit szerin-

tem ekkoriban mindenki az Ötödik elemből ismerhetett leginkább. Bár a Sony Pictures és a Capcom is inkább a veterán George A. Romerót szerette volna író/rendezőnek, a Constantin Film producerei erősen Andersont támogatták, aki végül egy egész filmsorozatot vázolt fel. A videójátékok filmes adaptációi mindig is nagyon problémásak voltak, és Anderson mellett szólt, hogy az ő Mortal Kombatja volt talán az egyetlen, amelyik nem bukott hatalmasat a mozikban.

Íróként szinte csak vázaltszerűen követte az első játék történetét: az Umbrella (avagy Vé-

dőernyő) vállalat egy hatalmas és titkos, földalatti genetikai kutatóállomást üzemel, melynek neve Hive. Ami ugye magyarul méhkaptárt jelent, így a nagyon rátermett fordítók egy laza mozdulattal áthúzták a **Resident Evil**t és a filmet idehaza A Kaptár néven forgalmazták... ami már akkor is kínos volt, utólag pedig még inkább.

Szóval adott a Hive komplexum, amit egy mesterséges intelligencia vezérel: a Vörös Királynő, és mindenféle biológiai kísérleteket folytatnak, főleg a T-vírus kapcsán, amivel embereket szeretnének gyógyítani. Egy félresikerült lopási kísérlet miatt a vírus elszabadul, az M.I. pedig lezárja a komplexumot, hogy senki se juthasson ki... a többit pedig sejthetjük: mindenből zombi lesz. Az egyetlen bejárat a bázisra egy ház alagsorában található, amiben az Umbrella két ügynöke lakik, az amnéziás Alice (Jovovich) és Spence. Hozzájuk érkezik meg egy csapat felfegyverzett katona, hogy segítségükkel behatoljanak a lezárt bázisra, felmérjék a terepet és újraindítsák a Vörös Királynőt. Persze a zombikra és egyéb szörnyekre nem voltak felkészülve, így sorra hullanak el, mire a film legvégén egyedül Alice jut ki élve a felszínre, hogy a fertőzött Raccoon Cityben találja magát... A film 2002-es megjelenésekor a kritikusok fanyalogtak, hogy a történet és a karakterek pocsékak, viszont azt mindenki elismerte, hogy egész jó hangulatot tudott teremteni, és az akciójelenetek is izgalmasra sikerültek. A közönség viszont imádta, nagyon jól termelt a kasszáknál, szinte azonnal zöld utat adva a folytatáshoz.

2004-ben meg is érkezett a **Resident Evil: Apocalypse** (A Kaptár: Apokalipszis) címen, ami a játékok második és harmadik részét dolgozta fel. A főhős továbbra is Alice (Jovovich), aki ezúttal a STARS tagjaival, de leginkább Jill Valentine-nal közösen próbálnak kimenekülni Raccoon Cityből, amit az Umbrella atombombával szeretne eltüntetni. Mindeközben zombik, lickerek és persze a drabális Nemesis is végigkergeti őket a városon.

A kritikusok – ha lehet – még jobban utálták, mint az első részt, de mivel 130 milliót kaszált a mozikban, így a producerek megveregették Anderson vállát, hogy „remek munka, fiam, csak így tovább”.

2007-ben jött a kicsit Mad Max-es harmadik rész, a **Resident Evil: Extinction** (A Kaptár 3. – Teljes pusztulás), ahol Alice (Jovovich) és társai a nevadai sivatagban próbálják túlélni a zombihordák támadásait. A kritikusok ezúttal picit pozitívabban ítélték meg, de továbbra is csak olcsó horrorfilmnek titulálva, viszont már 150 milliót termelt a mozikban, így a producerek elégedett mosollyal bólogattak Andersonnak, mikor kokainmámoren felvázolta, hogy mi lenne, ha sok-sok Alice lenne... tudjátok: klónozás.

A 2010-es **Resident Evil: Afterlife** (A Kaptár: Túlvilág) első jelenetében Alice (Jovovich) és a klónjai (Jovovich) Japánban akcióznak egy nagyot, majd egy alaszakai bázison kötnek ki, ahol felidézik John Carpenter legendás „A Dolog” című filmjét. A kritikusoknak már meg sem mutatták, tudván, hogy úgyis csak eret vágnak magukon mindenféle logika meg színészi játékok után sikoltozva, így a nézőkre bízták a film megítélését, összesen 300 millió dollárt hagyva a mozipénztáraknál. A producerek pedig már nem is figyeltek oda a teljes átszellemültségben VR-ról meg digitális világról halandzsázó Andersonra, írtak neki egy csekket, és visszaküldték a stúdióba.

2012-ben jött is a folytatás, a **Resident Evil: Retribution** (A Kaptár – Megtorlás), ahol már mindenki zombi a világon, de az Umbrella még mindig

gonoszkodik, Albert Weskerrel az élen. Alice-nak (Jovovich) ezúttal egy titkos orosz földalatti bázisról kell kimenekülnie, ahol amolyan Mátrixhoz hasonló kísérleteket folytatnak, és ismét előkerül a Vörös Királynő is, mint a helyi mesterséges intelligencia.

A film továbbra is hatalmas siker lett a mozikban, bár egy kicsit kevesebbet hozott, mint elődje, de így is 240 milliónál állt meg a számláló, Jovovich pedig megkapta a negyedik jelölését a legrosszabb színésznő Arany Málna díjára...

Visszont a producerek itt már kezdték érezni, hogy lassan kifulladás a téma, de azért Andersonnak adtak még egy filmre elég költségvetést, azzal az utasítással, hogy zárja le most már a történetet.

2016 végén jött is a lezárás, a **Resident Evil: The Final Chapter** (A Kaptár – Utolsó fejezet). Alice (Jovovich) és csapata összecsap a klónozott Albert Weskerrel és az Umbrella hadseregével, majd megmentik a földet. Érezhetően

sokkal kevesebbet érdekelt már a lezárás, alig érte a 160 milliót a bevétele, így a Resident Evil sorozat Paul W. S. Anderson számára véget ért. A producerek megköszönték neki az eddigi fantasztikus munkát, majd – hogy ne szomorkodjon – a kezébe nyomtak egy szerződést, hogy egy másik Capcom játéknak, a **Monster Hunter**nek is dobjon már össze egy filmet, persze csak és kizárólag Milla Jovovich-csal a főszerepben.

Míg Anderson és a felesége (Jovovich) hatalmas CG dinókkal harcoltak, a Constantin Film producerei bejelentették, hogy természetesen a Resident Evil sorozat rajongói sem maradnak film nélkül, ugyanis az új divat szerint a filmsorozat teljes rebootot fog kapni. 2021-ben pedig meg is jelent a **Resident Evil: Welcome to Raccoon City** (A kaptár – Raccoon City visszavár), méghozzá új rendezővel (Johannes Roberts), viszont Jovovich

kisasszony nélkül. A készítők ezúttal az első két játék történetét próbálták beleerőltetni a film közel 100 perces játékidejébe, Leonnal, Clairrel, Weskerrel, Jillel, Chrisszel... a végeredmény pedig egy hatalmas katyvasz lett, amire már igazából senki sem volt kíváncsi. A mozikban is összesen 42 milliót tudott összeszedni, sem a nézők, sem a kritikusok nem voltak tőle elragadtatva. Nem is igazán értette senki, hogy mi volt a film célja az egyértelmű újabb zombi-rókabőr lenyúzásán kívül. És ha most azt hiszitek, hogy eljutottunk a teljes mélypontra, akkor bizony tévedtek, mindjárt rá is térek, de előtte kanyarodjunk vissza egy picit Japánba, ugyanis a Capcom sem tudta megállni, hogy ne készítsen saját filmeket.

Resident Evil CGI Trilógia

A Capcom bár valószínűleg szépen profitált a nyugati filmekből, de egyértelmű volt, hogy van egy réteg, akik egy kicsit többet várnának el egy Resi adaptációtól. 2008-ban szinte a semmiből érkezett a mozikba az egész estés számítógépes grafikával készült **Resident Evil: Degeneration** (A Kaptár – Bioterror) animációs film, ami sokkal hűebben követte a játék történéseit. Leon és Clair ismét együtt dolgoznak, mivel ismét elszabadul a T-vírus, ismét jönnek a zombik és ismét nekik kell megmenteni a napot. A film nem vállalt sokat, viszont egész szépen nézett ki, és bár a kritikusok fanyalogtak, hogy olyan az egész, mintha egy videójátékból vágtak volna össze egy 90 perces

mozit, de így is sokkal jobbra értékelték, mint az előszereplős változatokat. A Capcom anyagilag is jól keresett rajta, így berendelték a folytatását, amire 2012-ig kellett várni.

A **Resident Evil: Damnation** még az elődjénél is jobban szerepelt, minden téren fejlődve. A kritikusok és a közönség is nagyon pozitívan fogadták, mai napig a legjobb filmes Resi adaptációnak tartják. 2017-ben pedig befutott a trilógia harmadik darabja a **Resident Evil: Vendetta**

kisebb sikerrel és érdeklődéssel, de a készítőknél nem volt okuk szégyenkezni. A CGI filmekhez bizony jobban kell ismerni a játékok történetét, mert nagyon arra építenek, így nem is igazán tekinthetők önálló alkotásoknak, inkább amolyan kiegészítői a 4-5-6. epizódoknak. Ettől függetlenül nagyon jó szórakozást nyújtanak, szóval azoknak is bátran ajánlom, akik nem ismerik a játékokat.

Badummm! És jött a Netflix

Gondolom senkinek sem kell bemutatnom a streaming szolgáltatót, szinte napi téma, hogy milyen új sorozatot jelentenek be, kaszálnak el, éppen melyik új filmjük lett világsiker vagy kinos bukás. Sajnos a Netflix név korántsem garancia a sikerre, főleg mivel nagyon erős baloldali ideológiát próbálnak mindenbe beleerőltetni, ami néha működik, de a legtöbb esetben nagyon erős kritikát tud kiváltani a közönségből.

A 2021-es **Resident Evil: Infinite Darkness** (A kap-tár: Végtelen sötétség) című 4 részes kis animáci-ós sorozat nem igazán lett sikeres, bár a Capcom mindent megtett, hogy tévére is elhozza a mo-zifilmek minőségét, de csak egy újabb, kicsit von-tatott sablonos történetet kaptunk, ahogy Leon és Claire sokadjára is összefognak, hogy felfedje-nek egy katonai összeesküvést, és természetesen megint egy hatalmas szörnnyel kell megküzdenni-ük a végén. Bár a sztori végtelenül elcsépett, de a látvány és az akció miatt bátran ajánlom minden-kinek, aki rendelkezik Netflix előfizetéssel.

Aztán jött a nagy bejelentés, a Netflix és a Constantin közösen készíti a **Resident Evil** előszereplős tévésorozatot. Már az első trailerek sokaknál aggodalmat váltottak ki, a gyökeresen átírt történet, az új karakterek és a színészgárda nagyon megosztotta a rajongókat. Aztán idén jú-liusban megjelent, és elszabadult a pokol... és saj-nos nem csak a sorozatban. Bár az Anderson- és Jovovich-féle adaptáció sem volt tökéletes (sőt), de alapvetően általános vélemény, hogy „annyira rossz, hogy az már jó”, vagyis nem lehetett iga-zán utálni soha, mert bugyuta és értelmetlen, de nem is vették komolyan magukat a készítők. Ezzel szemben a Netflix-sorozat maximálisan komolyan veszi magát, de ugyanakkor görcsösen a modern közönségnek akar megfelelni. A végeredmény egy nagyon bizarr, két idősíkon játszódó történet, ahol az egyik egy kínosan rossz tinidráma (igen, az...), míg a másikon egy zombi apokalipszist pró-báltak bemutatni nekünk. És egyik rosszabb volt,

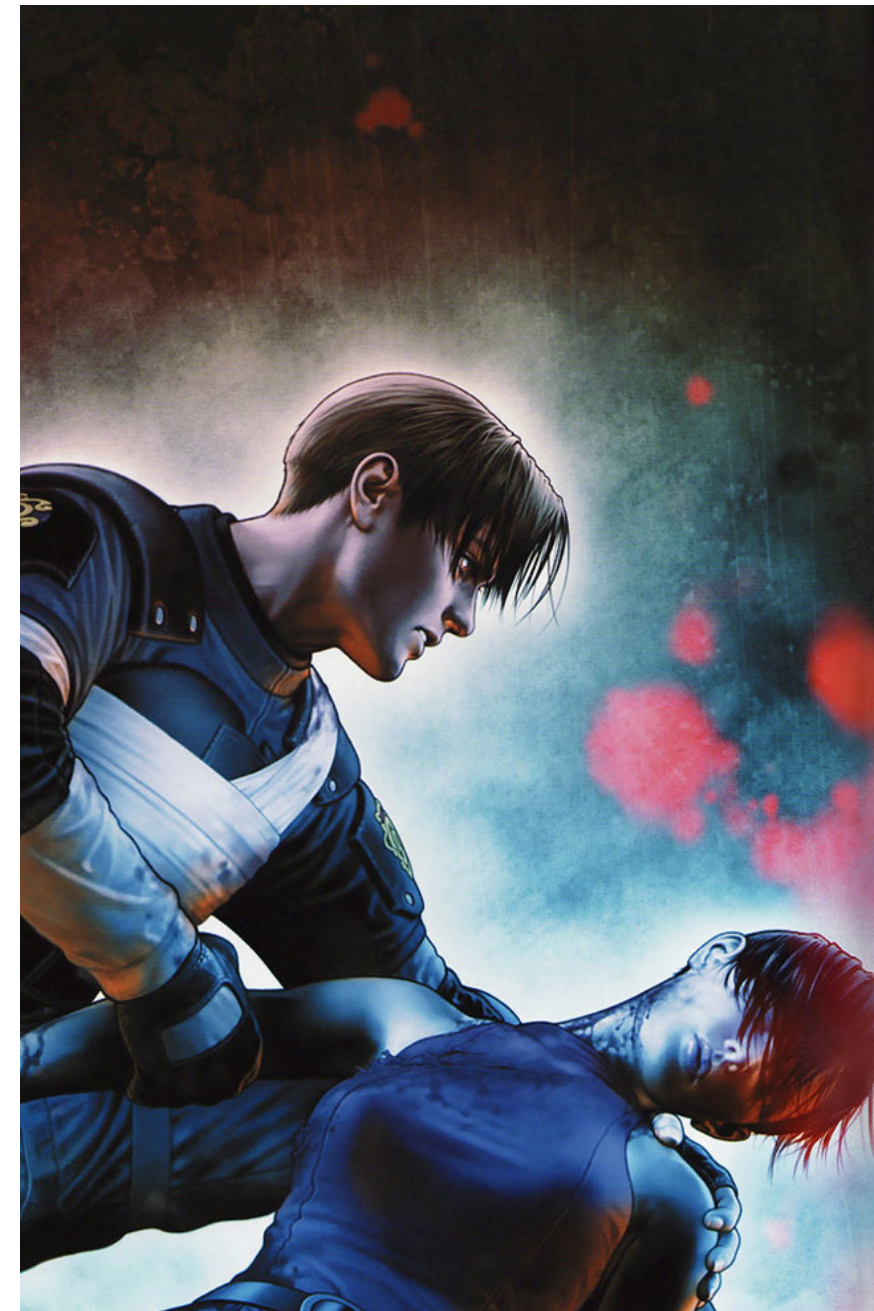
mint a másik. Sokan már azon kiakadtak, hogy az egyetlen ismert karaktert, akit beleraktak a soro-zatba, Albert Weskert egy fekete színész játszotta, de valójában ez volt itt a legkisebb gond. A készí-tők ugyanis elkövették azt a hibát, hogy mindenki inkább a zombinak szurkolt, mert az összes sze-replő annyira ellenszenvesre lett megírva. Kezdve a teljesen értelmetlenül viselkedő, mindent túlélő Jade-del és húgával, aki megússza egy zombi ha-rapását. Nem is szeretnék belemenni a történet-be, mert értelmetlen, és már nem is fogjuk meg-tudni, hogy mi lett volna a vége, ugyanis alig egy hónappal a bemutató után a Netflix bejelentette, hogy törölték a 2. szezon tervét, leginkább az el-sőprően negatív visszajelzések miatt.

A Resident Evil jövője

Ahogy látjátok, a Capcom zombis világa bőven termelt ki világrengető, zseniális játéko-kat és végtelenül gyalázatos próbálkozásokat. De nincs is ezzel gond, a mérleg serpenyője még így is bőven a pozitív irányba billen, hiszen amikor a Resident Evil működik, akkor nagyon működik. Természetesen már vannak új bejelentések, biz-tosan kapunk még új filmeket, sőt szerintem a tévésorozat is visszatér valamilyen formában, de amit mindenképpen szeretnék kiemelni: a jövőre érkező Resident Evil 4 Remake már az első traile-rek alapján is brutálisan jónak ígérkezik.

Szóval van mire várni, de addig is jó zombi-vadászatot mindazoknak, akiknek meghoztam a

kedvét ehhez a fantasztikus játéksorozathoz. Ne feledjétek: ha valaki a földön fekszik félig meg-rágva holtan, az még nem jelenti azt, hogy nem fog rád ugrani a következő pillanatban!

rendezvény

ŐSZI MONDOCON

Írta: Catrin

A nyári MondoCon nehézségei után most mindenki örülhetett, hogy a rendezvény visszatért a Hungexpóra, különösebb nehézségek nélkül. Aki pedig megőrizte a nyári karszalagját, 3000 forintot visszatérítést is igényelhetett. De milyen volt maga a rendezvény?

Bejáratként ismét az expo III-as kapuját használhattuk, ami a kibérelt pavilonok (G, F és F3) helyszínéből adódóan nem volt meglepő, de jobban is ki lehetett volna előre reklámozni. Ilyenkor különösen hasznos a conbusz, de még így is sokan a Pillangó utcai metrómegálló felől választották szokásos gyaloglásukat.

Az elővételes sor hatalmas volt, a helyben vásárlósnál viszont most nagyon hamar kaptak jegyet az emberek (ez bizonyára a megdrágult jegy elővételes kedvezménye miatt alakult így). Mindenesetre egy valamivel alaposabban/lasabban végzett táskaellenőrzés után mi hamar bejutottunk.

Elsőként bejártuk a helyszíneket, amiknek most kiemelkedően jól sikerült az elrendezése: a kishínpad egy saját kis pavilont, az F3 csarnokot kapta meg, így az előadások szinte mentesek voltak mindenféle más zajtól; a többi helyszín szokás szerint kellemes távolságban volt egymástól; a karaokénak is remek termet találtak, stb-stb. Számkra nagy öröm lett az is, hogy most nem volt pankráció, így sehol sem zavarta a rá nem kíváncsi tömegeket. Mondjuk abból ítélve, hogy a „**Con Aréna**” helyszín az udvaron volt, valószínű, a pankrátorok is arrafelé lettek volna, de mindegy is ez. Viszont ha már kinti helyszín, kis kritikával élnék a pavilonok be-/elrendezését bemutató képeket illetően. Sajnos előfordul, hogy itt-ott kicsit hiányosak: nem szerepel rajtuk sem a kinti- vagy a karaoke helyszín megjelölése, sem az infopult, sem a szervezői; a mellékhelyiségek feltüntetése sosem ártana... Azért is emelem ki ezeket, mert belefutottam egy apukába, aki nem találta a „**Konzol korner**” feliratot a térképen, így elsőre nem tudta, hova vigye a gyereket az egyik versenyre.

A Nagyszínpad és a Karaoke terem tágas helyszíneinél elsőre kevésnek tűnt a székek száma (előbbinél pedig különösen zsúfolt lett az elrendezése), azonban ez később nem tűnt vészesnek. Volt viszont a Nagyszínpad mellett egy „**Lődörgő**” néven futó hatalmas tér, ami igazán elbírt volna pár széket/asztalt, ugyanakkor meg lehet érteni, hogy még a drágább jegyár mellett sincs kapacitás több ülőalkalmatosság bérlésére.

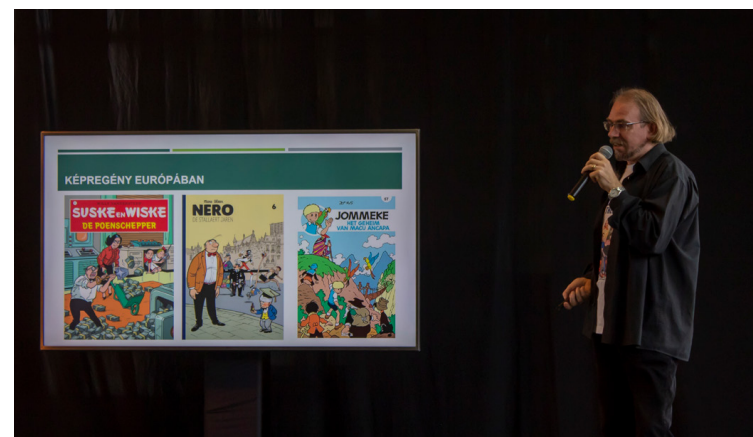
Több barátunk is élt a lehetőséggel, és visszaváltotta a nyári jegyét. Ennek helyszínét könnyedén meg lehetett találni, idővel pedig már sorban állás nélkül is átvehették a kompenzációt.

Lássuk a programokat!

Szombati napunkat szokás szerint a Nagyszínpad és az Előadó színpad közti vándorlással töltöttük, már amikor nem az árusok felhozatalát vizslattuk (jó lenne több külföldi boltot látni, itthon sajnos kevés az újdonság).

Nagyszínpadon egyik kedvencem a délelőtti AMV-verseny, sajnálom, hogy pár éve már

nincs időm/energiám vágni valamit a versenyre.... Még inkább sajnálom, hogy a kínai animék (donghuák) szinte semennyire sem jelennek meg a felhozatalban.

Volt itt még persze Animés kerekasztal (most a különleges képességekről, szerencsére kevesebb vendéggel, így mindenki véleményére jutott több idő), cosplayverseny és Tömegkvíz, amikbe belenéztünk, de több is ütközött néhány érdekesebb előadással.

A Előadó színpadon legjobban a „*Bevezetés a kínai sci-fibe*” előadás tetszett, rengeteg újdonsággal szolgált számomra, illetve „*A comicstól a mangáig*” előadás is szemléletesen hasonlította össze a különböző képregény stílusokat. Fansubber Kerekasztalt is nézhettünk, több népszerű

csapat képviselőjével; érdemes lenne ezt is többször megismételni, más vendégekkel is.

Délután Hirotaka még beült a „*A nagy vizsztatérés - Cyberpunk, Japán és az animék*” előadásra, amit a cyberpunk műfaj története szempontjából elég részletesnek és informatívnak talált.

Ezekon kívül sok-sok program várta még az érdeklődőket, a teljesség igénye nélkül: a legújabb Thor film vetítése, karaokeverseny, Halloween témájú workshopok, játékversenyek, yosakoi táncbemutató, Nitó-jutsu Seishin-ryu harcművészeti bemutató, táncitanítás. Este Final Fantasy koncert zárta a napot az olasz Chocobo Band jóvoltából, amire mi most nem tudtunk maradni.

A vasárnap is hasonlóan zajlott, amihez még hozzájött kedvenc programom, a Zene Tippmix. Anime rajongóként az egyik legjobb elfoglaltság hallgatni és felismerni a sok-sok zenéjüket, mindig remekül szórakozunk. Bár hozzáteszem, lehetnének változatosabbak is a versenyben megjelenő anime címek, és a feladattípusokban is jöhetne több újdonság már.

Nagyszínpadon most az AMV Mortal Kombatot kihagytuk, a tömegkvíz és a cosplayverseny után viszont jó volt ismét megnézni a Fanszinkron versenyt, amiben egész változatosak lettek a jelenetek. A versenyzők többnyire ügyesek, a szinkronszínész vendégek pedig mindig kellően kritikusak; ezúttal Sipka Gáborral, Kálloy Molnár Péterrel és Hermann Lillával ismerkedhetett meg jobban a közönség.

Az Előadó színpadon Dózsa Gergő ismét megtartotta nekünk kedvenc távol-keleti történelmünket: a koreai három királyság idejébe kalauzolt minket. Hirotaka „*A legjobb filmes társasjátékok*” előadást is megleste, amíg mi zenekvíztünk. Elmondása szerint Győri Zoltán előadása nagyon jó és tömény volt, kiemelte, milyen elemeket érdemes a filmekből adaptálnia a különböző társasjáték típusoknak, mitől lesz jobb egy-egy ilyen változat.

Délután érkezett még egy kis történelem, Acheron jóvoltából a Nyugati-Zhou dinasztiával ismerkedhettünk.

A többi program szombathoz hasonlóan alakult, kiemelném még a *Spy x Family* és *Chainsaw Man* vetítéseket a Crunchyroll jóvoltából, vagy az aikido előadást és oktatást.

Amit sajnáltunk, hogy a vasárnapi nap végére eléggé csúsztak a nagyszínpadi programok, így az eredményhirdetésre jó fél órát várni kellett. Személyes véleményem, hogy a Conbeugrót igazán lehetett volna rövidíteni...

Szokás szerint mindkét nap lehetett társasjátékozni is, így a barátainkkal most is ezt választottuk időnként. Itt szintén lehetne cononként valamivel változatosabb, többféle társasjáték típust kínáló a felhozatal.

A cikk zárásaként említeném még, hogy az éttermek arányával elégedettek lehetünk, a szokásosnál kicsivel több ázsiai finomságot ehettünk. Több helyen is kaphattunk sushit, taiyakit, bubble tea-t, instant tésztát, thai tésztát.

Összességében jól éreztük magunkat a rendezvényen, szerencsére nem árnyékolta be semmilyen borús hangulat, de így veterán conrajáróként hiányzik az embernek az újdonság. Most a helyszín elrendezése és 1-2 előadás működött talán így, de jöhetne több új (animéhez/távol-kelethez kapcsolódó) programtípus, ismét több japán vendég, de gyűjtői szenvedélyemnek legjobban jóval nagyobb és minőségibb árufelhozatal tetszene.

távol-kelet

KI NEM ÉRTI A „KARÁCSONY SZELLEMÉT”?

valóban nem értik a japánok, hogy miről szól a karácsony?

Írta: A. Kristóf

Bevezető

Úgy tisztességes, hogy mielőtt elkezdem a cikket részletesen kibontani, először leszögezem, mire számíthat az olvasó. Ez a cikk nem egy turisztikai ajánló, nem is egy esettanulmány, de mégcsak nem is egy összehasonlítás a nyugati és a japán karácsonyi szokásokról. Akkor mégis miről beszélünk? Hallom a kérdést. Nos, ez egy személyes vélemény, egy gondolat, egy érvelési folyamat, melyben rendszeresen fogok beszélni és példálózni Japánról és Japánból.

Ez egy olyan írási stílus, melyet angolul polemicnek, magyarul pedig polemikus írásnak neveznek. Sajnos nem találtam olyan magyar meghatározást, amelyet kielégítőnek találtam rá, azonban az angol meghatározás frappáns és rövid: „a strong verbal or written attack on someone or something” (Oxford szótár), magyarul saját fordításban: „egy határozott szóbeli vagy írott támadás valaki vagy valami ellen”. Így tehát ez a cikk egy határozott nyelvezetű kijelentésekből és azokat alátámasztó logikai cérnaszál-húzásból fog állni.

Amikor ez a cikk megjelenik, még lesz majd nem egy hónap karácsonyig. Azonban e sokak számára - mint például számomra - rettegett időszak valahogy minden évben hamarabb kezdődik, azaz a télapós-rénszarvasos-pirosas-éneklős-csen-gős-adventigyertyás (folytassa mindenki, ahogy szeretné) hangulat már áradni fog minden létező médiumból. Így úgy gondolom, a cikk aktuális lesz.

Hol van a biztos pont?

„Adjatok egy fix pontot, és én kifordítom sarkaiból a világot.” Ez a sokat idézett kijelentés Arkhimédészről származik egy történetből, melynek ő a főszereplője. Azonban minket most nem a történet érdekel, hanem amit ez a mondat jelent. A kijelentés alapján, ha valaki talál egy biztos pontot, bármit megtehet. Ez alapján gondolom senki sem fog meglepődni, ha először azzal szeretném kezdeni, hogy meghatározom, mi a karácsony.

A válasz, amit mindenki csípőből ad vagy legalább elvár, az valószínűleg a bibliai történet valamelyik verziója, megszórva egy jó adag elképesztően valószínűtlen elemmel, de mindent a maga idejében és helyén. Kezdjük a bibliai történettel, ami sokat nem segít rajtunk, ugyanis a négy evangélista közül mindössze kettő gondolta elég fontosnak, hogy leírja Jézus születési helyét és idejét. Ez így éppen vagy egyáltalán nem igaz,

ugyanis a két evangélista közül egyiknek sem sikerült megadni sem a születés idejét (még az évet sem), sem pedig annak helyét (az egyikük egy betlehemi istállóról beszél, a másik egy betlehemi fogadóról). Így a keresztény vallások sem igazán tudják eldönteni, hogy éppen mi, mikor, hol és hogyan történt. (Csak még egy érdekesség: az egyik verzió szerint a születést nem bölcs úton odakerült napkeleti bölcsek, angyalok, pásztorok, majd egy gyors távozás követte Pilátus haragja elől. A második verzió szerint se bölcs, se pásztor, se angyal, se gyors távozás, hanem 30 napig tartó pihenés, majd egy áldozatbemutató történt Jeruzsálemben.)

További problémát jelent, hogy a karácsony nyilvánvalóan nem marad a templomok falain belül, és itt kerülnek be a képbe a nem túl reális elemek, mint például a rénszarvasok, fenyőfák, télapó vagy Szent Miklós? (mindenki folytassa, ami éppen eszébe jut, nekem a személyes ked-

vencem a tiszta hó). Mind olyan dolgok, melyek nem fordulnak elő a mai Izrael/Kis-Ázsia területén. A felsorolást folytathatnám tovább, de azt hiszem a mondanivalómat megsejtette mindenki: közel sem világos, hogy napjainkban mit jelent a karácsony.

Nézzünk át egy kicsit a japán oldalra. Japánban továbbra is kisebbségben vannak a keresztények, ennek ellenére a karácsony ott is egy jelentős esemény.

gőzmozdony sem járt még Jézus idejében

nem olyan kép, amiről Izrael jut az eszembe

Talán a globalizációnak vagy talán a „konvergens evolúciónak” köszönhetően akár csak mi, úgy a japánok is alapvetően ugyanazokat a kételyes eredetű szimbólumokat használják. A konvergens evolúcióról valójában akkor beszélünk, amikor két különálló faj ugyanarra a megoldásra bukkan, ilyen például a denevérek és a rovarok szárnyai, vagy ismét a denevérek és bizonyos halfajok, melyek ultrahangot használnak tájékozódásra (vagy a fehér szakállas pirosba öltözött öregember, aki szerte a világon a karácsonnyal van összekapcsolva).

Ha szemtől szembe állítjuk, a mi karácsonyi eseményünket a japánok karácsonyi eseményével, a különbség alig érdemel említést. Igen, a japánok kicsit hozzáadtak a saját kultúrájukból, de nem ezt tettük mi is és mindenki más a világon? Persze gyakran előfordulnak érdekes képek és videók Japánból, amelyeken a karácsonyi „hangulat” talán az elvártnál jobban különbözik. Gondolok itt arra a képre, amikor egy kirakatban egy keresztre feszített Télapó/Szent Miklós látható. Nos, ez mindenképp egy meglepő kép, de vajon tényleg olyan sokat tévedtek?

japán szimbólumok egy karácsonyi képeslapon

Végezetül van egy valami, ami kérdés nélkül ugyanúgy megjelenik, mind nálunk, mind pedig Japánban. A fogyasztás. Itt természetesen a jól ismert ajándékvásárlásról és egyéb kedvezményes árajánlatokról van szó. Ezt a témát nem szeretném erőltetni, mindenki tudja, miről van szó, mindenki a saját bőrén megtapasztalta és meg fogja tapasztalni, hogy a decemberi hónap bizony a kiáradó szeretetnél csak a pénzből kér többet.

Így tehát igencsak nehéz és egy kicsit képmutató ujjal mutatni a japánokra és az általuk gyakorolt fura/meglepő karácsonyi szokásokra, amikor mi sem igazán tudjuk eldönteni, hogy pontosan mi a normális. Egy japán személy ugyanazzal a joggal írhatna egy ehhez hasonló cikket, amiben bármiféle túlzás nélkül elmondhatná, hogy az európai karácsonyi szokások bizony rendkívüliek és felettébb meglepőek.

Ezzel a gondolattal befejeztem a cérnaszállhúzást, és a szőnyeg vagy ebben az esetben inkább a zsebkendő elkészült. A következtetések nem túl meglepőek, de nem is szántam őket polgárpukkasztónak, és úgy gondolom, hogy ez így van rendjén. Mégis újraolvassva a cikket, egy enyhe csalódás érzettel maradtam. Az érvelés után végül is nem derült ki, hogy mit is akar jelenteni ez a „karácsony szelleme” kijelentés, jelentsen bármit is. Úgy gondolom, itt csak személyes véleményem - még személyesebbel, mint eddig - tudok válasszolni.

A karácsony és minden, ami ez alatt a szó alatt értendő egy teljes mértékben egyéni és

szubjektív esemény/tapasztalat. Határozott véleményem, hogy semmilyen vallásnak, egyetlen cégnek vagy szolgáltatónak sincs joga ahhoz, hogy magáénak tulajdonítsa ezt az eseményt. Elképesztő arcátlanság, amikor egy pap, egy kirakat, egy tévéreklám vagy egy plakát, esetleg egy szórólap szégyentelenül kijelenti, hogy „az igazi karácsony (szelleme)...” (fejezze be mindenki a tapasztalataival vagy éppen a kedvencével). Végezetül a gondolataimat Thomas Jefferson, az Amerikai Egyesült Államok harmadik elnöke - számomra elsősorban egy kiemelkedő gondolkodó - szavaival szeretném zárni, aki egy levelét így fejezte be: „with the compliments of the season”. Saját fordításban: „az időszaknak megfelelő üdvözléssel”. Úgy érzem, bármiféle magyarázat az én részemről csak rontana eme szavak tömör, mély és kedélyes jellegén. Éppen ezért itt meg is állok.

Godzilla nem áll messzebb a karácsonytól, mint a rénszarvasok

zene

ROCKET PUNCH

Írta: Balu

A legutóbbi zenés cikkben ígértem, hogy nem csak fiúkról lesz szó, úgyhogy elhoztam bemutatásra az egyik kedvenc 4. generációs lánybandámat.

Miért ők?

Jó kérdés. (Talán nem kéne olyan kérdéseket feltennem, amikre nem tudok válaszolni.) Nehéz megmondani, hogy miért rájuk esett a választás, hogy a kevésbé ismert bandák közül mégis több figyelmet fordítsak nekik. Hiszen nem rajongok minden számukért és nem is tartom őket kifejezetten egyedinek. Valahogy mégis sikerült megfogniuk.

A **Bouncy** volt az első szám, amit hallottam tőlük még 2020-ban, amikor megjelent. Egészen jól elvoltam vele, illetve ezzel együtt bepótoltam az első számukat is. Ám akkor ütött be igazán a „rakéta”, amikor 2020 nyarán kijött a **Juicy**. Rengeteget hallgattam. Nagyjából ez ment felváltva a To Be Or Not To Be-vel, ahogy a ONEUS-cikkben említettem ([AniMagazin 69.](#)). A 2021 kicsit kiesett, mivel egyetlen comebackjük volt, ami nem igazán fogott meg. De aztán jött a 2022 és a **Chiquita**, amit imádtam. Ekkorra a különböző bandák tagjainak tanulásában is szereztem egy kis gyakorlatot, és a 24. bandaként meglettek ők is. (Igen, pontosan számontartom.) Ám míg némely bandánál ez tényleg kimerült annyiban, hogy be tudtam azonosítani név szerint az összes tagot, náluk azt éreztem, hogy sokkal közelebb kerültek hozzám.

Újra felfedeztem a régebbi számaikat (így lett a **Bim Bam Bum** is kedvenc), illetve egy-két olyan videóhoz is megjött a kedvem, amiben például saját maguknak csináltak koreográfiát a **The The** című b-side-hoz. Azóta pedig várok minden újdonságot, idén nagyon beindult a biznisz: 2 koreai és 2 japán comeback is volt.

Honnan jönnek és kik ők?

2019 augusztusában debütált a 6 tagú banda a **Bim Bam Bummal** a Woollim Entertainment kiadónál. (Egyéb előadók a cégnél a Golden Child, a Drippin, az Infinite, Kwon Eunbi, illetve korábban a Lovelyz.)

A banda fele részt vett a Produce 48-ban, így jóban vannak pár IZ*ONE-taggal, sőt, olyan pletykákat is olvastam, hogy az IZ*ONE feloszlása után Eunbi és Chaewon csatlakoznak hozzájuk, de mint látjuk, ez nem történt meg.

A hat tag tehát a következő:

Juri a legidősebb a csapatban, és egyben az egyetlen, aki Japánból származik. Korábban AKB48-tag is volt, illetve a Produce 48-ban is részt vett, ahol 16. helyet ért el. Néhány dramában is szerepelt színészként.

Yeonhee a banda leadere, elvégre ő tanult be és gyakorolt a leghosszabb ideig a cégnél. Nemcsak énekel, hanem rappelni is tud, illetve szerintem nyugodtan kaphatna egy visual címkét is. Sokszor ő van középen, és szerintem őt nevezhetnék a csapat arcának. (Vagy csak nagyon elfogult vagyok vele, mert ő a kedvencem.)

Suyun a következő a sorban, ő is volt a Produce 48-ban, ahol 47. lett. (No, nem a 48-ból, hanem a 96-ból.) 10 centivel magasabb a többi tagnál, úgyhogy kicsit ki tud lógni a sorból, de ennek megfelelően jól eltalálja a magas hangokat. Illene rá a mókamester jelző is.

Yunkyoung pedig a legalacsonyabb, de majdnem a legcukibb is. Ő is tud rappelni, a farkasszem pedig az ő játéka, mert mindig nyer benne. Elvileg a leaderen kívül nincsenek megerősített pozíciók, de egyes oldalak és fanok szerint ő a main dancer.

Sohee már tényleg a legcukibb, a hivatalos források (mint a Kprofiles) ezt alá is támasztják. Szintén volt a Produce 48-ban, a 43. helyen végzett. Benem ő maradt meg igazán rapperként a számokból. Meg korábban rövidhajúként is, alig ismertem fel, amikor valamelyik videóban hosszú szőke hajat kapott. Mellesleg gamer, a League of Legends a kedvenc játéka.

Dahyun pedig a maknae, akinek a születésnapja egy napra esik az enyémmel. Durva belegondolni, hogy 12 évesen került a céghez gyakornokként, és 2019-ben 14 évesen debütált, meg nem mondtam volna ránézésre.

Diszkográfia

Mivel csak 6 koreai comeback volt eddig a debütszámmal együtt, arra jutottam, hogy röviden bemutatom őket egyesével. A kötőjel egyik oldalán az album (pontosabban mondva extended play) neve, a másik oldalán a title track címe van.

Pink Punch – Bim Bam Bum

A legtöbb számukra jellemző a retró beütés, és ez a 2019-es **Bim Bam Bumra** is igaz. Elég ránézni a színekre, a fényekre meg a csillogós, flitteres ruhákra, hogy az embert elkapja a diszkóhangulat. A szám is ezt idézi, habár például a refrén inkább modernebb hangzású. A

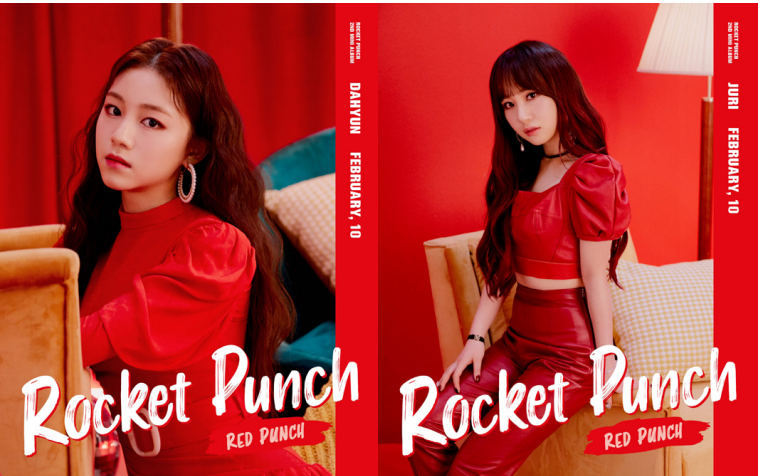
klipben a kedvenc részem az utolsó refrén alatti séta, egyszerűen nem tudok betelni vele. A koreográfia is eléggé megfogott, illetve maguk a lányok, már a videó elején bemutatták, hogy bárki lehetne visual, és Yeonhee is itt ragadta meg a figyelmem.

Red Punch – Bouncy

2020 elején tért vissza a banda egy újabb számmal. A koncepció ezúttal egy bevásárlóközpont nagyon élénk színekkel. Az MV-re legjellemzőbb outfit a sárga mintás szerintem. Éneklés helyett sokszor inkább kiabálós, együtt kántálós, nagyon vidám szám. Ahogy említettem, ez volt az első, amit hallottam tőlük. Különösen az előrefrén tetszett, illetve hogy tényleg kicsit pattogós a zene.

Blue Punch – Juicy

Ez az a szám, ami 2020 nyarán fanná tett. Szintén találó a címválasztás, mert valahogy léduosan édesnek érződik szám. A videó olyan, mint ha egy régi fagyireklámot néznék ezekkel a ruhákkal és hátterekkel. Nem vagyok annyira oda a nyári számokért, de ez rögtön a kedvencem lett. A koreográfia is talán az egyik legszórakoztatóbb a Rocket Punch-számok közül. Főleg a gyors pattanós részeket szeretem, amik nagyon jól mutatnak. Azt hiszem, Yunkyoung elvitte a reflektorfényt az MV-ben is, a dance practice-ben meg még inkább.

Ring Ring (single)

Ha a **Bim Bam Bum** csak retró beütésű, akkor ez a szám maga a retró megtestesítése. A fekete-fehér pöttyös ruhák vagy éppen a színes ruhák, a hajstílusok, a hajpánt, a fények, a régi kocsik, minden is retró benne, amit csak el tudunk képzelni. Ezúttal a hangzás is szinte teljesen az, esetleg a rap egy kicsit kevésbé, de az is illik a számba. Yunkyoungnak meglepően jól állt a rövid haj, Sohee pedig lenyűgözött a hosszú szőke frizurával. Sokáig nem szerettem magát a **Ring Ringet**, de aztán sikerült megbarátkoznom vele. Arra is mostanában jöttem rá, hogy tök jó koreográfiája van. A single albumon kiadtak hozzá egyébként egy akusztikus verziót is, ami ugyanennek a számnak a kevésbé partizós, inkább érzelmes változata.

Yellow Punch – Chiquita

2022 februárjában jelent meg a szám, ami bár elsőre kevésbé fogott meg, azóta nagy kedvencem lett. Tulajdonképpen ötvöz mindent, amit szerettem a korábbi számokban. Van egy retrós hangulata, nem maradt el az édes hangszín sem, kellemes nézni a koreográfiát és gyönyörűek a lányok, mindenkinek vannak jó pillanatai az MV-ben. Nagyon tetszett a videó is a tükörökkel, fényekkel. Ha választani kéne, szerintem Suyuné lett ez az éra.

Flash (single)

A legújabb comeback, ami ezúttal eléggé másra sikerült, mint a többi. Új hangzás, új téma, újfajta hátterek. A „lights, signal, action” rész a szövegből nagyon fülbemászó, de alapvetően sajnos kevésbé vett meg a szám a nagyon magas hangszínével. Ebben a koreográfiában is vannak szimpatikus részek, illetve nagyon tetszett Suyun kék haja. Azt hiszem, ezúttal Juri került kicsit előtérbe.

A japán számok

A japán számok a Yoshimoto Music Co. közreműködésével készültek, és összességében elmondható róluk, hogy némelyik K-pop-bandához képest sokkal jobban illenek a számok a japán nyelvhez, így szerencsére nem is hangzik olyan furcsán a lányok kiejtése, hangsúlyozása. 2021-ben adták ki az első japán számukat, ami a **Bubble Up!** volt, a **ドキドキLOVE** pedig idén októberben jelent meg. Mindkettő nagyon vidám, talán túlzásnak is érződhet, ugyanakkor szerintem pont emiatt már-már egy kicsit szomorkás hangulatot is hordoznak. Júniusban jött még a **Fiore**, ami inkább egy elegáns, virágos koncepció. Kis fantáziával még egy kis GL baitet is beleláthatunk. Az egyetlen problémám, hogy a dance break eléggé elűt a szám többi részétől.

Több részletbe nem szerettem volna bele-menni, inkább „beszéljenek magukért a képek” jellegű cikknek szántam, ami remélhetőleg meg-

hozza egy-két olvasó kedvét ahhoz, hogy belehall-gasson a Rocket Punch számaiba. Nekem tényleg kedvenceim lettek, a cikk írása alatt pedig talán meg is találtam a választ, hogy miért. Szeretem a vidám, retrós koncepciójukat, szívesen nézem, ahogy táncolnak, és mindig várom, hogy ki milyen outfitben fog legközelebb levenni a lábamról.

Név: Rocket Punch

Fandom: KETCHY

Tagok: 6

Debütálás: 2019

Első szám: Bim Bam Bum

kreatív

LERYSSA INTERJÚ

Írta: cosplay.hu

Ezúttal egy fiatal, de annál tehetségesebb cosplayest kerestünk fel, aki ugyan pár éve vágott beleaversenyzésbe, de már komoly sikereket ért el.

Kérlek, mutatkozz be nekünk pár mondatban.

Sziaztok, a nevem Doszpod Kitti. A cosplayer nevem Leryssa.

Mikor találkoztál először a cosplayjel, hogyan kezdted bele?

Kiskoromtól kezdve az alkotás és a kreativitás az életem része volt. Mindig is vonzott az anime és gamer világ. 2018-ban döntöttem el, hogy megpróbálkozom én is a legelső cosplayem elkészítésével. A League of Legendsből Star Guardian Jannát választottam. Amikor elkészültem vele, kíváncsi voltam a tapasztal cosplayerek véleményére, ezért elmentem életem legelső Mondo-Conjára, ahol indultam a craftmanship versenyen. Nagyon pozitív visszajelzéseket kaptam és Con felfedezettje jelölést értem el. Innentől kezdve nincs megállás.

Az elejétől kezdve megtervezni és megalkotni valamit. Mit miből és hogy lehetne megcsinálni.

A craftmanship részt (kosztümkészítés, technikás dolgok) vagy a színpadi fellépés oldalát kedveled jobban a cosplaynek?

Határozottan a craftmanship rész a kedvencem. Az elejétől kezdve megtervezni és megalkotni valamit. Mit miből és hogy lehetne megcsinálni. Mindig szeretek új technikákat tanulni, és fejleszteni a már meglévő tudást. Ilyenkor tudok legjobban kikapcsolódni.

Melyik alapanyagokkal dolgozol legszívesebben, és mi az, amit szívesen kipróbálnál, de még nem volt rá lehetőséged?

Amikor elkezdtem a cosplayezést, még nem túl jó minőségű anyagokkal dolgoztam, de akkor csak azokat tudtam elérni. Mindig szeretek új alapanyagokat, eszközöket megismerni. Próbálok minden jelmezem során új technikákat és ezáltal új alapanyagokat kipróbálni. Az abszolút kedvencem az EVA foam és a foam clay. Nagyon kikapcsol a csiszolás, olyankor teljesen belemerülök a jelmezkészítésbe. Tetszik benne, hogy szinte bármi kialakítható belőle. Másik nagy kedvencem lett az air brush festés. Előtte soha nem szerettem festeni, de amint lett és kipróbáltam, beleszerettem. Azóta alig várom, hogy ez a rész következzen. A következő alapanyag, amit ki szeretnék próbálni, az az epoxi gyanta.

Több rendezvényen is értél már el helyezéseket és kaptál jelöléseket. Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?

Minden jelölésemre és helyezésemre büszke vagyok! Minden versenyt hatalmas élménynek élek meg, legyen szó kisebb vagy nagyobb rendezvényről. Ha választanom kell, akkor kettő eredményemnek örültem a legjobban. Az egyik a Vien-

na Comic Conon megrendezett Cosplay Central Crown Championships armor kategóriás beválogatásom. Igaz, helyezést ott nem értem el, viszont hatalmas élmény, tapasztalat és megtiszteltetés volt, hogy a Pink Mercymmel beválogattak. A másik ilyen eredményem, az a mostani Europa Cosplay Cup selejtező megnyerése volt Ganyuval. Nagyon izgatottan várom már a Toulouse-i döntőt. Próbálom majd a legjobbat kihozni magamból a versenyen!

Melyik cosplayedet szereted a legjobban, és miért?

Igazából minden cosplayemet szeretem, mindegyiket más miatt, legyen akár páncélos vagy varrós kategória. A Star Guardian Jannámat azért szeretem, mert azzal kezdődött minden. A Pink Mercyt, mert hatalmas (170 cm széles) szárnyam volt, és VIECC-re kijutottam vele. Tarecgo-sát azért, mert ő volt a legelső igazi páncélos cosplayem, és tetőtől talpig világítok benne. Ganyut pedig azért, mert soha nem gondoltam volna, hogy egy varrós jelmezen is ennyit lehet festeni,

és kijutottam vele az Europa Cosplay Cup döntő-re. De így belegondolva, a legelső cospalyem áll a legközelebb a szívemhez.

Van olyan versenycélad, amit mindenképp szeretnél elérni? (akár az adott versenyen való részvétel vagy megnyerni valamely díjat)

Kimondottan ilyen versenycéloom nincsen, inkább szeretnék minél több versenyen, akár itthon, akár külföldön részt venni és eredményt elérni. Az idei versenycéloom az volt, hogy kijussak

egy nemzetközi versenyre. Mivel ez megvalósult, a következő célom, hogy az Europa Cosplay Cup döntőjében eredményesen képviseljem Magyarországot.

Van-e még álom cosplayed, amit nagyon szeretnél elkészíteni, és miért pont az?

Mindig amin éppen dolgozom, az az álom cosplayem. Persze az elkészítésre váró cosplayek listája folyamatosan bővül.

A cosplayen kívül van más hobbid is? Mennyire vagy benne az animés vagy a gamer kultúrában?

Mivel a cosplayezés mellett dolgozom és épp a 2. diplomámat csinálom, nem marad időm más hobbira. Persze kikapcsolódásként sok animét nézek és gamelni is szeretek. Anno még PS1-en kezdtem el játszani, és nagyon örülök, hogy a mai napig működik a konzol. Manapság már PC-n és PlayStation 5-ön játszok, nagyon be tud szippantani 1-1 játék. Akár single player, akár multiplayer játék, minden jöhet.

Van kedvenc hazai vagy külföldi cosplayesed?

Rengeteg hazai és külföldi cosplayest követek. Nyilván egyik kedvencem Kamui. Mióta el-

kezdtem cosplayezni rengeteget tanultam tőle. Mellette még nagyon kedvenc Tiffany Gordon, Kinpatsu és Lightning cosplay.

Közösségi oldalak:

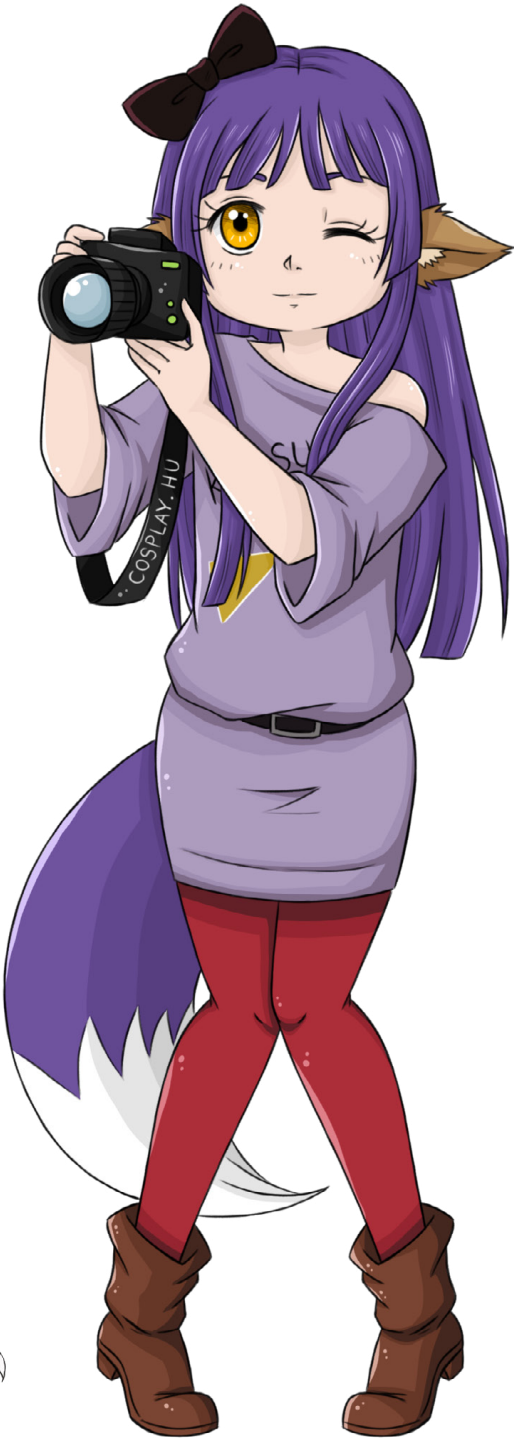

Photoshoot Ajánló

Minden számban szeretnénk pár izgalmas és látványos photoshootot ajánlani nektek, melyeket teljes egészében a Cosplay.hu weboldalán nézhettek meg, ha felkeltette az érdeklődéseteket.

Aki esetleg nem tudná, mi is az a photoshoot, annak elég lesz csak ránéznie a képekre és máris tiszta lesz a dolog. Amikor a cosplayesek külön elvonulnak stúdiókba vagy speciális helyszínekre, ahol profi fotósok képeket készítenek róluk. Ezeket a fotózásokat alaposan megtervezik, elkészítik, majd utómunkálatok után a közönség elé tárják. Reméljük, tetszeni fog nektek ez az új rovat, és ha esetleg neked is lennének olyan fotóid, amiket szeretnél megosztani velünk, akkor [ITT](https://cosplay.hu/hogyan-keszuljek-fel-egy-cosplay-fotozasra-22824.cp) tudod feltölteni, vagy ha esetleg kezdő vagy még, és nem tudod hogyan állj neki az egésznek, hogy rólad is jó képek szülessenek, akkor érdemes elolvasni Ihász Ingrid cikkét, ahol rengeteg tippet kaphattok.

(<https://cosplay.hu/hogyan-keszuljek-fel-egy-cosplay-fotozasra-22824.cp>)

Kuro

Forrás: Genshin Impact
Karakter: Xiao

Fotós: DGábor fotó – fotozook
Tovább a Galériába...

Nity

Forrás: Re:Zero kara hajimeru
isekai seikatsu
Karakter: Rem

 Fotós: DGábor fotó – fotozook [Tovább a Galériába...](#)

Shidoni

 Fotós: Katica [Tovább a Galériába...](#)

Forrás: Genshin Impact
Karakter: Keqing
Helyszín: Margitsziget – Japánkert

Child of the elder blood cosplay

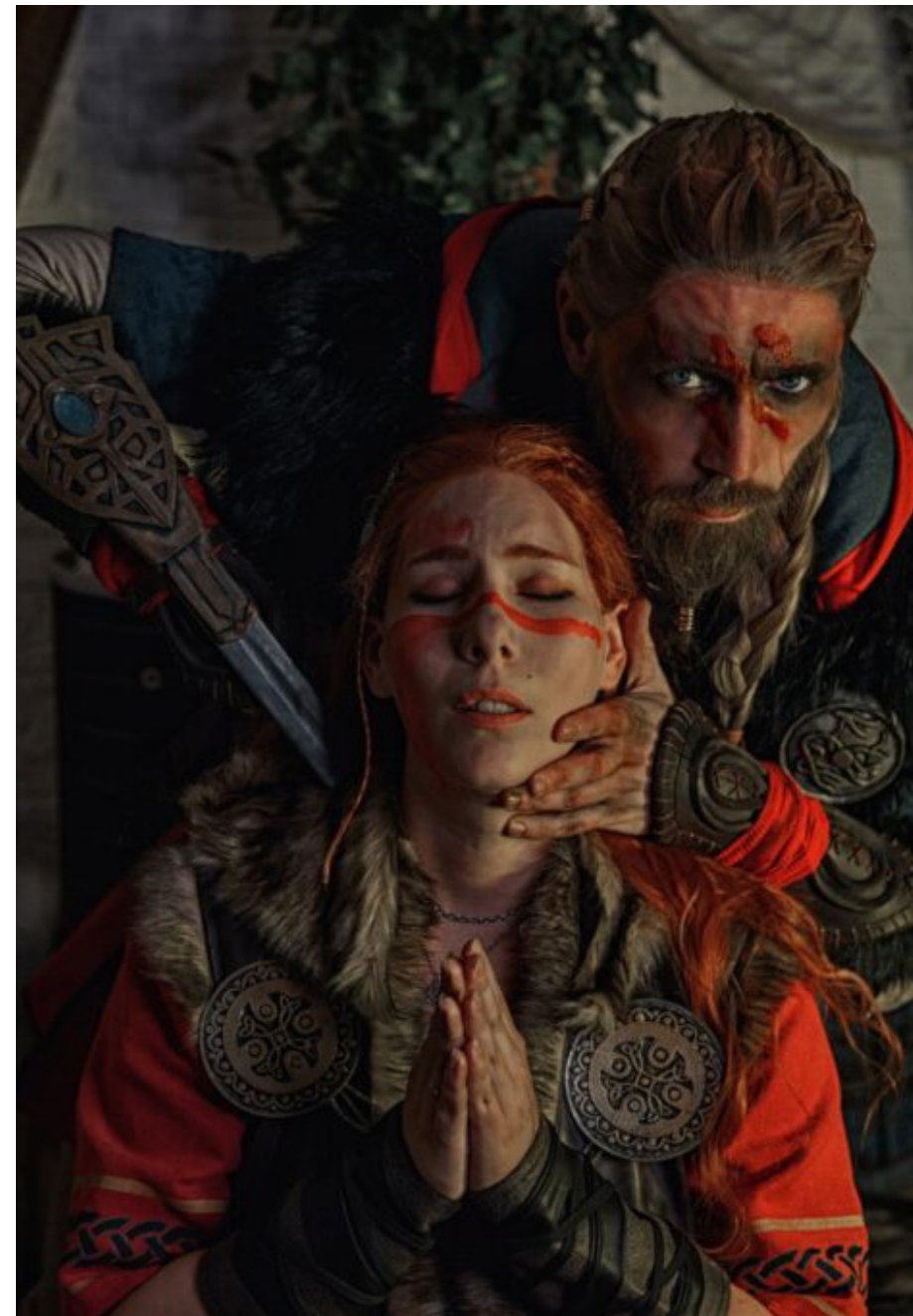
Forrás: The Witcher 3: Wild Hunt
Karakter: Cirilla Fiona Elen Riannon

Fotós: Botos Laura
Tovább a Galériába...

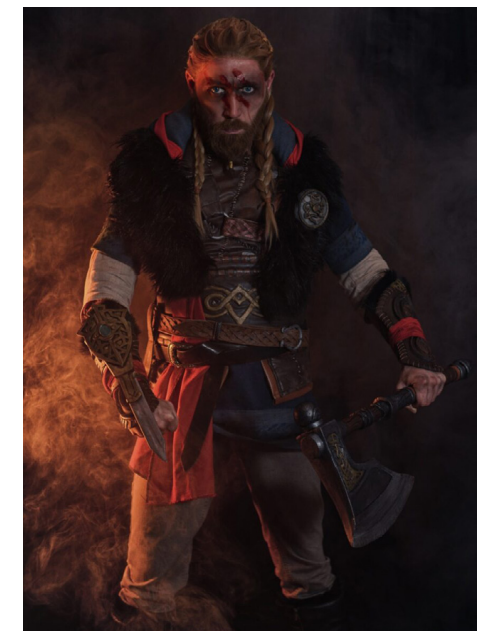
Tenshi & Kumori

Fotós: Kumori
Tovább a Galériába...

Forrás: Assassin's Creed Valhalla
Karakter: Eivor Varinsdottir & Ciara Ingen Medba

sensei tutorial

JAPÁNTANULÓS FORRÁSGYŰJTEMÉNY

avagy minden, ami a japántanuláshoz kellhet

Írta: Balu

Miután a kérdőívre érkezett javaslatként, hogy lehetnének nyelvleckék, arra jutottam, hogy ahelyett, hogy megpróbálnék valamilyen nyelvtani szerkezetet elmagyarázni, inkább összegyűjthetném azt a több tucat oldalt, ami ezt már megtette. Korábban már nagy vonalakban bemutattam, hogy milyen nyelv is az a japán. (*AniMagazin 64.*) Ez a cikk pedig egy gyűjteménye lesz azoknak az oldalaknak, appoknak, videóknak és egyébeknek, amik hasznunkra lehetnek, ha otthonról tanulunk japánul autodidakta módon, de azt hiszem, hogy tanár mellett is nagyon hasznosak tudnak lenni.

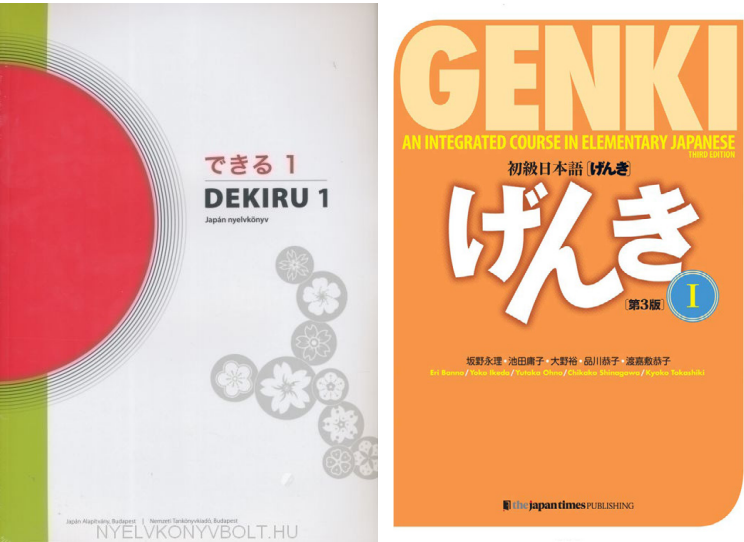
Azt leszögezném, hogy mivel magántanárnál kezdtem a nyelvtanulást, a kezdőknek ajánlott anyagokkal nekem nem igazán van tapasztalatom, de azért igyekeztem utánaolvasni azoknak, amiket megemlítek, illetve nem titok, hogy az elhangzó oldalak és appok egy nagyobb részével az egyik legnagyobb japántanulós Discord-szerveren találkoztam, de erről később.

(Megjegyzés: mivel angolul lényegesen több anyag elérhető, mint magyarul, a cikkben feltételezzük azt, hogy ha valamiről nem mondom, hogy magyar, az alapértelmezetten angol, illetve amiről nem mondom külön, hogy fizetős, az teljesen ingyenes.)

Tankönyvek

Őszinte leszek, én soha nem tanultam tankönyvből, legfeljebb pár fénymásolt oldallal találkoztam, így véleményt sem tudok mondani róluk.

Szerintem az ingyenes honlapok jobban megérik, a tankönyveket valahogy mindig unalmasnak találtam. De ha valaki mégis e mellett döntene, itt a választék. Abszolút kezdőknek három könyvet szoktak ajánlani. A legelterjedtebb a **Genki**, a KRE-n is ennek az első és második kötetéből tanulnak a kezdő japánosok. Viszonylag részletes nyelvtani magyarázatok vannak benne, így egyedül is jól használható – ám az egész angol nyelvű. Kifejezetten magyaroknak készült a **Dekiru** című könyv, van ismerősöm, aki használta és szerette. Illetve találkozhatunk még a **Minna no Nihongo-val**, az Újpesti Babits Mihály Gimnáziumban például ebből tanulnak, erről a japánérettségiről szóló cikkemben is írtam. (*AniMagazin 68.*) Van, aki ezt a könyvet szereti a legjobban, ám erről sem hallottam, hogy van magyar kiadása. Magasabb szintre (N3 körülről) ajánlják a **Tobira** nevű könyvet, illetve a JLPT nyelvvizsgára felkészítő **Shin Kazen Mastert**.

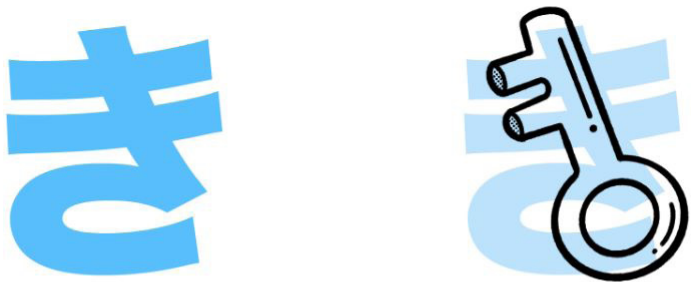

Kanák (hiragana és katakana)

Amikor belevágunk a japántanulásba, általában az első lépés megtanulni a két szótagírást, a hiraganát és a katakanát. Ez kétszer 46 írásjegyet jelent, plusz a zöngésítő jellel kiegészített változatokat meg pár kombinációt, ami kevésbé bonyolult, mint aminek hangzik. Ehhez elsősorban a ToFuGu oldalt ajánlom, egyrészt mert minden kanát meg lehet rögtön hallgatni a hangszóró ikonra kattintva, másrészt pedig mert mindegyikhez tartalmaz egy kis angol segédletet, hogy miről tudjuk könnyen megjegyezni. Van belőle *hiragana* és *katakana* verzió is. De ha magyar forrást szeretnénk, Györkei Máténak van a hiraganához *két jó hosszú videója*, ami egy teljes oktatóanyagot tesz ki. Ám úgy a legeredményesebb a tanulás, ha tudjuk a megtanultakat gyakorolni és folyamatosan ismételni is, erre pedig a *realkana* oldalt ajánlom, itt be tudjuk jelölni, hogy melyik oszlopot tudjuk már a kanákból, és annyi a dolgunk, hogy rōmaji-val, tehát latin betűkkel beírjuk a látott kanát.

Szókincs

Ha már tudunk olvasni, akkor következőnek az alapszókinccset és a nyelvtant szeretnénk eljáratni. Ezt tehetjük egyszerre vagy egymástól függetlenül is, talán egyszerre kevésbé tud untatni. Egy nagyon jó barátunk lehet szótanulásnál az *Anki app*, ami tulajdonképpen olyan, mintha szókértéket használnánk.

き is just the K sound plus い, making a ki sound.

In fact, it sounds just like the word "key" which is the mnemonic we end up using.

ToFuGu

[INTRO](#) [HIRAGANA](#) [KATAKANA](#) [STUDY](#) [EXTRA](#) [BLOG](#) [APP](#)

Study
With 71 Hiragana Characters

Type this character's rōmaji equivalent.

High scores are enabled.

Use the spacebar to submit your guess and/or see the answer.

ね

REAL KANJI ne

Download on the App Store

realkana

にってい
日程

Noun

schedule, program, programme,
agenda

<1 p

<10 p

1 n

4 n

Újra

Nehéz

Jó

Könnyű

Anki

Ám az alapján, hogy mennyire vagyunk biztosak abban, hogy tudunk egy szót, rá tudunk nyomni, hogy hány nap múlva szeretnénk viszontlátni, ismételni. (Ez a spaced repetition – vagyis időközönkénti ismétlés tanulási technikája.) Bejelentkezés után kereshetünk a *publikus, előre elkészített deckek* közt olyat, ami lefedi a kezdő szókinccset. Leginkább a Tango (N5) és a Core 2k/6k nevű deckeket szokták ajánlani, utóbbi a leggyakoribb 2000, illetve 6000 szót jelent. Azonban ne essünk bele abba a hibába, hogy az elején nagyon motiváltak vagyunk, és mondjuk napi 30-40 szót megtanulunk, aztán egy-két hét múlva belefulladásunk a sok ismétlendő szóba, és ott hagyjuk az egészet a fenébe. Ezek a deckek is angolul tudóknak készültek, ám a

letöltés után úgy szerkesztjük őket, ahogy akarjuk, tehát gyakorlatilag az is működőképes, ha utána kiszótárazzuk a szavakat, és úgymond magyarsítjuk a decket. Egyéb szótanuláshoz hasznos ingyenes oldal például a Memrise és a Quizlet, amik hasonlóan szókétyaként működnek, ám ezekhez nem tudok előre elkészített szólistákat javasolni.

Nyelvtan

A legnépszerűbb magyar oldal a *Japán percek blog*, ami nagyjából N4-es szintig viszi el a nyelvtani anyagot, és persze ezen keresztül szókinccsel is találkozhatunk. De találkoztam már a *Budō baka bloggal* is, ahol vannak tök jó cikkek, amik a japán szakkifejezéseket is megnevezik, ám egyelőre ez a pár cikk kevés a rendszerszerű tanuláshoz. Külföldi körökben pedig *Tae Kim nyelvtani útmutatóját* szokták ajánlani, ez is egy teljesen ingyenesen elérhető angol oldal, aminek a célja, hogy megtanítsa az alapszintű nyelvtant. Hasonló, csak kicsit lényegre törőbb a *Sakubi*, e mellett is dönthetünk. Általában az a cél, hogy minél hamarabb átrádjuk magunkat ezen, aztán mehesünk mangát vagy egyéb könyvet olvasni, hogy

Most már jöhetnek példák?

1. わたし は おそい です。(watashi wa osoi desu) "Kések"(=késésben vagyok) vagy "Lassú vagyok."
Igazából az おそい (sooi) jelenthet későt és lassút is. Itt látszik, hogy a szó jelentésén múlik a "létiige" sorsa.

2. わたし は たかい です。(watashi wa takai desu) "Magas vagyok". A たかい (takai) drágát is jelenthet, de fontos most ez? Csak anyagi drágaságot jelent, és (némi naiv szemlélettel) nem vagyunk mi rabszolgák.

To showcase these points, let's look at the Japanese adjective for "new": *atarashii* 新しい. Remember that this single word can stand for "to be new," "is new," "are new," as conjugation in general does not take into account grammatical person.

1. (これは) 新しい本です。
(Kore wa) atarashii hon desu.
(This is) a new book.

2. この本は新しい。○
Kono hon wa atarashii.
This book is new.

3. この本は新しいだ。X (90%)/△ (5%)/○ (5%)
Kono hon wa atarashii da.
This book is new.

Dialect Note: In the dialects of the prefectures *Nagano* 長野, *Yamanashi* 山梨, *Shizuoka* 静岡, and *Aichi* 愛知, Ex. 3 is not ungrammatical and is, in fact, used in an emphatic way. For the rest of Japan, the particle *n/na* の/な .

IMABI

We will now learn the past tense of the state-of-being. To say something was something, attach 「だった」 to the noun or na-adjective.

In order to say the negative past (was not), conjugate the negative to the negative past tense by dropping the 「い」 from 「じゃない」 and adding 「かった」.

Conjugation rules for the past state-of-being

1. **Past state-of-being:** Attach 「だった」 to the noun or na-adjective
Example: 友達 + だった = 友達だった

2. **Negative past state-of-being:** Conjugate the noun or na-adjective to the negative first and then replace the 「い」 of 「じゃない」 with 「かった」
Example: 友達 じゃ ない → 友達 じゃ な かった = 友達 じゃ な かった

Tae Kim nyelvtani útmutató

Japán percek blog

lássuk, hogy a gyakorlatban hogy működnek ezek a nyelvtani koncepciók. Van még az *IMABI* nevű oldal is, ami elsősorban nyelvtannal foglalkozik. Azonban ezt azért nem tudom kezdőknek ajánlani, mert nagyon-nagyon részletes, minden apróságra kitér, és rengeteg nyelvészeti kifejezést használ. Haladóként érdekes, de kezdőként egyszerűen túlterheli az embert.

Ha nem egy olyan oldalt keresünk, ami sorban végigveszi a nyelvtanokat, hanem egy konkrét nyelvtani szerkezetre keresünk rá, akkor nyugodtan kattintsunk a találatok között a Wasabira, jó nyelvtani magyarázataik vannak. Azonban ha a JLPT Senseijel találjuk szembe magunkat, akkor legyünk kicsit szkeptikusabbak, mert sokszor akad hiba a példamondatokban.

Kanji

A kanákon túl van a harmadik írásrendszer, ami viszont nem olyan, mint egy ábécé, vagyis hogy hangokat jelenít meg, hanem inkább fogalmakat, ötleteket, egész szavakat. Ebből következik, hogy rengeteg van belőlük, a japánok is életük végéig találkozhatnak új kanjikkal. 2136 azoknak a kanjiknak a száma, amit a japánok a középiskola végéig megtanulnak, bár ettől azért többet is el tudnak olvasni. De ez nem jelenti azt, hogy mindre szükség lenne feltétlen a hétköznapiakban. Mindenféle tesztek alapján az én kanjitudásom 1600-ra tehető, és témától függően jól boldogulok mangával, hírekkel és társaikkal.

A lényeg, hogy ez nem úgy működik, hogy előre megtanuljuk az összes kanjit, aztán utána állunk neki bármit is olvasni, hanem időközben a szavakkal együtt tanuljuk meg őket. Ha már hozzászokott a szemünk a kanjik felismeréséhez, akkor ez annyit tesz, hogy minden szónak meg kell tanulni a kiejtett, illetve a kanjival leírt alakját (mint ahogy az angol is tud elég érdekes kiejtés-írás különbségeket összehozni).

Nézzük előbb, hogy mit nem ajánlok. Elsősorban azt, hogy egyesével, elkülönítve tanuljunk kanjikat. Egyszer talán írok erről is cikket. Rövidre fogva, a legtöbb kanjinak több olvasata van, és ezeket hiába magoljuk be: ha látunk egy kanjival leírt szót, attól még nem fogjuk tudni kiolvasni, ha csak tippelgetni próbálunk, hogy éppen vajon melyik olvasatra lesz szükség. Pont ezért érdemes olyan szavakat megtanulni, amiben benne van az adott kanji, így ha látjuk a szót, ki tudjuk olvasni, ráadásul értjük is. Ennek az ellenkezőjét csinálja az RTK (Remember The Kanji), ezt érdemes lehet elkerülni, ha nem random kulcsszavakat akarunk megtanulni az írásjegyekhez (amik nem feltétlen fedik le teljesen a jelentést, kiejtést pedig tudtommal egyáltalán nem tanít). A legegyszerűbb, ha a szókinccsel együtt vesszük a kanjikat is, esetleg ehhez is kereshetünk Anki-decket.

Hogyan tovább?

Ha megvannak az alapok, tehát tudunk gond nélkül kanákat olvasni, nagyjából értjük a

nyelvtan működését, van valami minimális szókincsünk, ráadásul még valamennyi kanjit is felismerünk, akkor nincs más hátra, mint hogy bele vesszük magunkat a tartalomba. Jó eséllyel az első mangánál, animénél, LN-nél rengeteget kell szótárazni, nyelvtant keresni, de ez az idővel egyre jobb lesz, addig pedig próbáljuk meg kiélni az apró örömeiket, amikor megértünk valamit teljesen magunktól. Egy-egy tipikus kezdő olvasmány lehet például a Yotsuba to! manga, illetve a Kuma Kuma Bear light novel, amiknek valamivel egyszerűbb a nyelvezete. De lehet, hogy több motivációnk lesz olvasni, ha olyat választunk, ami tényleg érdekel. Animére, doramára ugyanezt tudom mondani, sőt, az kimondottan jó lehet, ha olyat nézünk, amit már korábban láttunk, így nem borulunk ki azon, ha nem értünk valamit, hiszen úgymint ismerjük már a sztorit. Ugyanakkor fontos, hogy ne akarjunk rögtön mindent érteni és kiszótárazni. Élvezzük, amit csinálunk, és ne teljen egy

órába megnézni egy 20 perces animerészt, hiszen pont az élményt veszi el. Az is tanulás, ha csak nézünk a részt, és próbálunk magunktól minél több szót elcsípni és megérteni a párbeszédet.

Ez a gyakorlatban

Sokféle segédeszköz támogathat az olvasásban, illetve az animezésben, például szótárak. Mielőtt még tartalomfogyasztásba kezdünk, nem árt, ha be tudjuk gépelni, amire rá szeretnénk keresni, avagy szükség lenne japán billentyűzetre. Ehhez is van egy útmutatása a [ToFuGunak](#), hogy különböző operációs rendszerekhez hogyan szerezhetjük be. Magyarul is rákerestem, de a cikkek nem nagyon tettek be képeket, úgyhogy a [videó](#) mellett döntöttem. Aztán nehogy nekem valaki a hagyományos kanakiosztást kezdje el tanulmányozni, a japánoknak is elenyésző százaléka (ráadásul szinte csak idősebbek) használják ezt, a római bevétel az elterjedt. Telefonon más a helyzet, ott kanákkal pötyögnek többen. Ha már itt tartunk, a telefont, a gyakran használt alkalmazásokat (például Facebook, Discord) is átállíthatjuk japánra, hogy többet lássuk a nyelvet.

Ha még nem annyira vagyunk tisztában a kanjikkal, és szkennelt mangát akarunk olvasni, akkor egy OCR program életet menthet. Vagy inkább energiát spórolhat. Ez fel tudja a fényképen ismerni a karaktereket, és szöveggé megjeleníteni. Ilyen például a [kanjitomo](#), amit én még nem használtam, mert nem volt szükségem ilyen

programra. (Azért ezek a felismerők könnyen hibázhatnak, úgyhogy ezzel vigyázzunk!) Ha csak egy-két kanjit nem ismerünk, azt egyszerű a jishóban gyökök alapján kikeresni, vagy a Google Fordítóba berajzolni. (A fordításban borzalmas, a ronda kanjikat viszont baromi jól fel tudja ismerni.)

Böngészőben a Yomichan bővítmény lehet hasznos, ha ehhez telepítünk egy szótárt, az bármilyen, böngészőben megjelenő szövegben elő tudja hozni a szót az olvasatával és a jelentésével együtt, ha fölé visszük az egérkurzort egy plusz billentyű lenyomása közben.

Illetve ezen keresztül egy kattintással beletehetjük az új szót egy Anki-deckünkbe. De akkor is nagyon praktikus például, ha híreket olvasunk, ami szintén elég hasznos tud lenni nyelvtanuláshoz. Az *NHK EASY* például kifejezetten egyszerűbb nyelvezettel közvetíti a friss történeteket, és magyarázatokat is tartalmaz nehezebb szavakhoz. Animenézés közben az tud nagyon hasznunkra válni, ha közben japán feliratként látjuk, hogy mit mondanak a szereplők. Ilyet tud például az Animelon oldal, illetve Netflixen is találunk japán feliratot, még ha nem is az összes fent lévő animéhez.

Szótárak, fordítók

A szótár szerintem a nyelvtanuló egyik legjobb barátja, már ha megtalálja a megfelelőt. Szerencsére most már nem kell azt a gigantikus könyvet lapozgatni, mert van egy csomó online szótár. Mindig lesokkol, hogy van egy minőségi magyar-japán szótár, az *Adys*, és sokan életükben nem hallottak róla. Sok szóhoz van benne példamondat is, és ritkább szavakat is megtalálunk benne. Egyedül a hibrid magyaros átírásával tud az örületbe kergetni, ami elég félrevezető tud lenni, ha az an-

ふか うみ さかな と
深い海の魚「リュウグウノツカイ」をビデオに撮った

[8月5日 12時00分]

スピーカー ニュースを聞く

かんじ よ かた け
漢字の読み方を消す

がつ にち やまぐちけんしものせきし うみ およ だんせい
7月29日、山口県下関市の海で泳いでいた男性たちが「リュウグウノツカイ」という長くて大きな魚を見つけました。この魚は深い海に住んでいます

NHK EASY

golos átírást ismerjük. Szerencsére ezzel nem kell foglalkoznunk, ha tudunk kanát olvasni. A legnépszerűbb japán-angol szótár a *jisho*, aminek a gyök szerinti kanjikeresős funkcióját már emlegettem. Sok szinonimát hoz fel, így jobban megérthetjük, mit is jelent egy szó, részletezi a szófajt, és olyan megjegyzések is kerülnek a szavak mellé, hogy valami udvarias, szleng stb. A rengeteg szinonima azonban egyszerre a hátránya is, ha angolról szeretnénk valamit japánra fordítani. Ugyanis szinte biztos, hogy a felajánlott 10 japán szó közül nem fogjuk tudni magunktól eldönteni, hogy a japán mondatunkba melyik illik. Ilyenkor

magazin

- ◆ ざっし 【雑誌】 dzassi „A fénykép, amit készített, megjelent egy magazinban.” 「彼が撮った写真は雑誌に掲載された。」
- ◆ ジャーナル dzsánaru
- ◆ ていきかんこうぶつ 【定期刊行物】 teikikankoubucu
- ◆ マガジン magadzsin
 - ◇ állás kereső magazin しゅうしょくじょうほうし 【就職情報誌】 suusokudzsouhousi
 - ◇ bulvármagazin たいしゅうざっし 【大衆雑誌】 taisuudzassi

Adys

よ 読む

common word

jipt n5

wanikani level 10

Play audio

Show inflections

Links

Godan verb with mu ending, Transitive verb

1. to read

Godan verb with mu ending, Transitive verb

2. to recite (e.g. a sutra); to chant

Godan verb with mu ending, Transitive verb

3. to predict; to guess; to forecast; to read (someone's thoughts); to see (e.g. into someone's heart); to divine

かのじょこころ うご よ
彼女の心の動きを読むことさえできなかった。

I could not even make a guess at the working of her mind.

jisho

jöhet jól, ha másik szótárhoz nyúlunk. A *Weblio* sok mondatot tartalmaz, így ha beírunk egy angol szót, akkor jobban látjuk, hogy milyen kontextusban melyik japán szóra fordítják. A fordítók használatát nem igazán tudom javasolni, mert elég pontatlanok tudnak lenni, főleg egy olyan nyelvnél, mint a japán, ahol nagyon lényeges a szöveggörnyezet. Ráadásul ha magyar és japán között szeretnénk fordítani, akkor még rosszabbak az esélyeink, hogy pontos (és természetes) fordítást kapunk. A Google Fordítót jó messziről kerüljük el, ha nem kanjikat akarunk rajzolni neki. Ha már mindenképpen fordítóra van szükség, a *DeepL* sokkal jobban ért ehhez.

Kiejtés és pitch accent

Mindenki maga dönti el, hogy mennyire szeretnénk megközelíteni az anyanyelvi kiejtést és ráfeküdni a helyes hangsúlyozásra. Mivel ez szavanként eltér, hasznos lehet, ha meg tudjuk hallgatni, ahogy egy anyanyelvi beszélő kimondja a szót. Erre jó oldal a *Forvo*. Itt japánok hangfel-

それで私が「はやく逃げよう」と言って

YouGlish

vételeit tudjuk meghallgatni. Egy másik kiejtéses oldal a *YouGlish*, ami pedig olyan YouTube-videókat hoz be, amikben szerepel a keresett szó, és így tudjuk meghallgatni őket használatban. A pitch accenthez az *OJAD* oldalt szoktam még használni, ami az esetek nagy részében pontos reprezentációt ad a kiejtésről. Azonban ha tényleg rá szeretnénk feküdni a témára, akkor érdemes egy rendes pitch accent szótárt beszerezni. Még nem használtam ilyet, de találtam ajánlásnak a telefonra letölthető *JAccent* alkalmazást. Dogen egy olyan youtuber, aki sokat foglalkozik a pitch accenttel, van egy *10 perces össze-foglalója* is, amiben elmagyarázza, hogy mi is ez a jelenség, és hogyan működik. *Patreonon* van egy hosszú kurzusa most már több mint 80 videóval a japán kiejtésről. Ez a többivel ellentétben fizetős, azonban van vele tapasztalatom, és csak ajánlani tudom annak, aki szeretne kicsit elmélyedni a pitch accentben és a hangképzésben.

OJAD

Dogen

JLPT

Külön cikket lehetne írni a JLPT-ről (Japanese Language Proficiency Testről), avagy a nemzetközi nyelvvizsgáról, annak hibáiról, és hogy hogyan és mikor éri meg befizetni a vizsgára. Ha erre készülünk, első körben a hivatalos honlapon található [mintafeladatokat](#) érdemes megcsinálni. Illetve ugyanitt vannak [letölthető rövid feladatfüzetek](#), amikben kicsit több feladat van, igaz, van átfedés köztük. [Még több feladatot találhatunk itt](#).

Van egy [JLPT Study Page](#) nevű oldal, ami már nem annyira hivatalos, viszont szeretem, mert listába szedi a szavakat és a kanjikat, amik

az adott szintre kellhetnek. A hangsúly azon van, hogy kellhetnek, ugyanis a JLPT nem adott ki semmilyen szólistát, hogy mi kell a vizsgára, így csak nagyjából tudja mindenki belőni ezeket. De ettől még hasznosak lehetnek a nem hivatalosan összeállított szószedetek. A [japanesetest4you](#) oldalon rengeteg feladat van, amivel lehet gyakorolni, hallgatáshoz pedig egyszerűen YouTube-ra is be tudjuk írni, hogy JLPT N5 listening, és általában olyat ad ki, aminek a végén van megoldókulcs is, nyugodtan készülhetünk ezekkel is.

Egyéb alkalmazások

(Amiket sosem használtam.) Oké, Duolingót még nagyon régen használtam, de határozottan nem ajánlom. Egyrészt mivel az a lényege, hogy fordítunk, és míg ez európai nyelveknél egyértelműbb szokott lenni, a japánnál kevésbé működik (ráadásul ahhoz, hogy folyékonyan tudjunk beszélni, pont a fejben való fordításról kéne leszokni), meg úgy tudom, hogy nem magyarázza el túl részletesen a nyelvtanokat. De ha ez még nem lenne elég a lebeszéléshez, pusztán 5 perc elég volt ahhoz, hogy találjak egy nyelvtanilag hibás mondatot benne. Úgyhogy nem elég, hogy biztos nem fogunk belőle megtanulni japánul, még helytelen japánt is tanít, továbbá gyakran hibásként jelöl meg helyes és természetes mondatokat.

A [Bunpro](#) ugyanazt tudja, mint az Anki, azzal a kivétellel, hogy kifejezetten nyelvtani szerkezetekre fekszik rá, és ezeket ismételteti. Jó lehet a

まいにちしんぶん _____ 読みます。

☐へ ☐を ☐に ☐が

japanesetest4you

N5 言語知識 (文法・語彙) 1 [漢字読み]

_____のことは ひらがなで どう かきますか。1・2・3・4から いちばん いい ものを ひとつ えらんで ください。

新しい くるまです。

1 あたらしい 2 あだらしい 3 あらたしい 4 あらだしい

JLPT

例文 (れいぶん) を作 (つく) る_____。

Answer ことができる

Alternate Answers Add other acceptable answers here (optional).

English I can make example sentences.

Highlight REMOVE SAVE

Bunpro

nyelvtanok elsajátításának gyorsításához, ám fontostudniróla, hogy az első próbahónap után fizetős.

A [Wanikani](#) első sorban a kanjikra megy rá, de szavakat is tanít közben, illetve mindig ad tippet is, hogy hogyan jegyezhetjük meg könnyen az adott karaktert vagy szót. Ez is elég népszerű alkalmazás, annyira, hogy a jishóban az egyes szavaknál az is benne van, hogy melyik Wanikani-szinten tanítják. Az első néhány szint ingyenes, utána fizetős ez is.

Youtuberek

A nyelvtanulást jól ki tudjuk egészíteni videókkal. Kereshetünk olyan videókat, ytubereket, streamereket, akiknek érdekel a készített tartalma, de vannak kifejezetten a nyelvtanulással foglalkozó csatornák. Sajnos magyarból nem tudok olyat, aki rendszeresen és sok oktatóvideót csinálna. De azért több videót találunk például a [Japán Nyelvre](#) csatornán, Györkei Máténál pedig egy (nem viccelek) [4 órás videó](#) is van az alapokról.

Japanese Ammo with Misa

Angol videókat készít, vannak kezdő és haladó témái egyaránt. A JLPT-ből inkább az N5–N3 szakaszt fedi le, de az érdekességekről szóló videói bárkinek jól jöhetnek. Nagy előnye, hogy a japán mondatoknál az eredeti mondatban és a fordításban színekkel kiemeli, hogy melyik szó mi-nek felel meg. Kifejezetten ajánlom tőle a (még mindig nem viccelek) [40 perces videóját](#) a は és が partikulák közötti különbségről.

Miku Real Japanese

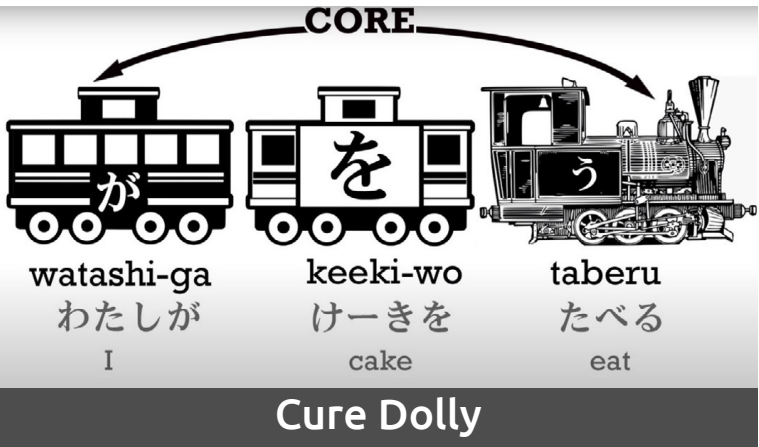
Szintén angol videókat csinál, főleg kezdőknek. Sokféle nyelvtani magyarázat, szókincses videó, illetve egyszerű nyelvezetű vlog is található nála, amiből tudunk válogatni. JLPT-ből N5–N3 szinteknek lehet leginkább hasznos.

Organic Japanese with Cure Dolly

Nyelvtani videókat csinál(t) főleg, a lényege, hogy úgy szedi porcikáira a mondaszerkezetet és építi fel logikusan, ahogy egyetlen tankönyv sem teszi. (És ezt minden videójában hangsúlyozza.) Szerintem érdekesek a videók, de nem vagyok teljesen biztos benne, hogy a gyakorlatban is jól jönnek ezek az ismeretek. De lehet, hogy valakinek ez válik be. Már ha el tudja viselni a szörnyű hangeffektes robotszerű angolt. (Bár bekapcsolható a felirat, és nézhetőek lenémítva is a videók.) A JLPT-vel nem foglalkozik.

三本塾 -Sambon Juku-

Nem szólal meg angolul, hiába vannak kezdőknek szánt videói is. Inkább középhaladóknak és haladóknak való szerintem a csatornája, nyelvtani videókból például szinte csak N3-tól N1-ig csinál oktatóvideót. Sok érdekesség van a csatornáján, a Sambon Radio rengeteg alapanyagot nyújt hallgatáshoz, ráadásul lassan és érthetően beszél. Egyes videókhoz japán vagy egyszerre japán és angol felirat is van. Külön tudom ajánlani a *keigós videósorozatot*.

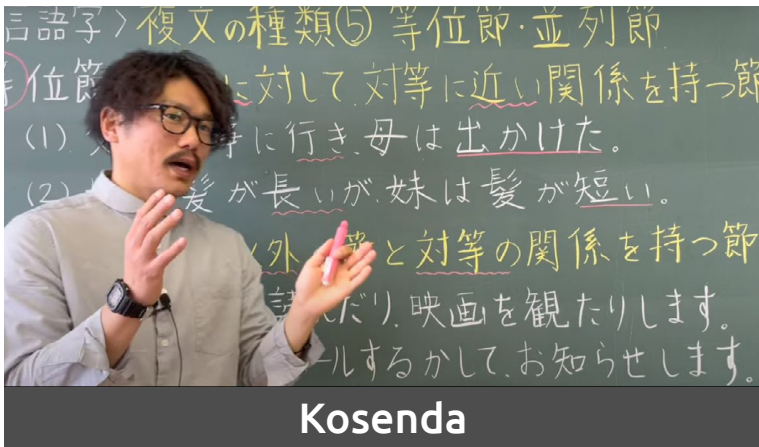

Onomappu

Japán nyelvű videók könnyen érthető nyelvezettel, akár japán, angol vagy német felirattal is. A csatorna fő profilja a hangutánzó szavak bemutatása, de sok más témában is akadnak videók, sokszor tesztel valamit telefonhívásban, hogy például hogyan reagálnak helytelen nyelvtanra a barátai. Nyelvtan tanításával és a JLPT-vel nem foglalkozik.

(Akane) あかね的日本語教室

Japán nyelvű videók könnyen érthető nyelvezettel, nagyrészt japán felirattal. Sok a vlog, szí-

Kosenda

tuációs videó, de csinált már N2-es nyelvtant meg bizniszjapánt tanító videót is, illetve olyan előadásba is botlottam már, ahol kanjikkvézett a nézőkkel.

(Kosenda) こせんだ式日本語教室

Ő már tényleg csak magas szintre való, nehezebben is érthető, ahogy gyorsan beszél, illetve a videói is inkább a japán nyelvészetről szólnak, mintsem a nyelvtanulásról. Inkább azoknak lehet hasznos, akik tanítani akarják a nyelvet, esetleg a JEES vizsgára készülnek.

Közösség

Hozzájárulhat a tanuláshoz, ha csatlakozunk olyan közösségekhez, ahol mások is hasonló cipőben járnak. Magyar nyelvtanulós közösségeket leginkább Facebookon találunk, például a *Tanuljunk Japánul! csoport* vagy a *Japán tanulás csoport*. Kár, hogy viszonylag kevés a nyelvtanulással kapcsolatos poszt, így én például nem igazán találtam meg a helyem ezekben.

Ami nekem bevált, az az *EJLX Discord-szerver*. Ez az English–Japanese Language Exchange rövidítése, angoltudásra szükség van hozzá. Nagyon aktív, gyakorlatilag lehetetlen követni minden szoba minden üzenetét. Tudunk kérdéseket feltenni, japánokkal chatelni, esetleg voice chaten beszélni velük, továbbá számos olyan tanuláshoz hasznos anyagot és oldalt találhatunk még, amit a cikkben nem említettem. És még sorolhatnám, mi van a szerveren. (Anime és manga, kalligráfia, nyelvészet, kiejtés, kvízek, tech, játékok stb.)

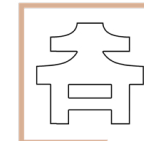
Még hasznosabb lehet, ha olyan japán közösségeket keresünk, ahol anyanyelvi beszélők vannak, de ilyet nem tudok ajánlani, hiszen ez nagyban függ az érdeklődési körtől. Ha valamilyen játékot szeretünk, kereshetünk egy Twitch-streamert, csatlakozhatunk az ő Discord-szerveréhez is akár, esetleg követhetünk Twitteren posztolókat.

Nagyjából összeszedtem mindent, ami szerintem jó lehet, és nem (annyira) illegális. Ha valaki ennyiből nem talál semmit, ami hasznára válna, akkor kiugrok az ablakon. (De csak a földszintin.) Csak azzal vigyázzunk, hogy ne töltsünk el heteket azzal, hogy kiválasztjuk a tökéletes módszert vagy forrást, amiből tanulunk, ahelyett, hogy tényleg belevágnánk. Meg az sem jó ötlet, ha mindent egyszerre szeretnénk csinálni, és két app, három oldal meg egy tankönyv között váltogatva egy hét alatt kiégünk. Mindig csak abból és annyit, ami nem terhel le túlzottan. Hajrá a nyelvtanulással!

házunk táján ELSŐ ANIMÉINK

Írta: AniMagazin

A nyári Fantasy Expo Anime Duma Party-án ugyan már érintettük a témát, de lelkes cikkíróink, Yuuko és Balu ötletének hála úgy döntöttünk, hogy a szép, kerek, 70. számunk apropóján többen is nosztalgiáznak kicsit arról, mi is volt az első tudatos és nem tudatos animénk. Egyáltalán, hogy kezdtünk bele ebbe a hobbiába, és ajánlanánk-e első anime-élményeinket a mostani kezdőknek?

tomyx20 (Kiss Tamás)

A tudatosan nézett animék közül a legelső a **Dragon Ball Z** volt. 2000-ben óvodai ballagásra kapott VHS-kazetta hatására kezdtem el gyűjteni a négy megjelent kazettáját, majd ezután DVD-n szereztem be rossz, 20-30 MB-os, 288p-s, Real Media minőségben (1 DVD-n 107 rész van) a korábbi részeket, aztán az újabb epizódokat betárcsázós interneten keresztül töltöttem le, kb. 60-70 MB-os, 384p-s, feliratos epizódokból 1 részt 1 nap alatt.

Első animének ajánlanám-e a Dragon Ball Z-et? Nem az a kérdés, hogy ajánlom-e, hanem az, hogy kinek. Óvodás kortól ajánlom, főleg fiúknak. Az animék világába az A+ csatorna hatására kerültem. Ott néztem 2006 nyarán a **Yu Yu Hakushót**, a **Trigunt** és a **Cowboy Bebopot**, amikor éreztem, hogy ez más, mint amiket korábban láttam például (az akkor még angol nyelvű) Cartoon Networkon, a Minimaxon vagy az RTL klub és TV2 hétvégi matinéjában. Ekkor hallottam először az anime kifejezést is, ami elkezdett érdekelni. Az Animaxon voltak már olyan felvilágosító videók, hogy mi is

az anime, és az interneten is utánanéztem, hogy mi lehet ez. Elkezdtem követni a dbzgtforgege, az Animeaddicts és a CTAnime oldalakat, aztán ez hozta magával a többit, a Mondo magazint, az AnimeCont, a fansubolást (2014 és 2020 között). 2015-ben jött az, hogy írjak az AniMagazinba, kipróbáltam a vlogolást (2015 és 2018 között), aztán 2019-ben a Mangafan kiadó tevékenységéből készítettem a záródolgozatomat, végül idén tavasszal az egyetemen már tanítottam is az animékről.

A. Kristóf

Azt mondanám, hogy a **Bleach** volt az, de valószínűleg a **Pokémon** volt. A Pokémon klasszikusnak számít, és minden joga megvan rá, hogy az legyen, míg a Bleach egy jó shounen manga. A maga idejében én élveztem mind a kettőt, de most unalmasnak találnám őket. Ebből mindenki azt ért, amit szeretne. A Pokémon alapján szerintem mindenki tudja, hogy a TV melyik korszakában találkoztam az animékkal.

Ezt követően különböző rajongói oldalakon kerestem az animéket, ahol azonban megtaláltam az igazán nekem illő műfajt. Természetesen itt a képregényekről beszélek, első ízben a mangákról, de alapvetően bármilyen minőségi képregényt szívesen olvasok, legyen az bármilyen formátumban vagy stílusban. Mindössze három mangát nevezek meg most, de igazság szerint a legjobb az, ha mindenki a saját szájíze után választ: **Claymore**, **King of Thorn** és **Kingdom**.

Kuroko Ai

Személy szerint az első animém egy kevésbé ismert sorozat volt, a **Candy Candy**. Anno a 90-es évek végén vetítette az RTL, és kicsiként nagyon szerettem, mára csak halvány dolgok maradtak meg bennem róla.

Röviden a történet egy Candy nevű árva kislányról szól. Életvidám egyéniség, akire még akkor sem haragudnak, ha rossz fát tesz a tűzre, mivel nem akar ártani senkinek. Amikor kikerül az árva házból, szolgálólány lesz egy gazdag családnál, elindul az élete, és később a szerelem is beköszönt.

Egy nagyon hosszú animéről van szó, amit inkább azoknak ajánlok, akik a Sailor Moont és ehhez hasonló régi stílusú animéket szeretnek.

A Candy Candy után jó ideig az RTL-en vetített animéken nőttem fel, majd ráakadtam az A+ és Animax csatornákra, meg hát a Jetixre, a **Sáman király** miatt. Később amikor már volt saját internetünk, szép lassan a feliratos animék is felcsúsztak a listára, és hosszú évekig tartó rajongás alakult ki az animék iránt. Bár mára már csillapodott a dolog, de még mindig szívesen nézek vissza egy-egy olyan animét, amit régen szerettem, vagy épp adok esélyt olyan új animének, ami érdekesnek ígérkezik.

Yuuko

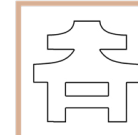
Az első nem tudatos és tudatos animém is az **Inazuma Eleven** volt. Hetedikben barátnőm és

tesóm elkezdtek nézni, és annyit beszéltek róla, hogy én is belekezdtem. Hamar rájöttem, hogy már láttam belőle korábban pár részt a tévében, de akkor az angolosított nevek miatt eszembe sem jutott, hogy japán rajzfilmsorozatot nézek. Mindenesetre már japán szinkronnal és nevekkel végül annyira beszippantott, hogy gyorsan meg is néztem az összes magyarul elérhető részt belőle, ami nagyjából 100 volt a 127-ből. De mivel akkor nem tudtam angolul, és a fordítás abbamaradt, így végül új sorozat után néztem. Egyébként személy szerint nem feltétlen ajánlanám első animének, inkább csak azoknak, akiket még általánosban vagy esetleg gimnázium elején szippant be az animék világa, mert a legtöbbben talán túl gyerekesnek tarthatnák. Viszont érdekes, hogy bár sosem szerettem igazán a focit, mégis egy focis shounen volt az első animém, és élveztem is. A képességek némelyike utólag kínosnak tűnik, de a főbb karakterek nagy részét a mai napig szeretem.

Ismerősök meginterjúvolása után kezdtem bele második animeként a **Haikyuu!!**-ba (ami első, ha a befejezését is nézzük, mivel az Inazuma Eleven esetén meg kellett tanulnom angolul, hogy végig tudjam nézni), ami elég sokként ért, mert a két sorozat grafikája között ég és föld a különbség. És ha ez még nem lenne elég, a **Kuroko no Basket** volt a harmadik áldozatom. Sportanime sportanime után... De utána már elrugaszkodtam a sportoktól, és szinte mindegyik műfajnak adtam egy próbát. Szeretek változatos kategóriákban animéket nézni, mindnek megvannak a maga

előnyei. Mindenesetre a sportanimék valahogy a gyengepontommá váltak annak ellenére is, hogy egy jó krimivel vagy egy slice of life fantasyval is könnyen le lehet venni a lábamról (szigorúan három nélkül).

Balu

Yuukótól függetlenül nekem is az **Inazuma Eleven** volt az első animém, amivel először a Cartoon Networkön találkoztam. Még régen elküldtek a szüleim magántanárhoz, hogy tanuljak japánul. Aztán később, amikor eljutott hozzám, hogy az Inazuma Eleven japán sorozat, megkerestem, hogy nézzem, hiszen szerettem is anno, ráadásul ezzel gyakorolhatom a nyelvet is. Csak a 37-38. rész környékére túl félelmetes lett a kb. 12 éves fejemnek, és félbemaradt. Majd 2018 nyarán futottam neki újra, és akkor le is ment mind a 127 rész, amivel máig tartja a leghosszabb animém címet. Vicces, hogy az igazi focit nem bírom, mégis ezzel a sorozattal kezdtem. De emlékszem, hogy nagyon élveztem a speckó lövéseket, a csapat-szellemet, kitartást, akciót. Elvégre shounen. Így szerintem tökéletes első animének is tiniknek, akik esetleg még a sportot is szeretik.

Ezek után egy kis idő kimaradt, közben ajánlásra próbálkoztam a Toaru Majutsu no Index-szériával, de nem nagyon fogott meg. Aztán mivel egy rendezvényen találkoztam a karuta nevű játékkal és többet akartam megtudni róla, a **Chihayafurut** néztem meg 2019 májusában. Nyáron pedig meghívtak egy animés Discord-szerverre, és az ottani közösség hatására kezdtem el keresgélni, hogy mit nézhetnék. Elkezdtem szonozokat követni (**Dr. Stone**, **Araburu Kisetsu no Otome-domo yo.**, **Honzuki no Gekokujou**), illetve 2019 végére már a korábban lefutott ani-

méket is sorban végeztem ki (**Binan Koukou Chikyuu Bouei-bu LOVE!**, **Houseki no Kuni**, **Chuu-byou Gekihatus Boy**, **Yakusoku no Neverland**). Így végül egész sokféle műfajt felfedeztem már az elején, amikben jobban megtaláltam magam, mint a shounenekben. Habár nálam azért is fontos a változatosság, mert az a legelőnyösebb a nyelvtanuláshoz, ha minél különbözőbb témákban minél sokszínűbb szókinccsel találkozunk.

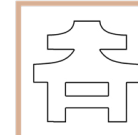
Venom

Ezzel most fel lett adva nekem a lecke, mivel kicsit közhelyesen, de a „**Nils Holgersson csodálatos utazása a vadludakkal**” volt talán az első japán animációs sorozat. 1988-ban futott a TV-ben, én pedig még alsós általános iskolás voltam akkoriban. A következő komolyabb találkozásom az animékkal, mikor a 90-es évek elején be-robbant a parabola antenna láz, amikor lehetett fogni a német RTL és PRO7 csatornákat (baromi rossz minőségben), és címekre alig emlékszem, de ott már futottak mindenféle focis meg korai sci-fi animék (főleg a 70-es és 80-as évekből). Amikor viszont megtudtam, mi az anime és a manga az a korai (talán 1993-as) 576 Kbyte magazinban lévő cikk miatt volt. Szerelm volt első látásra, főleg mert akkoriban sokat rajzoltam, számomra ez valami teljesen új világot nyitott meg. Aztán persze jöttek a magyaron futó animék, a **Holdtündér** meg **Dragon Ball** meg valami focis... jah és a **Candy Candy**. Viszont az első eredeti nyelvű animéhez valamikor '97 környékén jutottam hozzá. Kaptunk egy fülest, hogy van egy srác, akinek ha adunk üres VHS kazettákat, akkor másol rá animéket (innen is üdv PuppZ, ha ezt olvasod!). Lényegében így jutottunk hozzá olyan címekhez, mint a **Video Girl Ai**, **Nuku Nuku**, **Slayers**, **Fushigi Yuumi**, **Ranma ½**, **Plastic Little**, majd később a **Neon Genesis Evangelion** és hasonló. Na meg persze a korai Ghibli filmek, **Nausicaa** és **Laputa**. Innen pedig nem volt megállás, megindult a kazetta cse-

rélgetés, majd a technika fejlődésével a másolt CD, illetve később a DVD bizniszelés. Fantasztikus korszak volt, mert ekkoriban rengeteget tudtunk beszélgetni animékről, hiszen mindenki mindent látott... sajnos mára ez már nagyon ritka.

És melyiket ajánlanám ezek közül? Mindet! Még ha nem is felelnek meg a mai igényeknek vagy elvárásoknak, de az anime történelem részei, és mai napig bármikor képes vagyok újránézni őket.

Hiroataka

Ismerkedésem az animével elég régen történt. Valamikor gyerekként a magyar televízió sugárzott egy rakás animét, persze akkor még Európából szereztek be. Ebből személy szerint nekem a **Nils Holgersson** és a Fehér Farkas címen futó **Shiroi Ookami** volt a kedvenc. Utóbbi filmet a mai napig szívesen nézem újra.

Aztán szünet egészen a **Dragon Ball - Sailor Moon** párosig. Akkoriban még megvesztem a DB miatt, ma már inkább kerülöm. Utána megint nagy szünet következett, és a 2000-es évek közepétől eszem az animéket, mint kisgyerek a cukorkát. Persze akkor is még főként a shounen műfaj érdekelt: **Slayers, Inuyasha, Yu Yu Hakusho**. Ezekkel azóta is jóban vagyok, de ha lehet, kerülöm a shounen műfajt, és teljesen a prioritásom legalján áll. A thriller, sci-fi, és a slice of life közelebb állnak hozzám.

Körülbelül ezek voltak nekem az első animék, és így is indultam meg a lejtőn. Természetesen az utóbbi hármat tudom ajánlani kezdőknek, de nekik is bármilyen ízlésük lehet, így nem biztos, hogy mindenkinél betalálnak ezek. Így nehéz kimondottan bármit is ajánlani, hiszen azóta jöttek számomra jobban kedvelt címek, mint pár **Gundam, Macross, Fate/Zero, Kingdom** és sok-sok más anime. Szóval inkább azt ajánlanám egy kezdőnek, hogy nézzen szét a keresőoldalakon, és az általa kedvelt műfajból válasszon, mielőtt nekiáll egy-egy „nézd meg, mert ez kötele-

ző és klasszikus” titulusú animének. Persze ettől függetlenül bármikor segítek ilyen kérdésben, ha megkeresnek.

Catrin

“Nem tudatos” anime nézéseim a **Dragon Ball**-al és **Sailor Moon**-nal indultak még óvoda végén / álti elején, előbbitől anyukám egy időben eltiltott Piccolo felbukkanása körül (és vicces, de Yamcha volt a kedvencem belőle), utóbbiból pedig már akkor gyűjtöttem az „átváltoztatós” kamu ékszereket, és egészen belezúgtam Mamoru karakterébe is (akit akkor még - francia változat miatt - csak „Bordü”-ként emlegettünk). Az első „tudatos” választásom az Inuyasha lehetett... eleinte persze még nem, csak öcsémmel elkezdtek azt is nézni az RTL-en (egyre több címmel egyetemben). De amikor felfedeztem az A+-on is, akkor tudtam meg, mi is az anime, és informatika órán (2005 körül), egyből az **Inuyasha** további részeit és mangáját kezdtem el keresgélgni. Utána már jöttek sorban az animés fórumok, barátok, rendezvények, klubok, az AniMagazin és a hatalmas gyűjtői szenvedély (akár a listáim bővítését, akár a merchandise-ok vásárlását nézzük).

Ajánlanám-e kezdőknek a Sailor Moon - Dragon Ball - Inuyasha hármast? Főleg tiniknek; idősebbeknek inkább rövidebb, komolyabb címeket mondanék, persze az adott illető érdeklődésétől függően.

2022. december 5. - 2022. december 11.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 182-183	A Mikulás és a varázsdob	Hupikék törpikék 184-185	Hupikék törpikék 186	Hupikék törpikék 187-188	20.000 mérföld a tenger alatt 13	Black Jack - A film
20:30	Naruto 161		Naruto 162	Naruto 163	Naruto 164	Okko szállója 1-2	
21:00	Dragon Ball Z 44	Ő és a cicája - Minden múlandó	Deltora Quest 24	Soul Eater - Lélekfalók 38	Varázslatos Álmodok 9	Okko szállója 3-4	
21:30	Dragon Ball Z 45	Tizenkét hónap	Deltora Quest 25	Megaman NT Warrior 45	Varázslatos Álmodok 10	Okko szállója 5-6	
22:00	Soul Eater - Lélekfalók 36		Soul Eater - Lélekfalók 37	Black Jack 1	Soul Eater - Lélekfalók 39	Dragon Ball Z 42	Black Jack 1
22:30	Megaman NT Warrior 43	A kőbe szúrt kard	Megaman NT Warrior 44		Megaman NT Warrior 46	Dragon Ball Z 43	
23:00	Cowboy Bebop 15		Cowboy Bebop 16	Cowboy Bebop 17	Cowboy Bebop 18	Deltora Quest 24	Varázslatos Álmodok 9
23:30	Batman 35		Batman 36	Batman 37	Batman 38	Deltora Quest 25	Varázslatos Álmodok 10

2022. december 12. - 2022. december 18.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 189-190	Hupikék törpikék 191	Hupikék törpikék 192	Hupikék törpikék 193	Hupikék törpikék 194	Okko szállója 7-8	Dumbo
20:30	Naruto 165	Naruto 166	Naruto 167	Naruto 168	Naruto 169	Okko szállója 9-10	
21:00	Dragon Ball Z 46	Ghost in the Shell - SAC: 2 17	Deltora Quest 26	Soul Eater - Lélekfalók 43	Varázslatos Álmodok 11	Dragon Ball Z 46	
21:30	Dragon Ball Z 47	Ghost in the Shell - SAC: 2 18	Deltora Quest 27	Megaman NT Warrior 50	Varázslatos Álmodok 12	Dragon Ball Z 47	
22:00	Soul Eater - Lélekfalók 40	Soul Eater - Lélekfalók 41	Soul Eater - Lélekfalók 42	Black Jack 2	Soul Eater - Lélekfalók 44	Ghost in the Shell - SAC: 2 17	Black Jack 2
22:30	Megaman NT Warrior 47	Megaman NT Warrior 48	Megaman NT Warrior 49		Megaman NT Warrior 51	Ghost in the Shell - SAC: 2 18	
23:00	Cowboy Bebop 19	Cowboy Bebop 20	Cowboy Bebop 21	Cowboy Bebop 22	Cowboy Bebop 23	Deltora Quest 26	Varázslatos Álmodok 11
23:30	Batman 39	Batman 40	Batman 41	Batman 42	Batman 43	Deltora Quest 27	Varázslatos Álmodok 12

2022. december 19. - 2022. december 25.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 195-196	Hupikék törpikék 197	Hupikék törpikék 198-199	Hupikék törpikék 200	Hupikék törpikék 201-202	Polár Expressz	Yona - A pingvinek királynője
20:30	Naruto 170	Naruto 171	Naruto 172	Naruto 173	Naruto 174		
21:00	Dragon Ball Z 48	Ghost in the Shell - SAC: 2 19	Deltora Quest 28	Soul Eater - Lélekfalók 48	Varázslatos Álmodok 13		Olaf karácsonyi kalandja
21:30	Dragon Ball Z 49	Ghost in the Shell - SAC: 2 20	Deltora Quest 29	Monsuno 3	Varázslatos Álmodok 14		
22:00	Soul Eater - Lélekfalók 45	Soul Eater - Lélekfalók 46	Soul Eater - Lélekfalók 47	Black Jack 3	Soul Eater - Lélekfalók 49	Tokiói keresztapák	A Notre Dame-i toronyőr
22:30	Megaman NT Warrior 52	Monsuno 1	Monsuno 2		Monsuno 4		
23:00	Cowboy Bebop 24	Cowboy Bebop 25	Cowboy Bebop 26	G.I. Joe - Renegátok 1	G.I. Joe - Renegátok 2		
23:30	Batman 44	Batman 45	Batman 46	Batman 47	Batman 48		

2022. december 26. - 2022. január 1.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Tizenkét hónap	Hupikék törpikék 203	Hupikék törpikék 204-205	Hupikék törpikék 206-207	Hupikék törpikék 208-209	DHTV Szilveszter	Paprika
20:30		Naruto 175	Naruto 176	Naruto 177	Naruto 178		
21:00	101 kiskutya	Ghost in the Shell - SAC: 2 21	Deltora Quest 30	InuYasha 1	Varázslatos Álmodok 15		
21:30		Ghost in the Shell - SAC: 2 22	Deltora Quest 31	Monsuno 7	Varázslatos Álmodok 16		
22:00		Soul Eater - Lélekfalók 50	Soul Eater - Lélekfalók 51	Black Jack 4	InuYasha 2		Black Jack 4
22:30	A szépség és a szörnyeteg	Monsuno 5	Monsuno 6		Monsuno 8		
23:00		G.I. Joe - Renegátok 3	G.I. Joe - Renegátok 4	G.I. Joe - Renegátok 5	G.I. Joe - Renegátok 6		Varázslatos Álmodok 15
23:30		Batman 49	Batman 50	Batman 51	Batman 52		Varázslatos Álmodok 16

2023. január 2. - 2023. január 8.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 210-211	Hupikék törpikék 212-213	Hupikék törpikék 214-215	Hupikék törpikék 216	Hupikék törpikék 217	Okko szállója 11-12	Perfect Blue
20:30	Naruto 179	Naruto 180	Naruto 181	Naruto 182	Naruto 183	Okko szállója 13-14	
21:00	Dragon Ball Z 50	Ghost in the Shell - SAC: 2 23	Deltora Quest 32	InuYasha 6	Varázslatos Álmodok 17	Dragon Ball Z 50	
21:30	Dragon Ball Z 51	Ghost in the Shell - SAC: 2 24	Deltora Quest 33	Monsuno 12	Varázslatos Álmodok 18	Dragon Ball Z 51	
22:00	InuYasha 3	InuYasha 4	InuYasha 5	Black Jack 5	InuYasha 7	Ghost in the Shell - SAC: 2 23	Black Jack 5
22:30	Monsuno 9	Monsuno 10	Monsuno 11		Monsuno 13	Ghost in the Shell - SAC: 2 24	
23:00	G.I. Joe - Renegátok 7	G.I. Joe - Renegátok 8	G.I. Joe - Renegátok 9	G.I. Joe - Renegátok 10	G.I. Joe - Renegátok 11	Deltora Quest 32	Varázslatos Álmodok 17
23:30	Batman 53	Batman 54	Batman 55	Batman 56	Batman 57	Deltora Quest 33	Varázslatos Álmodok 18

2023. január 9. - 2023. január 15.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 218	Hupikék törpikék 219	Hupikék törpikék 220-221	Hupikék törpikék 222	Hupikék törpikék 223	Okko szállója 15-16	Hamupipőke
20:30	Naruto 184	Naruto 185	Naruto 186	Naruto 187	Naruto 188	Okko szállója 17-18	
21:00	Dragon Ball Z 52	Ghost in the Shell - SAC: 2 25	Deltora Quest 34	InuYasha 11	Varázslatos Álmodok 19	Dragon Ball Z 52	
21:30	Dragon Ball Z 53	Ghost in the Shell - SAC: 2 26	Deltora Quest 35	Monsuno 17	Varázslatos Álmodok 20	Dragon Ball Z 53	
22:00	InuYasha 8	InuYasha 9	InuYasha 10	Black Jack 6	InuYasha 12	Ghost in the Shell - SAC: 2 25	Black Jack 6
22:30	Monsuno 14	Monsuno 15	Monsuno 16		Monsuno 18	Ghost in the Shell - SAC: 2 26	
23:00	G.I. Joe - Renegátok 12	G.I. Joe - Renegátok 13	G.I. Joe - Renegátok 14	G.I. Joe - Renegátok 15	G.I. Joe - Renegátok 16	Deltora Quest 34	Varázslatos Álmodok 19
23:30	Batman 58	Batman 59	Batman 60	Batman 61	Batman 62	Deltora Quest 35	Varázslatos Álmodok 20

2023. január 16. - 2023. január 22.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 224-225	Hupikék törpikék 226	Hupikék törpikék 227-228	Hupikék törpikék 229	Hupikék törpikék 230-231	Okko szállója 19-20	Alice Csodaországban
20:30	Naruto 189	Naruto 190	Naruto 191	Naruto 192	Naruto 193	Okko szállója 21-22	
21:00	Dragon Ball Z 54	Shinkalion 1	Deltora Quest 36	InuYasha 16	Varázslatos Álmodok 21	Dragon Ball Z 54	
21:30	Dragon Ball Z 55	Shinkalion 2	Deltora Quest 37	Monsuno 22	Varázslatos Álmodok 22	Dragon Ball Z 55	
22:00	InuYasha 13	InuYasha 14	InuYasha 15	Black Jack 7	InuYasha 17	Shinkalion 1	Black Jack 7
22:30	Monsuno 19	Monsuno 20	Monsuno 21		Monsuno 23	Shinkalion 2	
23:00	G.I. Joe - Renegátok 17	G.I. Joe - Renegátok 18	G.I. Joe - Renegátok 19	G.I. Joe - Renegátok 20	G.I. Joe - Renegátok 21	Deltora Quest 36	Varázslatos Álmodok 21
23:30	Batman 63	Batman 64	Batman 65	Batman 66	Batman 67	Deltora Quest 37	Varázslatos Álmodok 22

2023. január 23. - 2023. január 29.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 232	Hupikék törpikék 233-234	Hupikék törpikék 235	Hupikék törpikék 236-237	Hupikék törpikék 238	Okko szállója 23-24	Pán Péter
20:30	Naruto 194	Naruto 195	Naruto 196	Naruto 197	Naruto 198	Csip-csup csodák 1-2-3	
21:00	Dragon Ball Z 56	Shinkalion 3	Deltora Quest 38	InuYasha 21	Varázslatos Álmodok 23	Dragon Ball Z 56	
21:30	Dragon Ball Z 57	Shinkalion 4	Deltora Quest 39	Transformers Armada 1	Varázslatos Álmodok 24	Dragon Ball Z 57	
22:00	InuYasha 18	InuYasha 19	InuYasha 20	Black Jack 8	InuYasha 22	Shinkalion 3	Black Jack 8
22:30	Monsuno 24	Monsuno 25	Monsuno 26		Transformers Armada 2	Shinkalion 4	
23:00	G.I. Joe - Renegátok 22	G.I. Joe - Renegátok 23	G.I. Joe - Renegátok 24	G.I. Joe - Renegátok 25	G.I. Joe - Renegátok 26	Deltora Quest 38	Varázslatos Álmodok 23
23:30	Batman 68	Batman 69	Batman 70	Batman 71	Batman 72	Deltora Quest 39	Varázslatos Álmodok 24

2023. január 30. - 2023. február 5.

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
20:00	Hupikék törpikék 239-240	Hupikék törpikék 241-242	Hupikék törpikék 243-244	Hupikék törpikék 245-246	Hupikék törpikék 247	Csip-csup csodák 4-5-6	Susi és Tekergő
20:30	Naruto 199	Naruto 200	Naruto 201	Naruto 202	Naruto 203	Csip-csup csodák 7-8-9	
21:00	Dragon Ball Z 58	Shinkalion 5	Deltora Quest 40	InuYasha 26	Varázslatos Álmodok 25	Dragon Ball Z 58	
21:30	Dragon Ball Z 59	Shinkalion 6	Deltora Quest 41	Transformers Armada 6	Varázslatos Álmodok 26	Dragon Ball Z 59	
22:00	InuYasha 23	InuYasha 24	InuYasha 25	Black Jack 9	InuYasha 27	Shinkalion 5	Black Jack 9
22:30	Transformers Armada 3	Transformers Armada 4	Transformers Armada 5		Transformers Armada 7	Shinkalion 6	
23:00	Sámán király 1	Sámán király 2	Sámán király 3	Sámán király 4	Sámán király 5	Deltora Quest 40	Varázslatos Álmodok 25
23:30	Batman 73	Batman 74	Batman 75	Batman 76	Batman 77	Deltora Quest 41	Varázslatos Álmodok 26

Érdekelnek az AniMagazin korábbi számai?

Csak kattints az alábbi logóra
és töltsd le bármelyik számot ingyen!

Ha egy bizonyos cikket keresel,
vagy csak adott cikkíró érdekel,
akkor keress az adatbázisunkban!
Ehhez kattints az alábbi felíratra!

ANIMAGAZIN